இருபத்து நான்காவது
கான்மாறியாடின படலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

திருத்த ராய்மது ராபுரி மேவிய சித்தரா கியசெல்வர்
விருத்த ராயிளை யவருமாய் மழவுமாய் வேடங்கொண் டடலேற்றின்
ஒருத்த ராய்விளை யாடிய வாடலை யுரைத்தன மினிமன்றுள்
நிருத்த ராயவர் மாறிநின் றுடிய நிலைசிறி துரைசெய்வாம்.

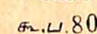
(இ - ள்.) திருத்தராய் மதுராபுரி மேவிய சித்தராகிய செல்வர் - நின்மலராய் மதுரை யம்பதியில் எழுந்தருளிய எல்லாம்வல்ல சித்தரான அருட் செல்வத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள், விருத்தராய் இளையவருமாய் மழவுமாய் வேடம் கொண்டு - கிழவனாகியும் காளையாகியும் குழவியாகியும் (உள்ள) திருவேடங்களைக் கொண்டு, அடல் எற்றின் ஒருத்தராய் - பின்பு வெற்றியையுடைய இடபவூர்தியின்மேல் ஒருவராய் நின்று, விளையாடிய ஆடலை உரைத்தனம் - விளையாடிய திருவிளையாடலைக் கூறினோம்; இனி மன்றுள் நிருத்தராயவர் மாறிநின்று ஆடியநிலை சிறிது உரை செய்வாம் - இனி வெள்ளியம்பலத்தில் நிருத்தராகிய பெருமான் கான்மாறியாடியருளிய திருவிளையாடலைச் சிறிது கூறுவாம்.

உம்மைகள் எச்சப் பொருளன. விருத்தர் முதலிய மூவுருவங் கொண்டவரே பின்பு ஒருத்தராயும் நின்று விளையாடினரென்க. ஆயவர், முதல் வேற்றுமைச் சொல்.

வேந்தன் மீனவன் கொடியவ*னாகிய விக்கிர மன்றன்றோள்
ஏந்து மண்பொறை யிராசசே கரன்புயத் திறக்கியைந் தருநாடன்
பூந்தண் மாமலர் வேதியன் மாதவன் புரத்தின்மேற் பொலிந்தோங்குஞ்
சாந்த நீறெனச் சண்ணித்த புண்ணியத் தனிமுத னகர்சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) மீனம் வன் கொடியவனாகிய விக்கிரமன் வேந்தன்-கயல் எழுதிய வலிய கொடியினையுடையவனாகிய விக்கிரம பாண்டியனென்னும் மன்னன், தன் தோள் ஏந்து மண் பொறை - தனது தோளாற் சுமந்த புவிச்சுமையை, இராச சேகரன் புயத்து இறக்கி - இராச சேகரன் என்னும் புதல்வன் தோளில் இறக்கிவிட்டு, ஐந்தருநாடன் - பஞ்ச தருக்களையுடைய நாட்டையுடைய இந்திரனும், பூந்தண் மாமலர் வேதியன் - பொலிவினையுடைய தண்ணிய சிறந்த தாமரை மலரில் வசிக்கும் பிரமனும், மாதவன் புரத்தின்மேல் பொலிந்து ஓங்கும் - திருமாலுமாகிய இவர்களுடைய உலகத்திற்கு மேலே பொலிந்து ஓங்கிய, நீறு சாந்தம் என சண்ணித்த புண்ணியத் தனிமுதல் நகர் சார்ந்தான் - திருநீற்றினைச் சந்தனமாகப் பூசிய அறவடிவுடைய ஒப்பற்ற முதற்கடவுளாகிய சிவபிரான் உலகத்தை அடைந்தான்.

(பா - ம்.) *மீனவண் கொடியவ.

சு.ப.80

காான்மாறியாடியது.

வல் மீனக்கொடியவனாகிய விக்கிரமவேந்தன் என்க. இராசசேகரன் புயத்தில் ஏந்துமாறு இறக்கி. தான் சுமை ஒழிந்தமையால் 'இறக்கி' என்றார். புரத்தின் மேற்பொலிந்தோங்கும் நகர் எனக் கூட்டுக. சண்ணித்தல் - பூசுதல்;

"மெய்யெலாம் வெண்ணீறு சண்ணித்த மேனியான்"

என்பது திருநாவுக்கரசர் திருவாக்கு. (உ)

கண்ண கன்புவி யிராசசே கரன்பொதுக் கடிந்துசெங் கோலோச்சி
வண்ண வெண்குடை நிழற்றுவா னானந்த வடிவமாய்த் தனிமன்றுள்
அண்ண லாடிய திருநடத் தன்பினா லாடனூ லொழித்தேனை
எண்ணு மூவிரு பத்துமுக் கலையுங்கற் றிறைமுறை செயுநாளில்.

(இ - ள்.) இராசசேகரன் கண் அகன்புவி பொதுக்கடிந்து - இராசசேகர பாண்டியன் இடமகன்ற இந்நிலவுலகைப் பொது நீக்கி, செங்கோல் ஓச்சி வண்ணம் வெண்குடை நிழற்றுவான் - செங்கோலை நடாத்தி அழகிய வெண்கொற்றக் குடையால் நிழலைச் செய்து, ஆனந்த வடிவமாய்த் தனி மன்றுள் ஆடிய அண்ணல் திருநடத்து அன்பினால் - இன்ப வடிவமாய் ஒப்பற்ற மன்றின் கண் ஆடியருளும் இறைவனது திருநடத்தில் வைத்த பேரன்பினால், ஆடல் நூல் ஒழித்து - பரதநூலை நீக்கி, எண்ணும் ஏனை மூவிரு பத்து முக்கலையும் கற்று - எண்ணப்படும் மற்றை அறுபத்து மூன்று கலைகளையும் கற்று, இறைமுறை செயும் நாளில் - அரசியலை முறைப்படி நடாத்தி வருநாளில்.

அகன், மரூஉ. பொதுக்கடிந்து-தனக்கே உரிய தாக்கி. நிழற்றுவான்,பெயருமாம். இறைவன்புரியும் திருக்கூத்தினைத்தானும் இயற்றுதல் தகவுடைத்தன்று எனக் கருதி யொழித்தான் என்பார் 'திருநடத்தன்பினால் ஆடனூல் ஒழித்து' என்றார்.(ங)

சிலம்பி வாயினூ லிழைத்திடு பந்தரிற் செங்கண்மா றொழவைகும்
அலம்பு தெண்டிரைப் பொன்னியந் தண்டுறை யானைக்கா விறைக்கன்பு
கலந்த சிந்தையான் மூவிரு பத்துநாற் கலைகளும் பயின்றுள்ளம்
மலர்ந்த வன்கரி காற்பெரு வளத்தவன் வையகம் புரக்கின்றான்.

(இ - ள்.) சிலம்பிவாயின் நூல் இழைத்திடு பந்தரில் - சிலந்திப்பூச்சியானது வாயின் நூலாற் செய்த பந்தரின்கண், செங்கண்மால் தொழவைகும் - சிவந்த கண்களையுடைய திருமால் வணங்க வீற்றிருக்கும், அலம்பு தெண் திரைப் பொன்னி அம் தண்துறை ஆனைக்கா இறைக்கு - ஒலிக்கின்ற தெள்ளிய அலைகளையுடைய காவிரியாற்றின் அழகிய தண்ணிய நீர்த்துறையையுடைய திருவானைக்காவுடைய செல்வருக்கு, அன்பு கலந்த சிந்தையான் - அன்பு கலந்த உள்ள முடையவனும், மூவிரு பத்து நால்கலைகளும் பயின்று உள்ளம் மலர்ந்தவன் - அறுபத்து நான்குகலைகளையும் கற்று அறிவு விரிந்தவனும் ஆகிய, கரிகால் பெருவளத்தவன் - கரிகாற் பெருவளத்தானென்னும் சோழமன்னன், வையகம் புரக்கின்றான் - நிலவுலகை ஆண்டு வருவானாயினான்.

ஆனைக்கா - யானை பூசித்த காவாகிய பதி. யானை பூசித்ததும், சிலம்பி வாயினூலாற் பந்தரிட்டு வழிபட்டதுமாகிய வரலாறுகளைப் பெரியபுராணத்திலுள்ள கோச்செங்கட்சோழர்புராணத்தாலறிக. கரிகாற்பெருவளத்தான் உருவப்பஃறேர் இளஞ்சேட் சென்னியின் புதல்வன்; போர் குறித்து வடதிசைச் சென்று, இமயமலை குறுக்கிட்டதென்று சினந்து அதனைச் செண்டாலடித்த பெருவீரன்; காடுகெடுத்து நாடாக்கியும், காவிரிக்குக் கரையிடுவித்தும், நீர் நிலைகளைப் பெருக்கியும் நாட்டினை வளஞ்செய்வித்தவன்; பொருநராற்றுப்படை, பட்டினப்பாலை முதலிய பாட்டுகட்குத் தலைவன்; பட்டினப்பாலைபாடிய உருத்திரங்கண்ணனார் என்ற புலவர்க்குப் பதினாறு நூறாயிரம் பொன் பரிசில் கொடுத்தவன்; மற்றும் இவன் பெருமைகளைப் பட்டினப்பாலை முதலியவற்றா னறிக. (௪)

பொன்னி நாடவன் வாயிலுள் ளானொரு புலவன்வந் தலர்வேம்பின்
கன்னி நாடனைக் கண்டுமுன் பரவுவான் கனைகழற் கரிகாலெம்
மன்ன வற்கறு பத்துநாற் கலைகளும் வரும்வரா தனக்கொன்று
தென்ன ரேறனை யாயது பரதநா றெரிந்திலை யெனச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) பொன்னி நாடவன் வாயில் உள்ளான் ஒரு புலவன் வந்து-காவிரி நாட்டையுடைய அக்கரிகாற் சோழனது வாயிலி னுள்ளவனாகிய ஒரு புலவன் வந்து, அலர் வேம்பின் கன்னிநாடனைக் கண்டு முன் பரவுவான் - அலர்ந்த வேப்ப மலர் மாலையை யணிந்த பாண்டி நாடனாகிய இராசசேகரனைக் கண்டு முன்னின்று துதிக்கின்றவன், தென்னர் ஏறு அனையாய் - பாண்டியருள் ஆண் சிங்கம் போன்றவனே, கனைகழல் கரிகால் எம்மன்னவற்கு அறுபத்துநால் கலைகளும் வரும் - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த கரிகாலன் என்னும் எம் அரசனுக்கு அறுபத்துநான்கு கலைகளும் கைவரும்; உனக்கு ஒன்றுவராது - உனக்கு ஒரு கலைவராது; அது பரதநூல் - அது யாதெனிற் பரதநூலாகும்; தெரிந்திலை எனச் சொன்னான் - ஆதலால் நீ கலைகள் முற்றும் அறிந்திலை என்று சொன்னான்.

வாயிலுள்ளான் - அரண்மனைப் புலவன். பரவுவான், பெயர். கரிகாலன், கரிகால் வளவன் என்றிங்ஙனம் இவன் பெயர் வழங்கும்; தீயாற் கரிந்த காலுடைமையால் இப்பெயர் போந்தது;

"சுடப்பட் டுயிருய்ந்த சோழன் மகனும்"

என்னும் பழமொழி வெண்பாவும்,

"முச்சக்கரமும்...கரிகாலன் கானெருப்புற்று"

என்னும் பத்துப்பாட்டைச்சார்ந்துள்ள வெண்பாவும் முதலியவற்றால் தீயாற்கால் கருகினமையறிக. அதனை என் தெரிந்திலையெனச் சொன்னான் எனினும் பொருந்தும். ()

கேட்ட மீனவன் மறுபுல விஞ்சையன் கிளத்துசொல் லிகன்மானம்
மூட்ட வாகுல மூழ்கிய மனத்தனாய் முதுமறைச் சிரமன்றுள்
நாட்ட மூன்றுடை நாயக னாடலை நானுமா டுதற்குள்ளம்
வேட்ட தேகொலா மிதுவுமெம் பிரானருள் விதியென வதுகற்பான்.

(இ - ள்.) கேட்ட மீனவன்-அதனைக் கேட்ட பாண்டியன், மறுபுல விஞ்சையன் கிளத்து சொல் இகல் மானம் மூட்ட - வேற்றரசன் வாயிற் புலவன் கூறிய கூற்று பகைமையையும் மானத்தையும் மூள்விக்க, ஆகுலம் மூழ்கிய மனத்தனாய் - துன்பத்துள் அழுந்திய மனத்தையுடையவனாய், முதுமறைச் சிரம் மன்றுள் - பழமையாகிய வேதமுடியின் வடிவாகிய மன்றின்கண், நாட்டம் மூன்று உடை நாயகன் ஆடலை - கண்கள் மூன்றுடைய இறைவன் ஆடியருளும் திருக்கூத்தினை, நானும் ஆடுதற்கு உள்ளம் வேட்டதே - ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறியனாகிய யானும் ஆடுதற்கு என் உள்ளம் விரும்பிற்றேயோ, இதுவும் எம்பிரான் அருள்விதி என அது கற்பான் - இதுவும் எம் இறைவனுடைய அருளாணையே என்று கருதி அதனைக் கற்பதற்கு.

விஞ்சையன் - கல்வி வல்லோன்; புலவன். இகல்மானம் - வலிய மானமும் ஆம். மானம் - தாழ்தற்கு ஒருப்படாமை. மன்றுள் ஆடும் ஆடலை யென விரிக்க. விரும்பியதனை வியந்து 'வேட்டதே' என்றான். கொல், ஆம் அசைகள். விதி-ஆணை. கட்டளை. கற்பான், வினையெச்சம். (௬)

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

ஆடனூல் வரம்பு கண்டவ ராகி யவ்வழி யாடலும் பயின்ற
நாடக நடைதேர் புலவரைத் துருவி நண்ணிய வவர்க்கெலா மகிழ்ச்சி
விடருஞ் சிறப்பா லறுவையும் பூணும் வெறுக்கையும் வெறுத்திடக் கொடுத்துப்
பாடல்வண் டரற்றுந் தாரினான் பரதப் பனுவலுங் கசடறப் பயில்வான்.

(இ - ள்.) ஆடல் நூல் வரம்பு கண்டவராகி - நாடக நூலின் எல்லையைக் கண்டவராய், அவ்வழி ஆடலும் பயின்ற நாடக நடை தேர் புலவரைத் துருவி - அந்நூலிற் கூறிய வழியே ஆடுதலிலும் பழகிய நாடக நடையிற் றேர்ச்சிபெற்ற புலவரைத்தேடி, நண்ணிய அவர்க்கு எலாம் - வந்த அப்புலவரனைவர்க்கும், மகிழ்ச்சி வீடு அருஞ் சிறப்பால் - மகிழ்ச்சி நீங்குதலில்லாத வரிசையினால், அறுவையும் பூணும் வெறுக்கையும் வெறுத்திடக் கொடுத்து - ஆடையும் அணியும் பொன்னுமாகியவற்றை (அவர்கள்) விருப்பமொழியக் கொடுத்து, பாடல்வண்டு அரற்றும் தாரினான் - இசைபாடுதலையுடைய வண்டுகள் ஒலிக்கும் மாலையை யணிந்த பாண்டியன் (அவர்களிடம்), பரதப்பனுவலும் கசடு அறப் பயில்வான் - நாடக நூலையும் குற்றமறக் கற்கத் தொடங்கினான்.

நாடக நடை - நாடக வொழுக்கம். துருவி - ஆராய்ந்து அழைத்து. சிறப்பால் - வரிசையாக. வெறுத்திட - அவாவடங்க; பின் வேண்டுதலில்லையாக; மிக என்றுமாம்.

"உற்றுழி யுதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும்
பிற்றைநிலை முனியாது கற்றல் நன்றே"

என்பவாகலின் 'வெறுத்திடக் கொடுத்து' என்றார். மீனவனாகிய தாரினான் என்க. பனுவலும், உம்மை எச்சப்பொருட்டு. (௭)

பாவமோ டராகந் தாளமிம் மூன்றும் பகர்ந்திடு முறையினற் பாதம்
ஆவயி னங்க முபாங்கமே பிரத்தி யாங்கமே யலர்முக ராகம்
ஒவறு சீர்சால் கரப்பிர சார முவமையில் சிரக்கர கருமந்
தாவறு கரகேத் திரங்கர காணந் தானக மேசுத்த சாரி.

(இ - ள்.) பாவமோடு அராகம் தாளம் இம்மூன்றும் பகர்ந்திடும் முறையினல் பாதம் - பாவமும் அராகமும் தாளமுமாகிய இந்த மூன்றையுங் கூறும் மரபினல் (அந்நூல்) பாதமென்னும் பெயரதாம்; ஆவயின் அங்கம் உபாங்கமே பிரத்தியாங்கமே அலர் முகராகம் - அந்நூலுட் கூறப்படும் அங்கமும் உபாங்கமும் பிரத்தியாங்கமும் தன்மை மிக்க முகராகமும், ஒவு அறுசீர் சால் கரப்பிரசாரம் - நீங்காத சிறப்பு நிறைந்த கரப்பிரசாரமும், உவமை இல் சிரக்கர கருமம் - ஒப்பில்லாத சிரக்கர கருமமும், தாவு அறு கர கேத்திரம் கரகாணம் தானகமே சுத்தசாரி - கெடுதலில்லாத கரகேத்திரமும் கரகாணமும் தானகமும் சுத்த சாரியும்.

பாவம், ராகம், தாளம் என்பவற்றின் முதற் குறிப்பாகிய ப, ர, த என்னும் மூன்றெழுத்துக்களாலாயது பாதமென்னும் பெயர்; எனவே நாடகத்திற்கு இன்றியமையாதன இம்மூன்று மென்பது பெற்றும். பொறி யுணர்வாகிய சுவையும், அது பற்றி உள்ளத்தே நிகழும் குறிப்பும், அக்குறிப்புப் புறத்தே வெளிப்பட்டுத் தோன்றும் விறல் எனப்படும் மெய்ப்பாடும் பாவம் என்பதில் அடங்கும்; எடுத்த பொருளுக்கியைந்த தன்மையைப் பாவந்தோன்ற நிகழ்த்திக் காட்டுவது பாவகம் அல்லது அவிநயம் எனப்படும். வீரச்சுவை, அச்சச்சுவை, இழிப்புச்சுவை, வியப்புச்சுவை, இன்பச்சுவை, அவலச்சுவை, நகைச்சுவை, வெகுளிச்சுவை, நடுவுநிலைச்சுவை எனச் சுவை ஒன்பது வகைப்படும். விறல் அல்லது சத்துவம் என்பது மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்தல், கண்ணீர் வார்தல், நடுக்க மடுத்தல், வியர்த்தல், தேற்றம், களித்தல், விழித்தல், வெதும்பல், சாக்காடு, குரற்சிதைவு எனப் பத்து வகைப்படும். வெகுண்டோன் அவிநயம், ஐயமுற்றோ னவிநயம், சோம்பினோ னவிநயம், களித்தோ னவிநயம், உவந்தோ னவிநயம், அழுக்காறுடையோ னவிநயம், இன்பமுற்றோ னவிநயம், தெய்வமுற்றோ னவிநயம், அஞ்ஞைபுற்றோ னவிநயம், உடன்பட்டோ னவிநயம், உறங்கினோ னவிநயம், துயிலுணர்ந்தோ னவிநயம், செத்தோ னவிநயம், மழை பெய்யப்பட்டோ னவிநயம், பனித்தலைப்பட்டோ னவிநயம், வெயிற்றலைப்பட்டோ னவிநயம், நாணமுற்றோ னவிநயம், வருத்த முற்றோ னவிநயம், கண்ணோவுற்றோ னவிநயம், தலைநோவுற்றோ னவிநயம், அழற்றிறம்பட்டோ னவிநயம், சீதமுற்றோ னவிநயம், வெப்பமுற்றோ னவிநயம், நஞ்சுண்டோ னவிநயம் என அவிநயம் இருபத்து நான்கு வகைப்படும்; இவற்றினியல்புகளைச் சிலப்பதிகார அரங்கேற்று காதைக்கு அடியார்க்குநல்லார் கூறிய உரையிற் காண்க. அராகம் - இசை; இது மூலாதாரந் தொடங்கி ஆளத்தி எனப்பட்டு, பின்பு இசை யென்றும் பண்ணென்றும் சொல்லப்படும்; இஃது - ஆயம், சதுரம், வட்டம், திரிகோணம் என்னும் நால்வகைப்பாலையுள் ஆயப்பாலையாய்நின்ற பதினாற் கோவையிலே செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, அரும்பாலை, கோடிப்பாலை, விளரிப்பாலை, மேற்செம்பாலை எனப்பட்ட எழு பாலையினையும் இணை நரம்புதொடுத்து பிறந்த எழுகின்ற நூற்றுமூன்று பண்கள்

முதலாயினவாகும்; இனி, பைரவி முதலாகச் சொல்லப்படும் இராகங்களுமாம்; நரம்பின் அடைவால் உரைக்கப்பட்ட ஆதியிசை பதினாயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்று என்பர். தாளம் - சச்சபுடம் முதலான பஞ்ச தாளமும், அரை மாத்திரையுடைய ஏக தாளம் முதலாகப் பதினாறு மாத்திரையுடைய பார்வதிலோசனம் ஈறாகச் சொன்ன நாற்பத்தொரு தாளமும், ஆறன் மட்டம் எட்டன் மட்டம் என்பனவும், தாளவொரியல் தனிநிலை யொரியல் என்பனவும், ஒன்றன் பாணி முதலாக எண்கூத்துப்பாணி இறுதியாகக் கிடந்த பதினொருபாணி விகற்பங்களும், முதனடை வாரம் முதலாயினவுமாம். அங்கம் முதலாகக் கூறப்படுவன நிருத்தத்தின் பொதுவிலக்கண வகைகள்; இவை வருஞ்செய்யுளிற் கூறப்படுவனவற்றோடு சேர்ந்து முடியும். (அ)

விண்டிடாத் தேசி சாரியே நியாயம் விருத்தியே பிரவிசா ரம்பூ
மண்டல முடனா காசமண் டலமே மாசில்சுத் தக்கர ணஞ்சீர்
கண்டவுற் புலித கரணமே யங்க காரமே யிரேசித மென்னக்
கொண்டநா லைந்து பேதமுங் கற்றுக் கோதறப் பயின்றபி னவற்றுள்.

(இ - ள்.) விண்டிடாத் தேசிசாரியே - நீங்காத தேசிசாரியும், நியாயம் விருத்தியே பிரவிசாரம் - நியாயமும் விருத்தியும் பிரவிசாரமும், பூ மண்டலமுடன் ஆகாச மண்டலம் - பூ மண்டலமும் ஆகாச மண்டலமும், மாசுஇல் சுத்தக் கரணம் - குற்றமில்லாத சுத்தக்கரணமும், சீர்கண்ட உற்புலித கரணமே அங்ககாரமே இரேசிதம் - சிறப்பமைந்த உற்புலித கரணமும் அங்ககாரமும் இரேசிதமும், என்னக் கொண்ட - என்று சொல்லப்பட்ட, நாலைந்து பேதமும் கற்றுக் கோதறப் பயின்ற பின்-இருபது பேதங்களையுங் கற்றுக் குற்றமறப் பழகிய பின்னர், அவற்றுள் - அவைகளுள்.

எண்ணேகாரம் இடையிட்டு வந்தன. (௯)

வருத்தமின் மனோபா வாதியா மெட்டு வகைநிருத் தங்களிற் சாரி
நிருத்தமா கியதாண் டவமக மார்க்க நிகழ்த்திடுந் தேசியே வடுகே
அருத்தமா கியசிங் களமென மூன்று மதுநிலை யாறுமூ விரண்டு
திருத்தமாம் பதமுந் திகழிரே காதி செப்பிய வங்கமீ ரெட்டும்.

(இ - ள்.) வருத்தம் இல் மனோபாவ ஆதியாம் எட்டுவகை நிருத்தங்களில் - வருத்தமில்லாத மனோபாவ முதலிய எண்வகை நிருத்தங்களில், சாரி நிருத்தமாகிய தாண்டவம் அகமார்க்கம் ஆம் - சாரி நிருத்தமாகிய தாண்டவம் அகமார்க்க மாகும், நிகழ்த்திடும் தேசியே வடுகே அருத்தமாகிய சிங்களம் என மூன்றும் - (இன்னும் அவ் வகமார்க்கம்) கூறப்படும் தேசியும் வடுகும் பொருளமைந்த சிங்களமும் என மூன்று வகைப்படும்; அது நிலை ஆறும் - அவ்வக மார்க்கத்திற்குரிய அறுவகை நிலையும், மூவிரண்டு திருத்தம் ஆம் பதமும் - மூன்றும் இரண்டுஞ் சேர்ந்த திருத்தமாகிய ஐந்து பதமும், திகழ் இரேகை ஆதி செப்பிய அங்கம் ஈரெட்டும் - விளங்காநின்ற இரேகை முதலாகச் சொல்லிய அங்கங்கள் பதினாறும்.

அகக் கூத்துள்ளே சாந்திக் கூத்தின் வகையாகிய சொக்கம், மெய், அவிநயம், நாடகம் என்னும் நான்கனுள் மெய்க்கூத்தானது தேசி, வடுகு, சிங்களம் என மூவகைப்படும் என்பர். அறுவகை நிலை - வைணவம், சமநிலை, வைசாகம், மண்டலம், ஆலீடம், பிரத்தியாலீடம் என்பன. மூவிரண்டு என்பதனை மூன்றும் இரண்டும் எனக் கொள்க. பதம் - பாதம்; ஐவகைப் பாதம் - சமநிலை, உற்கடிதம், சஞ்சாரம், காஞ்சிதம், குஞ்சிதம் என்பன. அங்கம் - அங்கக் கிரியை; அங்கக் கிரியை பதினாறு - சரிகை, புரிகை, சமகலி, திரிகை, ஊர்த்துவகலிகை, பிருட்டகம், அர்த்த பிருட்டகம், சுவத்திகம், உல்லோலம். குர்த்தனம், வேட்டனம், உபவேட்டனம், தான பதப்பிராயவிருத்தம், உக்ஷேபணம், அவக்ஷேபணம், நிகுஞ்சனம் என்பன. 'திகழிரே காதி' என்பதனை, திகழ் சரிகாதி எனப் பாடங் கொள்ளுதல் பொருத்தம். (ய)

நால்வகைத் தாகுங் காணமு மேலோர் நாட்டிய விருவகைக் கரமுங்
கால்வகை புரிகை முதற்பதி னாறுங் கவான்மனை யாதியா மிரண்டும்
பாலது மடிப்பு வகையெழு நான்கும் பழிப்பறு சுத்தசா ரியெனும்
ஏலுறு பூசா ரிகள்பதி னாறு மித்துணைக் ககனசா ரிகளும்.

(இ - ள்.) நால் வகைத்து ஆகும் கரணமும் - நான்கு வகைப்பட்டதாகிய கரணமும், மேலோர் நாட்டிய இருவகைக் கரமும் - மேலோர் நிலை பெறுத்திய இரு வகைக் கைகளும், கால்வகை புரிகை முதல் பதினாறும் - புரிகை முதலிய காலின் செய்கை பதினாறும், கவான்மனை ஆதியாம் இரண்டும் - மனை முதலிய தொடையின் றொழில் இரண்டும், பாலது மடிப்புவகை எழு நான்கும் - பக்கங்களின் தொழிலாகிய மடிப்புவகை இருபத்தெட்டும், பழிப்பு அறு சுத்தசாரி எனும் ஏல் உறு பூசாரிகள் பதினாறும்-குற்ற மில்லாத சுத்தசாரி என்னப்படும் பொருந்திய பூசாரிகள் பதினாறும், இத்துணைக் ககன சாரிகளும் - பதினாறு ககனசாரிகளும்.

கரணம் - கைத்தொழில்; இது வட்டணை எனப்படும். வட்டணை நான்கு - அபவேட்டிதம், உபவேட்டிதம், வியாவர்த்திதம், பரிவர்த்திதம் என்பன;

"தற்சனி முதலாப் பிடித்த லகம்வரின்
அத்தொழி லாகும் அபவேட் டிதமே"

"தற்சனி முதலா விடுத்தல் புறம்வர
உய்த்த லாகும் உபவேட் டிதமே"

"கனிட்ட முதலாப் பிடித்த லகம்வர
விடுத்த லாகும் வியாவர்த் திதமே"

"கனிட்ட முதலா விடுத்தல் புறம்வரப்
படுத்த லாகும் பரிவர்த் திதமே"

என்பவற்றால் அவற்றி னிலக்கணங்களையறிக. இருவகைக்கரம்-இணையாவினைக்கை, இணைக்கை என்பன; இவற்றுள் முன்னது ஒற்றைக்கை யெனவும், பிண்டி யெனவும் பெயர்பெறும்; பின்னது இரட்டைக்கை யெனவும், பிணையல் எனவும் பெயர் பெறும்; ஒற்றைக்கை - பதாகை, திரிபதாகை, கத்தரிகை, தூபம், அராளம், இளம்

பிறை, சுகதுண்டம், முட்டி, கடகம், சூசி, கமலகோசிகம், காங்கூலம், கபித்தம், விற்பிடி, குடங்கை, அலாபத்திரம், பிரமரம், தாம்பிர சூடம், பசாசம், முகுளம், பிண்டி, தெரிநிலை, மெய்ந்நிலை, உன்னம், மண்டலம், சதுரம், மான்றலை, சங்கு, வண்டு, இலதை, கபோதம், மகரமுகம், வலம்புரி என முப்பத்து மூன்று வகைப்படும்; இரட்டைக்கை-அஞ்சலி, புட்பாஞ்சலி, பதுமாஞ்சலி, கபோதம், கற்கடகம், சுவத்திகம், கடகாவருத்தம், நிடதம், தோரம், உற்சங்கம், புட்பபுடம், மகரம், சயந்தம், அபயவத்தம், வருத்தமானம் எனப் பதினைந்து வகைப்படும்; பிண்டியும், பிணையலும் அன்றி, எழிற்கை, தொழிற்கை என்ற இரண்டு வகையும் உண்டு. புரிகை என்பது அங்கக்கிரியை பதினாறனுள் ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது. வேறு நூலிலுள்ளபடி கால்வகை காட்டுதும்: தேசிக்குரிய கால்-கீற்று, கடிசரி, மண்டலம், வர்த்தனை, கரணம், ஆலீடம், குஞ்சிப்பு, கட்டுப் புரியம், களியம், உள்ளாளம், கட்டுதல், கம்பித்தல், ஊர்தல், நடுக்கல், வாங்குதல், அப்புதல், அனுக்குதல், வாசிப்பு, குத்துதல், நெளிதல், மாறுகால், இட்டுப் புகுதல், சுற்றி வாங்குதல், உடற்புரிவு என இருபத்துநான்கு வகைப்படும்; வடுகிற்குரிய கால்கள் - சுற்றுதல், எறிதல், உடைத்தல், ஒட்டுதல், கட்டுதல், வெட்டுதல், போக்கல், நீக்கல், முறுக்கல், அனுக்கல், வீசல், குடுப்புக்கால், கத்தரிகைக்கால், கூட்டுதல் எனப் பதினான்கு வகைப்படும். கவான்-தொடையின் றொழில். மடிப்பு-பக்கங்களின் அசைவுத் தொழில். முன் அங்கம் முதலாக எண்ணப்பட்ட இருபது பேதங்களும், இச்செய்யுளிற் கூறிய பூசாரி, ககனசாரிகளும், மேல்வரும் தேசிசாரி முதலாயினவும் இன்னவென நன்கு விளங்கவில்லை. (கக)

ஏற்றநிக் கிராந்த மாதியா முப்பத் திருவகைத் தேசிசா ரிகளுங்
காற்றினுங் கடுந்தேர்ச் சக்கர முதலாங் ககனசா ரிகைகளே ழைந்துஞ்
சாற்றுவித் துவற்பி ராந்தமா தியவாஞ் சாரிபத் தொன்பது மாகப்
போற்றிவை யனைத்து முட்படப் புட்ப புடத்திலக் கணமுதற் பொருள்கள்.

(இ - ள்.) ஏற்ற நிக்கிராந்தம் ஆதியாம் முப்பத்து இருவகைத் தேசிசாரிகளும் - பொருந்திய நிக்கிராந்தம் முதலாகிய முப்பத்திரண்டு வகைப்பட்ட தேசிசாரிகளும், காற்றினும் கடுந்தேர்ச் சக்கரம் முதலாம் ககன சாரிகைகள் ஏழைந்தும்- காற்றினும் வேகத்தையுடைய தேர்ச் சக்கரம் முதலாகிய ககன சாரிகைகள் முப்பத்தைந்தும், சாற்று வித்துவற்பிராந்தம் ஆதிய ஆம் சாரி பத்தொன்பதும் ஆக-சொல்லாநின்ற வித்துவற்பிராந்தம் முதலாகிய சாரி பத்தொன்பதுமாக, போற்று இவை அனைத்தும் உட்பட - சொல்லப்பட்ட இவை யனைத்தும் அகப்பட, புட்பபுடத்து இலக்கணம் முதல் பொருள்கள் - புட்ப புடத்தின் இலக்கணங்களாகிய முதன்மை யுள்ள பொருள்களாம். (கஉ)

ஆசவாத் தியமுன் பொருண்முதற் களாச மாதியாம் பாடபே தங்கள்
பேசிய பதினொ றென்பதும் படக பேதமொன் றெழிந்தநா லைந்தும்
மாசறு மளக மாதியாம் பாட வகைகளு லேழுமற் றவற்றிற்
பூசல்வார்த் திகந்தொட் டைவகைச் சச்ச புடாதியாந் தாளமாத் திரையும்.

(இ - ள்.) ஆசவாத்தியம் முன் பொருள் முதல்களாசம் ஆதியாம் பாடபேதங்கள் பேசிய பதினாறு ஒன்பதும் - ஆச 'வாத்தியமும் முன் பொருளும் முதன்மையாகிய களாசமும் முதலாகிய பாட பேதங்கள் கூறப்பட்ட இருபத்தைந்தும், படக பேதம் ஒன்று ஒழிந்த நாலைந்தும் - படக பேதங்கள் பத்தொன்பதும், மாசு அறும் அளகம் ஆதியாம் பாட வகைகள் ஈரேழும் - குற்றமற்ற அளகம் முதலாகிய பாட வகைகள் இருபத்தெட்டும், அவற்றில் - அவைகளுள், பூசல் வார்த்திகம் தொட்டு ஐவகைச் சச்சபுட ஆதியாம் தாள மாத்திரையும் - பூசல் வார்த்திகந் தொட்டு ஐந்து வகைப்பட்ட சச்சபுட முதலாகிய தாள மாத்திரைகளும்.

இதிற் கூறப்பட்டன வாத்திய வகைகள் போலும். (கங)

களந்தமாத் திரையின் கதிகளுஞ் சொல்லுங் கீதமும் பாடமு மெழுத்தும்
வளந்தரு மணிபந் தாதிகீ தத்தின் வகுத்தகட் டளையெழு நான்கும்
அளந்திடு சரளை யாதிகட் டளையே ழைந்துநன் கமைந்தபா வாதி
விளம்பிய மூன்று கலப்பு மீருக விளைத்திடுங் கூத்தக மார்க்கம்.

(இ - ள்.) களந்த மாத்திரையின் கதிகளும் - கூறப்பட்ட மாத்திரையின் கதிகளும், சொல்லும் கீதமும் பாடமும் எழுத்தும் - சொற்களும் கீதங்களும் பாடங்களும் எழுத்துக்களும், வளம்தரு மணி பந்தம் ஆதி கீதத்தின் வகுத்த கட்டளை எழு நான்கும் - வளப்பத்தைத் தருகின்ற மணிபந்தம் முதலாகக் கீதத்தின்கண் வகுத்த கட்டளைகள் இருபத்தெட்டும், அளந்திடு சரளை ஆதி கட்டளை ஏழைந்தும் - அளவறுக்கப்பட்ட சரளை முதலிய கட்டளைகள் முப்பத்தைந்தும், நன்கு அமைந்த பாவ ஆதி விளம்பிய மூன்று கலப்பும் ஈருக விளைத்திடும் கூத்து அகமார்க்கம் - நன்றாக அமைந்த பாவமும் தாளமும் அராகமுமாகப் பரதநூலுட் கூறப்பட்ட இம்மூன்றும் தம்முட் பிளவுபடாமல் ஒத்தபான்மை இறுதியாகச் செய்யப்படுங் கூத்து அகமார்க்கமாகும்.

தாள மாத்திரையின் கதிகள் - கொட்டு, அசை, தூக்கு, அளவு எனப்படும். சொல் - உட்சொல், புறச்சொல், ஆகாயச்சொல் என மூவகைப்படும்; உட்சொல் - நெஞ்சொடு கூறல்; புறச்சொல் - கேட்போர்க் குரைத்தல்; ஆகாயச்சொல் - தானே கூறல். இனி தற்கூற்று, புறக்கூற்று, முன்னிலைக் கூற்று, விண்ணின் கூற்று எனச் சொல்லை நான்கு வகையாகப் பிரிப்பாருமுளர். கீதம் - இசை. பாடம் - கீதவுரு; இசைப்பாட்டு. எழுத்து - அளத்திக்குரிய எழுத்துக்கள். கட்டளை - வரையறை. (கச)

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

உரைத்தவிக் கூத்துக் கற்கும் போதுதன் னுடம்பிற் சால
வருத்தநோ யெய்தி யிந்த வருத்தநான் மறையுந் தேறு
அருத்தமா யறிவாய் வெள்ளி யம்பலத் தாடி நின்ற
நிருத்தனார் தமக்கு முண்டே யென்பது நினைவிற் கொண்டான்.

(இ - ள்.) உரைத்த இக்கூத்துக் கற்கும்போது - கூறிய இந்தக் கூத்தினைப் பயிலும் பொழுதில், தன் உடம்பில் சால வருத்த நோய் எய்தி - தனது உடம்பின்

கண் மிகவும் துன்பமாகிய நோய் எய்தப்பெற்று, இந்த வருத்தம் - இத்துன்பமானது, நால்மறையும் தேறு அருத்தமாய் - நான்கு மறைகளாலும் அறியப்படாத பொருளாயும், அறிவாய் - ஞான வடிவாயும், வெள்ளி அம்பலத்து ஆடிநின்ற நிருத்தனார் தமக்கும் - வெள்ளி மன்றின்கண் ஆடிநின்றருளும் கூத்தப்பிரானுக்கும், உண்டே என்பது நினைவிற் கொண்டான் - உளதாமே என்னும் எண்ணத்தை மனதிற்கொண்டான்.

இந்த வருத்தம் - இத்தன்மையான வருத்தம். எப்பொழுதும் ஆடுகின்றவரென்பார் 'ஆடி நின்ற' என்றார். என்பது - என்னும் எண்ணம்; என்று எனக் கொள்ளினுமாம். (கரு)

கரியதா மரைக்கண் ணானுங் கமலநான் முகனுங் காண்டற்
கரியதா ளொன்றே நோவ வாற்றநா ணிற்ப தந்தோ
உரியதா மிதனைக் கற்று வருத்தமுற் றோர்ந்து மீது
தெரியநா னிருப்ப தேயோ வறனெனச் சிந்தை நோவான்.

(இ - ள்.) கரிய தாமரைக் கண்ணனும் - கரிய நிறத்தினையுடைய தாமரை மலர்போலுங் கண்களையுடைய திருமாலும், கமல நான்முகனும் காண்டற்கு அரிய தாள் ஒன்றே - தாமரை மலரில் வசிக்கும் பிரமனும் காணுதற்கரிய திருத்தாள் ஒன்றே, நோவ - துன்பமுற, ஆற்ற நாள் நிற்பது - பல நாளாக ஆடி நிற்கின்றது; அந்தோ - ஐயோ, உரியது ஆம் இதனைக் கற்று வருத்தம் முற்றும் ஓர்ந்தும் - உரியதாகிய இப்பரதநூலைக் கற்று அதனால் நேரும் வருத்தம் அனைத்தையும் அறிந்து வைத்தும், ஈது தெரிய நான் இருப்பதேயோ அறன் எனச் சிந்தை நோவான் - இவ்வருத்தத்தைக் காண நான் உயிருடன் இருப்பதோ அறமாகும் என்று மனம் நோவானாயினன்.

தாளின் அருமையைப் புலப்படுப்பான் அரியும் அயனும் காண்டற்கரிய தாள் என்றான். தாள் ஒன்றே - தாள்களில் ஒன்றே; ஒன்றே நிற்பது எனக் கூட்டுக. இது தெரிந்து நான் வாளாவிருப்பது அறமோ என்றுரைப்பினும் அமையும். அந்தோ, இரக்கப் பொருள் குறித்த இடைச்சொல். (கசு)

வடுப்படு பிறவிப் பௌவ வரம்புகாண் கின்ற நாள்வந்
தடுப்பவர் யாவ ரேனு மவர்க்கெலாம் போகம் வீடு
கொடுப்பவர் செய்யு மிந்தக் கூத்தையெப் படிநாஞ் சென்று
தடுப்பது தகாதன் றேனும் வருந்துமே சரண மென்னா.

(இ - ள்.) வடுப்படு பிறவிப் பௌவம் வரம்பு காண்கின்ற நாள்வந்து அடுப்பவர் யாவரேனும் - குற்றம் பொருந்திய பிறவிக்கடலின் கரையைக் காணுதற்குரிய நன்னாள்வந்து பொருந்தப் பெற்றவர் யாவராயினும், அவர்க்கு எலாம் போகம் வீடு கொடுப்பவர் செய்யும் இந்தக் கூத்தை - அவரனைவருக்கும் இன்பத்தையும் வீடுபேற்றையும் அளித்தருளும் இறைவன் செய்கின்ற இந்தக் கூத்தினை, நாம் சென்று எப்படித் தடுப்பது - நாம்போய் எங்ஙனம் தடுப்பது; தகாது - தகுதியன்று; அன்

றேனும் - தடுப்பதன்ருயின், சரணம் வருந்துமே என்ன-திருவடி வருந்துமே என்று கருதி.

வந்து அடுப்பவர் யாவரேனும் அவர்க்கெலாம் போகத்தையும், காண்கின்ற நாள் வீட்டையும் கொடுப்பவர் என்றுரைத்தலுமாம்; காண்கின்ற நாளிலே வந்து அடுப்பவர்க் கெல்லாம் பேரின்பமாகிய வீட்டை யளிப்பவர் என்று கூறுதலும் பொருந்தும்; வந்து அடுக்கும் நாள் பிறவிக் கடலின் வரம்பு காண்கின்ற நாளாகு மென்க. எப்படித் தடுப்பது - தடுப்பது எங்ஙனம் பொருந்தும். அன்றேனும்-தகா தென ஒழியின்; உம் அசை. (கஎ)

இதற்கிது துணிவென் றுன்னி யெழுந்துபோய்ச் சிவனி ராவிற்
கதக்களிற் றொருத்த லேந்துங் கதிர்மணிக் குடுமிக் கோயில்
மதக்கரி யுரியி னற்கு வரம்பறச் சிறந்த பூசை
விதப்பட யாம நான்கும் விதிவழி யியற்றல் செய்யா.

(இ - ள்.) இதற்கு இது துணிவு என்று உன்னி - இதற்கு இதுவே துணி பொருள் என்று ஒன்றைக் கருதி, எழுந்துபோய் - எழுந்து சென்று, சிவன் இரா வில் - சிவராத்திரியில், கதக்களிற்று ஒருத்தல் ஏந்தும் கதிர்மணிக் குடுமிக்கோயில் - சினத்தையுடைய எட்டு யானைகள் தாங்கும் ஒளி பொருந்திய மணிகளிழைத்த சிகரத்தையுடைய இந்திர விமானத்தில் எழுந்தருளிய, மதக்கரி உரியினற்கு - மதயானையின் தோலாகிய போர்வையையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுளுக்கு, வரம்பு அறச்சிறந்த பூசை - எல்லையில்லையாகச் சிறந்த பூசையினை, விதப்பட - வகைப்பட, யாமம் நான்கும் - நான்கு யாமங்களிலும், விதிவழி இயற்றல் செய்யா - (ஆகம) விதிப்படி செய்து.

துணிவு - செய்யத் தக்கது. களிறும் ஒருத்தலும் ஆண்பாற் பெயர்; களிருகிய ஒருத்தலென்க. விதப்பட - பல் வகையாக. இயற்றல்செய்யா - இயற்றுதலைச் செய்து; இயற்றி. (கஅ)

விண்டக மலர்த்தா ளேத்தி வெள்ளியம் பலத்து ளன்பர்
தொண்டக மலர நின்ற சோதிமெய்ஞ் ஞானக் கூத்தைக்
கண்டக மகிழ்ந்து தாழ்ந்து கட்புனல் சோரச் செங்கை
முண்டக முடிமே லேற்றி முகிழ்த்துநின் றிதனை வேண்டும்.

(இ - ள்.) அகம் விண்டு - மனமுருகி, மலர்த்தாள் ஏத்தி - தாமரை மலர் போன்ற திருவடியைத் துதித்து, வெள்ளியம்பலத்துள் அன்பர் தொண்டு அகம் மலர நின்றசோதி - வெள்ளியம்பலத்திலே அன்பர்களின் தொண்டு பூண்ட உள்ளத் தாமரை மலரநின்ற பேரொளியாகிய இறைவனது, மெய்ஞ்ஞானக் கூத்தைக் கண்டு - உண்மைஞானத் திருக்கூத்தைத் தரிசித்து, அகம் மகிழ்ந்து தாழ்ந்து - மனமகிழ்ந்து வணங்கி, கண்புனல் சோர - கண்களில் ஆனந்த வருவி பொழிய, செங்கை முண்டகம் முடிமேல் எற்றி முகிழ்த்து நின்று - சிவந்த கையாகிய தாமரை மலர்களைத் தலையின்மேற் கூப்பி நின்று, இதனை வேண்டும் - இதனை வேண்டுவானாயினன்.

விண்ட என்னும் பெயரெச்சம் தொக்கதாகக் கொண்டு, அகத்தில் மலர்ந்த என்றுரைத்தலுமாம். அம்பலத்துள் நின்ற சோதியின் கூத்தைக்கண்டு என்க. (க௯)

நின்றதா ளெடுத்து வீசி யெடுத்ததா ணிலமீ தூன்றி
இன்றுநான் காண மாறி யாடியென் வருத்த மெல்லாம்
பொன்றுமா செய்தி யன்றேற் பொன்றுவ லென்னு வன்பின்
குன்றனன் சுரிகை வாண்மேற் குப்புற வீழ்வே னென்னு.

(இ - ள்.) நின்றதாள் எடுத்து வீசி - (ஐயனே) ஊன்றிய திருவடியை மேலெடுத்து வீசியும், எடுத்ததாள் நிலம்மீது ஊன்றி- தூக்கிய திருவடியை நிலத்தின் மேல் ஊன்றியும், இன்று நான் காண மாறி ஆடி - இன்று அடியேன் காணுமாறு (இங்ஙனம் கால்) மாறி ஆடுதலைப் புரிந்து, என் வருத்தம் எல்லாம் பொன்றுமா செய்தி - என் துன்ப மனைத்தும் அழியுமாறு செய்தருள்க; அன்றேல் - அங்ஙனஞ் செய்தருளாவிடில், பொன்றுவல் என்னு - நான் இறந்துபடுவேன் என்று திருமுன் விண்ணப்பித்துக் கொண்டு, அன்பின் குன்று அனன் - அன்பில் மலையை ஒத்த இராசசேகர பாண்டியன், சுரிகை வாள்மேல் குப்புற வீழ்வேன் என்னு - உடைவாளின்மேற் குப்புற விழுவேன் என்று கருதி.

எடுத்த தாள் - குஞ்சித்த திருவடி. பொன்றுமாறு என்பது ஈறுதொக்கது. சலியாத அன்புடையான் என்பார் 'அன்பின் குன்றனன்' என்ருர். சுரிகையாகிய வாள் என்க. குப்புற விழுதல் - வாளை எதிரே நிறுத்தி அதன்மேற் பாய்தல். (உ௰)

நாட்டினன் குறித்துப் பாய நண்ணுமுன் னிடத்தா ளூன்றி
நீட்டினன் வலத்தாள் வீசி நிருமலன் மாறி யாடிக்
காட்டினன் கன்னி நாடன் கவலையும் பாச மூன்றும்
வீட்டினன் பரமா னந்த வேலையுள் வீட்டி னனே.

(இ - ள்.) நாட்டினன் குறித்துப்பாய நண்ணுமுன் - கீழே அவ்வுடைவாளை நட்டு அதன்மேற் பாய்தற்கு நண்ணு முன்னரே, இடத்தாள் ஊன்றி - இடது தாளைக் கீழே ஊன்றி, வலத்தாள் நீட்டினன் வீசி - வலது திருவடியை மேலெடுத்து வீசி, நிருமலன் - இறைவன், மாறி ஆடிக்காட்டினன் - கால்மாறி ஆடிக்காட்டி, கன்னி நாடன் கவலையும் பாசமூன்றும் வீட்டினன் - கன்னி நாடனுகிய பாண்டியனுடைய கவலையையும் மும்மலங்களையும் அழித்து, பரமானந்த வேலையுள் வீட்டினன் - (அவனைப்) பேரின்பக் கடலுள் வீழ்த்தினன்.

நான்கடியிலும் முன்னுள்ள முற்றுக்கள் எச்சமாயின. காட்டினன் என்பதனை முற்றுக்கியும் கன்னிநாடன் என்பதனை எழுவாயாக்கியும், பாண்டியனுனவன் கவலையும் பாசமூன்றும் வீட்டித், தன்னை வேலையுள் வீழ்த்தினன் என்றுரைத்தலுமாம். வீழ்த்தி என்பது வீட்டியென மருவிற்று. (உக)

விளைகள்வாய் வீழ்ந்த வண்டின் மெய்யறி வின்ப மென்னும்
அளவிலா முந்நீர் வெள்ளத் தாழ்ந்தவ னெழுந்து பின்னும்
உளமும்வா சகமு மெய்யு முடையவ னதுவே யாகப்
பளகிலா வன்பு தானே படிவமாய்ப் பழிச்ச லுற்றான்.

(இ - ள்.) விளைகள்வாய் வீழ்ந்த வண்டின் - இனிமை மிக்க மதுவின்கண் வீழ்ந்த வண்டைப்போல, மெய் அறிவு இன்பம் என்னும் அளவு இலா முந்நீர் வெள்ளத்து ஆழ்ந்தவன்-உண்மை யறிவின்பம் என்று சொல்லப்படும் அளவில்லாத கடல் வெள்ளத்தில் மூழ்கிய பாண்டியன், எழுந்து பின்னும் - எழுந்து மீண்டும், உளமும் வாசகமும் மெய்யும் உடையவன் அதுவே ஆக - உள்ளமும் உரையும் உடலுமாகிய இம்மூன்றும் தன்னை ஆளாக வுடையவன் உடைமையாய் விட, பளகு இலா அன்பு தானே படிவமாய் - குற்றமில்லாத அன்பே வடிவமாயிருந்து, பழிச்சலுற்றான்-துதிக்கத் தொடங்கினான்.

விளைதல் - முதிர்தல்; இனிமை மிகுதல். வண்டின்; இன் உருபு ஒப்புப் பொருட்டு. மதுவில் வீழ்ந்த வண்டு அதனை யுண்டு அஃதிலே மயங்கிக் கிடத்தல் போலச் சச்சிதானந்தமாகிய வெள்ளத்தில் முழுகி அதனை யுண்டு தற்போத மிழந்தான் என்றவாறு. கடல் வெள்ளம்போன்று இதுவும் உண்மை அறிவு இன்பம் என்னும் மூன்று நீர்மையுடையது என்பது போதர 'முந்நீர் வெள்ளம்' என்று பெயர் கூறினார். உடையவன் - உலகுயிர்களை யெல்லாம் உடைமையாகவும் அடிமையாகவும் உடையவன்; இறைவன். மூன்று கரணங்களையும் இறைவனிடத்தே ஒப்புவித்தா னென்க. உடையவனது, பன்மை யொருமை மயக்கம். (உ௨)

[கலிவிருத்தம்]

பெரியாய் சரணஞ் சிறியாய் சரணங்
கரியா கியவங் கணனே சரணம்
அரியா யெளியா யடிமா றிநடம்
புரிவாய் சரணம் புனிதா சரணம்.

(இ - ள்.) பெரியாய் சரணம்-பெரியதினும் பெரியவனே வணக்கம்; சிறியாய் சரணம் - சிறியதினுஞ் சிறியவனே வணக்கம்; கரியாகிய அங்கணனே சரணம்-சான்ருயுள்ள அழகிய கண்களை யுடையவனே வணக்கம்; அரியாய் - தேவர்க்கும் அரியவனே, எளியாய் - அடியார்க்கு எளியவனே, அடிமாறி நடம்புரிவாய் சரணம் - கால் மாறி நடம்புரிவோனே வணக்கம்; புனிதா சரணம் - தூயவனே வணக்கம்.

இறைவன் அண்ட மோரணுவாம் பெருமையும் அணுவோ ரண்டமாம் சிறுமையும் உடையவனென்பது முன்னுங் கூறப்பட்டது. இறைவன் உயிருக்குயிராயிருந்து காட்டிக் கண்டு நிற்பானுகலின் 'கரியாகிய' என்றார். சரணம்-போற்றி யென்பதுபோல் வணக்கம் எனப் பொருள்படுவதோர் சொல்; அடைக்கலம் என்றுமாம். ()

நதியா டியசெஞ் சடையாய் நகைவெண்
மதியாய் மதியா தவர்தம் மதியிற்
பதியாய் பதினெண் கணமும் பரவுந்
துதியாய் சரணஞ் சுடரே சரணம்.

(இ - ள்.) நதி ஆடிய செஞ்சடையாய் - கங்கை விளையாடுஞ் சிவந்த சடையை யுடையவனே, நகைவெண் மதியாய் - ஒளிபொருந்திய வெள்ளிய பிறையை அணிந்தவனே, மதியாதவர் மதியில் பதியாய் - கருதாதவர்கள் கருத்திற் பொருந்தாதவனே, பதினெண் கணமும் பரவும் துதியாய் - பதினெண் கணங்களாலும் துதிக்கப்படுந் துதியினையுடையவனே, சரணம் - வணக்கம்; சுடரே சரணம் - பேரொளியாயுள்ளவனே வணக்கம்.

ஆடிய - பொருந்திய என்றுமாம். மதியாதவர் - சிந்தியாதவர். மதி - தற்போதமாகிய அறிவுமாம். பதிதல் - தங்குதல். பதினெண்கணம் முன்பு உரைக்கப்பட்டன. (உ௪)

பழையாய் புதியாய் சரணம் பணிலக்
குழையாய் சரணங் கொடுவெண் மழுவாள்
உழையாய் சரணம் முருகா தவர்பால்
விழையாய் சரணம் விகிர்தா சரணம்.

(இ - ள்.) பழையாய் - எல்லாவற்றினும் பழமையானவனே, புதியாய் - எல்லாவற்றினும் புதுமை யானவனே, சரணம் - வணக்கம்; பணிலக் குழையாய் சரணம் - சங்கக் குழையினையுடையவனே வணக்கம்; கொடுவெண் மழுவாள் உழையாய் சரணம் - கொடிய வெள்ளிய மழுப்படையையும் மானையுமுடையவனே வணக்கம்; உருகாதவர்பால் விழையாய் சரணம் - (நின்னை நினைந்து) மனமுருகாதவரிடத்துச் (செல்ல) விரும்பாதவனே வணக்கம்; விகிர்தா சரணம் - விகிர்தனே வணக்கம்.

இறைவன் பழமையுடைய எவற்றினும் பழமையுடையனும் புதுமையுடைய எவற்றினும் புதுமையுடையனுமாதலை,

"முன்னைப் பழம் பொருட்கு முன்னைப் பழம் பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே"

என்னும் திருவாசகத்தானறிக; எல்லாம் தோன்றுதற்கு முன்னும் எல்லாம் அழிந்த பின்னும் இருப்பவன் என்பது கருத்து. உருகாதவர்பால் விழையாமையை,

"உள்ள முருகி லுடனுவ ரல்லது
தெள்ள வறியரென் றுந்தீபற
சிற்பரச் செல்வரென் றுந்தீபற"

என்னும் திருவுந்தியாராலும்,

"நெக்கு நெக்கு நினைப்பவர் நெஞ்சுளே
புக்கு நிற்கும்பொன் னார்சடைப் புண்ணியன்
பொக்க மிக்கவர் பூவுநீருங் கண்டு
நக்கு நிற்ப னவர்தமை நாணியே"

என்னும் தேவாரத்தாலும் அறிக. விகிர்தன் - வேறுபா டுடையவன். (௨௫)

இருளாய் வெளியாய் சரணம் மெனையும்
பொருளாக நினைந்து புரந்தரன் மால்
தெருளா நடனந் தெரிவித் தெனையாள்
அருளாய் சரணம் மழகா சரணம்.

(இ - ள்.) இருளாய் வெளியாய் சரணம் - இருளா யுள்ளவனே வெளியா யுள்ளவனே வணக்கம்; எனையும் பொருளாக நினைந்து - (ஒன்றுக்கும் பற்றாத) அடியேனையும் ஒரு பொருளாகக் கருதி, புரந்தரன் மால் தெருளாத நடம் தெரிவித்து எனை ஆள் அருளாய் சரணம் - இந்திரனும் திருமாலும் அறியாத திருக்கூத்தினைக் காண்பித்து என்னை ஆளும் அருளை யுடையவனே வணக்கம்; அழகா சரணம்-பேரழகனே வணக்கம்.

பாசத்தாற் கட்டுண்ட உயிர்களால் அறிய லாகாமையின் 'இருளாய்' என்றார்;

"அருக்கனேர் நிற்பினு மல்லிருளே காணார்க்
கிருட்கண்ணே பாசத்தார்க் கீசன்"

என்னும் மெய்கண்டார் திருவாக்கினை நோக்குக. 'யாவர்க்கு மேலாம் அளவிலாச் சீருடையான் யாவர்க்குங் கீழாம் அடியேனை'யும் பொருளாக நினைந்து என்க. இசைப் பொருட்டு மகரம் விரிந்து வருதல் காண்க. (௨௬)

அயனத் தனெனப் படுமா டரவச்
சயனத் தவனைத் தருதத் துவநால்
வயனத் தவவா னவர்வா னவசேல்
நயனத் தவளா யகனே சரணம்.

(இ - ள்.) அயன் நத்தன் எனப்படும் ஆடு அரவச் சயனத்தவனைத் தரு தத்துவ- பிரமனையும் சங்கினை ஏந்தியவனென்று சொல்லப்படும் ஆடுகின்ற அனந்தனைப் பாயலாகக் கொண்ட திருமாலையும் தந்தருளிய தத்துவ வடிவாயுள்ளவனே, நால் வயனத்தவ - நான்கு வேதங்களாகிய திருவாக்கினையுடையவனே, வானவர் வானவ - தேவதேவனே, சேல் நயனத்தவள் நாயகனே-அங்கயற்கண்ணம்மையின் நாயகனே, சரணம்- வணக்கம்.

அயனையும் சயனத்தவனையும் என உருபும் உம்மும் விரிக்க. அத்தன் எனப் பிரித்து, அயனுக்கு அத்தனெனப்படும் என்றுரைத்தலுமாம். சிவபெருமான் அயன் மால்களைத் தந்தமையை,

"மைந்த நின்னையென் வலப்புறத் தளித்தன னறிய
பைந்து ழாய்மணி வண்ணனை யெனதிடப் பாலில்
தந்த ளித்தன னீவிர்வெங் கரிமுகன் றழல்வேற்
கந்த னேரெனக் கருணையி னுச்சிமோந் தளித்தான்"

என்பதனானறிக. வயனம் - வசனம்; நான்கு மாவாக்கியங்களின் பொருளாயுள்ள வன் எனலுமாம். (௨௭)

கதவெங் கரியின் னுரியாய் சரணம்
முதலந் தமிலா முதலே சரணென்
றதிர்பைங் கழனூ புரவண் டலறும்
பதபங் கயமுன் புபணிந் தரசன்.

(இ - ள்.) கதவெங் கரியின் உரியாய் சரணம் - சினத்தையுடைய கொடிய யானைத்தோலாகிய போர்வையை யுடையவனே வணக்கம்; முதல் அந்தம் இலா முதலே சரண் - முதலும் முடிவும் இல்லாத முதல்வனே வணக்கம்; என்று - என்று வழுத்தி, அதிர் பைங் கழல் நூபுரவண்டு அலறும் பதபங்கயம் முன்பு அரசன் பணிந்து - ஒலிக்கின்ற ஒளிபொருந்திய வீரக்கழலும் சிலம்புமாகிய வண்டுகள் ஆரவாரிக்கும் திருவடித் தாமரையின் முன்னர் மன்னன் வணங்கி.

ஆடுதலால் அலறுமென்க. பத பங்கயம் என்பதற் கேற்பக் கழலையும் சிலம்பையும் வண்டாக உருவகித்தார். பசுமை - பொன்னின் ஒளி மேற்று. பங்கயத்தை முன்பு பணிந்தென்றுமாம். (௨௮)

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

என்றுமிப் படியே யிந்தத் திருநடம் யாருங் காண
நின்றருள் செய்ய வேண்டு நிருமல மான வெள்ளி
மன்றவ வடியேன் வேண்டும் வரமிது வென்று தாழ்ந்தான்
அன்றுதொட் டின்று மெங்கோ னந்நட நிலையாய் நின்றான்.

(இ - ள்) இந்தத் திருநடம் யாரும் காண-இந்த மாறியாடிய திருக்கூத்தினை யாவருந் தரிசித்துய்யுமாறு, என்றும் இப்படியே நின்று அருள் செய்ய வேண்டும் - எஞ்ஞான்றும் இவ்வாறே நின்று அருள் புரிய வேண்டும்; நிருமலம் ஆன வெள்ளி மன்றவ - தூய்மையாகிய வெள்ளியம்பலத்தையுடையானே, அடியேன் வேண்டும் வரம் இது என்று தாழ்ந்தான் - அடியேன் வேண்டுகின்ற வரம் இதுவே என்று வணங்கினான்; அன்று தொட்டு இன்றும் எங்கோன் அந்நட நிலையாய் நின்றான் - அன்று முதல் இன்றுகாறும் எம்பெருமானாகிய வெள்ளியம்பலவாணன் மாறியாடிய அந்நிலையாகவே நின்றருளினான்.

ஒன்றுக்கும் பற்றாத என்னையும் ஓர் பொருளாகக் கொண்டு ஆடிய பெருங் கருணைத் திறத்தை உலகம் அறிந்துய்ய வேண்டும் என்னும் உட்கிடையுடையனாய் இங்ஙனம் வேண்டினானென்க. தாழ்ந்தான்; தாழ, அங்ஙனமே அருள் செய்து நின்றான்; என விரித்துரைத்துக் கொள்க. (௨௯)

ஆகச் செய்யுள் - ௧௪௮௯

இருபத்தைந்தாவது

பழியஞ்சின படலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

ஈறிலான் செழிய னன்புக் கெளியவ னாகி மன்றுள்
மாறியா டியகூத் தென்சொல் வரம்பின தாமே கங்கை
ஆறுசேர் சடையான் றானோ ரரும்பழி யஞ்சித் தென்னன்
தேறலா மனத்தைத் தேற்றுந் திருவிளை யாடல் சொல்வாம்.

(இ - ள்.) ஈறு இலான் - அழிவில்லாதவனாகிய இறைவன், செழியன் அன்புக்கு எளியவனாகி - இராசசேகர பாண்டியன் அன்பிற்கு எளியனாய், மன்றுள் மாறி ஆடிய கூத்து - வெள்ளியம்பலத்திலே கான்மாறியாடிய திருக்கூத்து, என் சொல் வரம்பினது ஆமே - எனது சொல்லின் எல்லையுட் படுவதாமோ, கங்கை ஆறுசேர் சடையான் - (இனி) கங்கையாறு பொருந்திய சடையையுடையனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், ஓர் அரும்பழி அஞ்சி - ஒரு கொடும்பழியை அஞ்சி, தென்னன் தேறலா மனத்தைத் தேற்றும் - குலோத்துங்க பாண்டியனுடைய தெளியாத மனத்தினைத் தெளிவித்த, திருவிளையாடல் சொல்வாம் - திருவிளையாடலைக் கூறுவாம்.

எளியவனாயினமையாற் கூத்தாடினான் என்பதொரு நயமுங் காண்க. ஏகாரம் எதிர்மறைப் பொருட்டு. தான், அசை; முதல் வேற்றுமைச் சொல்லுமாம். பழியின் கொடுமையை விளக்குவார் 'ஓர் அரும்பழி' என்றார்; அறிதற்கரிய பழி எனப் பொருள் படுமாயினும் அத்துணைச் சிறப்பின் றென்க. தேறலா, ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். (௧)

இனையநாட் சிறிது செல்ல விராசசே கரன்றன் காதற்
றனையனுங் குலோத்துங் கற்குத் தன்னர சிருக்கை நல்கி
வினையெலாம் வென்று ஞான வெள்ளியம் பலத்து ளாடுங்
கனைகழ னிழலிற் பின்னிக் கலந்துபே ரின்ப முற்றான்.

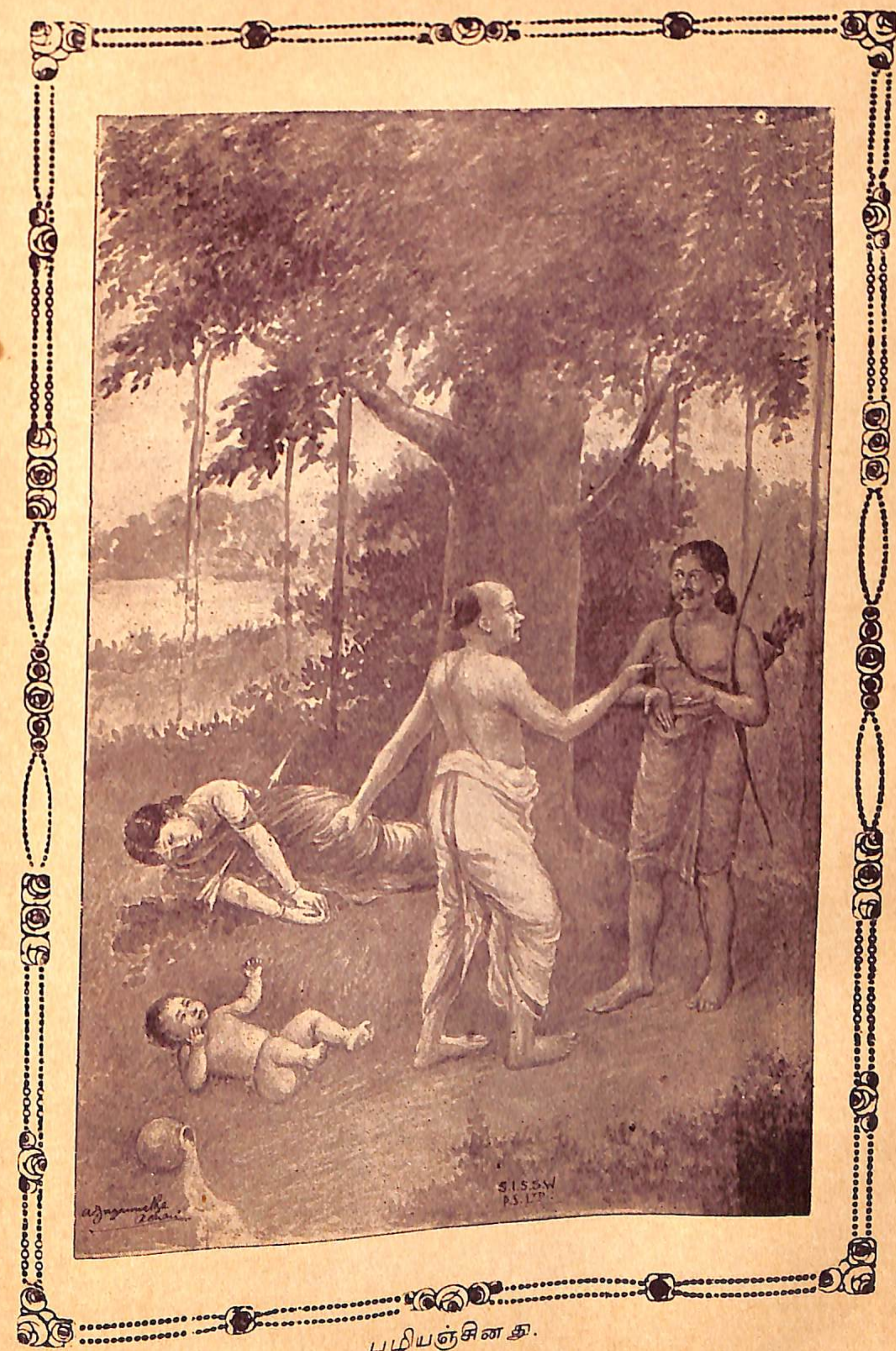
(இ - ள்.) இனைய நாள் சிறிது செல்ல - இங்ஙனமாய நாட்கள் சில கழிய, இராசசேகரன் தன் காதல் தனையனும் குலோத்துங்கற்கு - இராசசேகர பாண்டியன் தன் அன்பிற்குரிய புதல்வனாகிய குலோத்துங்கனுக்கு, தன் அரசிருக்கை நல்கி - தனது அரசியலைத்தந்து, வினை எலாம் வென்று - வினைகளையெல்லாம் வென்று போக்கி, ஞான வெள்ளி அம்பலத்துள் ஆடும் கனைகழல் நிழலில் - ஞானமயமாகிய வெள்ளி மன்றின்கண்; ஆடியருளும் ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையணிந்த திருவடி நீழலில், பின்னிக்கலந்து பேரின்பம் உற்றான் - இரண்டறக் கலந்து பேரின்பத்தை அடைந்தான்.

இருபத்தைந்தாவது

பழியஞ்சின படலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

[illegible]

பழியஞ்சினது.

கலைபயின் று பரிநெடுந்தேர் கரிபயின்று பலகைவாள்
சிலைபயின்று வருகுமார் திறநோக்கி மகிழ்வேந்தன்
அலைபயின்ற கடலாடை நிலமகளை யடலணிதோள்
மலைபயின்று குளிர்தூங்க மகிழ்வித்து வாழுநாள்.

(இ - ள்.) கலைபயின்று - கற்றற்குரிய கலைகளைக்கற்று, பரிநெடுந் தேர் கரி பயின்று - குதிரை நெடியதேர் யானை என்பவற்றைச் செலுத்துந் திறமும் பயின்று, பலகை வாள் சிலை பயின்று - கேடகம் வாள் வில் என்பவற்றின் வரிசையையும் கற்று, வருகுமார் திறம் நோக்கி மகிழ் வேந்தன் - வளர்கின்ற புதல்வர்களின் திறங்களைக் கண்டு மகிழும் அரசன், அலை பயின்ற கடல் ஆடை நிலமகளை - அலைகள் பொருந்திய கடலை ஆடையாக வுடுத்த புவிமகளை, அடல் அணி தோள்மலை பயின்று குளிர் தூங்க மகிழ்வித்து வாழும் நாள் - வெற்றியையே அணியாகப் பூண்ட தோளாகிய மலையின்கண் தங்கி இன்புறுமாறு மகிழ்வித்து வாழுங்காலத்தில்.

கலை - கற்கும் நூல்கள். பரி முதலியன, அவற்றை யூருந் தொழிற்கும், பலகை முதலியன அவற்றாற் பொருந் தொழிற்கும் ஆயின. திறம் - கூறுபாடு. நிலமகளை மகிழ்வித்து எனக் கூட்டுக. மலையிலே தங்கிக் குளிர்ச்சியடைய என்பதொரு நயமுங் காண்க. உயிர்களெல்லாம் இன்புற வருத்த மின்றுகப் புரந்தான் என்பதனை இங்ஙனங் கூறினர். (ரு)

செய்யேந்து திருப்புத்தூர் நின்றுமொரு செழுமறையோன்
பையேந்து மாவல்குன் மனைவியொடும் பானல்வாய்க்
கையேந்து குழவியொடுங் கடம்புகுந்து மாதுலன்பால்
மையேந்து பொழின்மதுரை நகர்நோக்கி வருகின்றுன்.

(இ - ள்.) ஒரு செழு மறையோன் - ஓர் அழகிய வேதியன், செய் எந்து திருப்புத்தூர் நின்றும்-வயல்கள் சூழ்ந்த திருப்புத்தூரி னின்றும், அரவு எந்தும் பை அல்குல் மனைவியொடும்-பாம்பு எந்திய படத்தினை யொத்த அல்குலையுடைய மனைவியோடும், கை எந்து பால் நல்வாய்க் குழவியொடும் - கையிலேந்திய பால் மணமருத நல்ல வாயினையுடைய குழந்தையோடும், கடம் புகுந்து-காட்டின் வழியில் நுழைந்து, மாதுலன் பால்-மாமன் வீட்டிற்கு, மை எந்து பொழில் மதுரை நகர் நோக்கி வருகின்றுன் - முகிலைச் சுமந்திருக்கும் சோலை சூழ்ந்த மதுரைப் பதியை நோக்கி வருகின்றுன்.

செய் எந்து - கழனிகளை மிகுதியாகவுடைய. செழுமை குணத்தின் மேற்று. அரவு எந்தும் பை என மாறுக. மாதுலனிடத்தை யடைதற்கு நகர் நோக்கி வருகின்றுன் என்க. மை - மேகம். (சு)

வருவா னுண் ணீர்வேட்டு வருவாளை வழிநிற்கும்
பெருவானந் தடவுமொரு பேராலி னீழலின்கீழ்
ஒருவாத பசுங்குழவி யுடனிருத்தி நீர்தேடித்
தருவான்போய் மீண்டுமனை யிருக்குமிடந் தலைப்படுமுன்.

(இ - ள்.) வருவான் - அங்ஙனம் வரும் அம்மறையோன், உண் நீர் வேட்டு வருவாளை - உண்ணும் நீரினை விரும்பி வந்த தன் மனைவியை, வழிநிற்கும் பெரு வானம் தடவும் ஒரு பேர் ஆலின் நீழலின் கீழ் - வழியில் நிற்கின்ற பெரிய வானை யளாவிய ஒரு பெரிய ஆலமரத்தின் நிழற் கீழே, ஒருவாத பசுங் குழவியுடன் இருத்தி - நீங்காத இளங் குழந்தையோடும் இருக்கச் செய்து, நீர் தேடித் தருவான் போய் - நீரினைத் தேடிக்கொண்டு வரச்சென்று, மீண்டு மனை இருக்கும் இடம் தலைப்படுமுன் - (நீரினைக் கொண்டு) திரும்பி மனைவி யிருக்குமிடத்தை அடைதற்கு முன்.

வேட்டு வருவாள் என்றது வேட்கையுற்ற பொழுதே பருகுதற்கு நீரின்றி வந்து கொண்டிருப்பவள் என்றவாறு. ஒருவாத பசுங்குழவி - சிறிதும் விட்டுப் பிரியாத பச்சைக் குழந்தை; பசுமை - மிக்க இளமையைக் குறிப்பது. தருவான், வினையெச்சம். மனை, ஆகுபெயர். (எ)

இலைத்தலைய பழுமரத்தின் மிசைமுன்னு ளெய்ததொரு
கொலைத்தலைய கூர்வாளி கோப்புண்டு கிடந்ததுகால்
அலைத்தலைய வீழ்ந்தும்மை வினையுலப்ப வாங்கிருந்த
வலைத்தலைய மானோக்கி வயிறுருவத் தைத்தன்றால்.

(இ - ள்.) இலைத்தலைய பழுமரத்தின் மிசை - இலைகள் பொருந்திய தலையையுடைய அந்த ஆலமரத்தின் மேல், முன்னுள் எய்தது - முன்னொரு நாளில் (ஒரு வேடனால்) எய்யப் பெற்றதாய், கோப்புண்டு கிடந்தது ஒரு கொலைத்தலைய கூர் வாளி - கோக்கப்பட்டுக் கிடந்த கொலைத்தொழிலைத் தன்னிடத்தேயுடைய ஒரு கூரிய வாளியானது, கால் அலைத்து அலைய வீழ்ந்து - காற்றினால் அலைக்கப்பட்டு மரம் அசைதலால் விழுந்து, உம்மைவினை உலப்ப - முன் வினைப்பயன் முடிய, ஆங்கு இருந்த வலைத்தலைய மான்நோக்கி வயிறு உருவத் தைத்தன்று - அங்கே தங்கியிருந்த வலையில் அகப்பட்ட மான்போன்ற கண்ணையுடைய பார்ப்பனியின் வயிற்றிலே ஊடுருவத் தைத்தது.

தலைய என்பன குறிப்புப் பெயரெச்சம். பழுமரம் - ஆலமரம். எய்தது, கிடந்தது என்பவற்றை முறையே வினையெச்சமும் பெயரெச்சமு மாக்குக. கொலை செய்யும் கூரிய நுதியையுடைய வாளி என்றலுமாம். அலைத்து - அலைக்கப்பட்டு; கடுங்காற்று வீசிற்றென்பது அலைத்தல் என்னும் சொல்லாற்றலாற் பெறப்படும். மரம் அலைதலால் என்க. உம்மைவினை - வாழ்நாட்கு அலகாகிய முன்வினை. உலத்தல் - முடிதல். வலைத்தலைய-வலையினிடத்துள்ள; மருட்சியைக் குறித்தற்கு 'வலைத்தலைய மான்' என்றுர். தைத்தன்று - தைத்தது; அன் சாரியை. ஆல், அசை. (அ)

அவ்வாறவ் வணங்கனையா ளுயிரிழந்தா ளவ்வேலைச்
செவ்வாளி யேறிட்ட சிலையுடையா னொருவேடன்
வெவ்வாளி யேறனையான் வெயிற்கொதுங்கு நிழறேடி
அவ்வால நிழலெய்தி யயனின்று னிளைப்பாற.

சிறிது - சில. அரசிருக்கை - அரியணை. வினையெலாம் வென்று-வினைகளை எஞ்சாமற் கெடுத்து. கழல், ஆகு பெயர். இரண்டறக் கலந்தென்பார் 'பின்னிக் கலந்து' என்றார். (௪)

குரவன்செங் கோல்கைக் கொண்ட குலோத்துங்க வழுதி செங்கண்
அரவங்கம் பூண்ட கூட லாதிநா யகனை நித்தம்
பரவன்பின் வழிபா டானாப் பத்திமை நியமம் பூண்டான்
இரவஞ்சுங் கதுப்பி னல்லா ரீரையா யிரவ ருள்ளான்.

(இ - ள்.) குரவன் செங்கோல் கைக்கொண்ட குலோத்துங்க வழுதி-தந்தையினது செங்கோலைக் கையிற் கொண்ட குலோத்துங்க பாண்டியன், செங்கண் அரவு அங்கம் பூண்ட கூடல் ஆதி நாயகனை - சிவந்த கண்களையுடைய பாம்புகளைத் திருமேனியில் அணிந்த மதுரையில் எழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுளை, நித்தம் அன்பின் பரவு வழிபாடு ஆனாப் பத்திமை நியமம் பூண்டான்-நாடோறும் அன்பினாற் பூசிக்கும் வழிபாடாகிய நீங்காத பத்திநியமத்தை மேற்கொண்டவன்; இரவு அஞ்சும் கதுப்பின் நல்லார் ஈரையாயிரவர் உள்ளான் - இருளும் அஞ்சுங் கூந்தலையுடைய மனைவியர் பதினாயிரவரையுடையவன்.

குரவன் - தந்தை. அரவினையும் என்பினையும் அணிந்த என்றுமாம். வழிபாடாகிய நியமம் என்க. நியமம்-செய்கடன். பூண்டான்; அவன் உள்ளவனாயினான்; என முற்றாகவுரைத்தலுமாம். கூந்தலின் கருமைக்கு முன்னிற்கலாற்றாது இரவும் அஞ்சு மென்க. (௫)

[கொச்சகக்கலிப்பா]

அப்பதினா யிரவர்க்கு மொவ்வொருத்திக் கவ்வாறாய்
ஒப்பரிய வறுபதினா யிரங்குமா ருளரவருட்
செப்பரிய வல்லாண்மைச் சிங்கவிள வேறனையான்
வைப்பனையான் முதற்பிறந்த மைந்தன்பே ரனந்தகுணன்.

(இ - ள்.) ஒவ்வொருத்திக்கு அவ்வாறாய் - ஒவ்வொரு மனைவிக்கும் ஆறு ஆறாக, அப்பதினாயிரவர்க்கும் - அந்தப் பதினாயிரம் மகளிர்க்கும், ஒப்பு அரிய அறுபதினாயிரம் குமரர் உளர் - ஒப்பில்லாத அறுபதினாயிரங் குமரர்கள் உளராயினர்; அவருள் - அக்குமாருள், முதல் பிறந்த மைந்தன் - முதலிற் றோன்றிய புதல்வன், செப்பு அரிய வல் ஆண்மைச் சிங்க இள ஏறு அனையான் - சொல்லுதற்கரிய வலிய ஆண்மையையுடைய இளமை பொருந்திய ஆண்சிங்கத்தை ஒத்தவன்; வைப்பு அனையான் - வைப்பு நிதியைப் போன்றவன்; பேர் அனந்த குணன் - அவன் பெயர் அனந்தகுணன்.

ஒருத்தி, ஆறு என்பன இரட்டித்த வழி ஒவ்வொருத்தி, அவ்வாறு என்றாயின; "எண்ணிறை யளவும்" "ஒன்ப தொழித்தவெண் ணென்பது மிரட்டின்" என்னும் நன்னூற் சூத்திரங்கள் நோக்குக. ஆக்கச் சொற் கொடுத்து உளராயினர் என விரிக்க. வல்லாண்மை - மிக்க ஆண்மை. (௬)

கலைபயின்று பரிநெடுந்தேர் கரிபயின்று பலகைவாள்
சிலைபயின்று வருகுமரர் திறநோக்கி மகிழ்வேந்தன்
அலைபயின்ற கடலாடை நிலமகளை யடலணிதோள்
மலைபயின்று குளிர்தூங்க மகிழ்வித்து வாழுநாள்.

(இ - ள்.) கலைபயின்று - கற்றற்குரிய கலைகளைக்கற்று, பரிநெடுந் தேர் கரி பயின்று - குதிரை நெடியதேர் யானை என்பவற்றைச் செலுத்துந் திறமும் பயின்று, பலகை வாள் சிலை பயின்று - கேடகம் வாள் வில் என்பவற்றின் வரிசையையும் கற்று, வருகுமரர் திறம் நோக்கி மகிழ் வேந்தன் - வளர்கின்ற புதல்வர்களின் திறங்களைக் கண்டு மகிழும் அரசன், அலை பயின்ற கடல் ஆடை நிலமகளை - அலைகள் பொருந்திய கடலை ஆடையாக வுடுத்த புவிமகளை, அடல் அணி தோள்மலை பயின்று குளிர் தூங்க மகிழ்வித்து வாழும் நாள் - வெற்றியையே அணியாகப் பூண்ட தோளாகிய மலையின்கண் தங்கி இன்புறுமாறு மகிழ்வித்து வாழுங்காலத்தில்.

கலை - கற்கும் நூல்கள். பரி முதலியன, அவற்றை ஊருந் தொழிற்கும், பலகை முதலியன அவற்றாற் பொருந் தொழிற்கும் ஆயின. திறம் - கூறுபாடு. நிலமகளை மகிழ்வித்து எனக் கூட்டுக. மலையிலே தங்கிக் குளிர்ச்சியடைய என்பதொரு நயமுங் காண்க. உயிர்களெல்லாம் இன்புற வருத்த மின்றுகப் புரந்தான் என்பதனை இங்ஙனங் கூறினர். (௫)

செய்யேந்து திருப்புத்தூர் நின்றுமொரு செழுமறையோன்
பையேந்து மரவல்குன் மனைவியொடும் பானல்வாய்க்
கையேந்து குழவியொடுங் கடம்புகுந்து மாதுலன்பால்
மையேந்து பொழின்மதுரை நகர்நோக்கி வருகின்றான்.

(இ - ள்.) ஒரு செழு மறையோன் - ஓர் அழகிய வேதியன், செய் எந்து திருப்புத்தூர் நின்றும்-வயல்கள் சூழ்ந்த திருப்புத்தூரினின்றும், அரவு எந்தும் பை அல்குல் மனைவியொடும்-பாம்பு எந்திய படத்தினை யொத்த அல்குலையுடைய மனைவியோடும், கை எந்து பால் நல்வாய்க் குழவியொடும் - கையிலேந்திய பால் மணமருத நல்ல வாயினையுடைய குழந்தையோடும், கடம் புகுந்து-காட்டின் வழியில் நுழைந்து, மாதுலன் பால்-மாமன் வீட்டிற்கு, மை எந்து பொழில் மதுரை நகர் நோக்கி வருகின்றான் - முகிலைச் சுமந்திருக்கும் சோலை சூழ்ந்த மதுரைப் பதியை நோக்கி வருகின்றான்.

செய் எந்து - கழனிகளை மிகுதியாகவுடைய. செழுமை குணத்தின் மேற்று. அரவு எந்தும் பை என மாறுக. மாதுலனிடத்தை யடைதற்கு நகர் நோக்கி வருகின்றான் என்க. மை - மேகம். (௬)

வருவானுண் ணீர்வேட்டு வருவாளை வழிநிற்கும்
பெருவானந் தடவுமொரு பேராலி னீழலின்கீழ்
ஒருவாத பசுங்குழவி யுடனிருத்தி நீர்தேடித்
தருவான்போய் மீண்டுமனை யிருக்குமிடந் தலைப்படுமுன்.

(இ - ள்.) வருவான் - அங்ஙனம் வரும் அம்மறையோன், உண் நீர் வேட்டு வருவாளை - உண்ணும் நீரினை விரும்பி வந்த தன் மனைவியை, வழிநிற்கும் பெருவானம் தடவும் ஒரு பேர் ஆலின் நீழலின் கீழ் - வழியில் நிற்கின்ற பெரிய வானை யளாவிய ஒரு பெரிய ஆலமரத்தின் நிழற் கீழே, ஒருவாத பசுங் குழவியுடன் இருத்தி - நீங்காத இளங் குழந்தையோடும் இருக்கச் செய்து, நீர் தேடித் தருவான் போய் - நீரினைத் தேடிக்கொண்டு வரச்சென்று, மீண்டு மனை இருக்கும் இடம் தலைப்படுமுன் - (நீரினைக் கொண்டு) திரும்பி மனைவி யிருக்குமிடத்தை அடைதற்கு முன்.

வேட்டு வருவாள் என்றது வேட்கையுற்ற பொழுதே பருகுதற்கு நீரின்றி வந்து கொண்டிருப்பவள் என்றவாறு. ஒருவாத பசுங்குழவி - சிறிதும் விட்டுப் பிரியாத பச்சைக் குழந்தை; பசுமை - மிக்க இளமையைக் குறிப்பது. தருவான், வினையெச்சம். மனை, ஆகுபெயர். (௭)

இலைத்தலைய பழுமரத்தின் மிசைமுன்னா ளெய்ததொரு
கொலைத்தலைய கூர்வாளி கோப்புண்டு கிடந்ததுகால்
அலைத்தலைய வீழ்ந்தும்மை வினையுலப்ப வாங்கிருந்த
வலைத்தலைய மானோக்கி வயிறுருவத் தைத்தன்றால்.

(இ - ள்.) இலைத்தலைய பழுமரத்தின் மிசை - இலைகள் பொருந்திய தலையையுடைய அந்த ஆலமரத்தின் மேல், முன்னாள் எய்தது - முன்னொரு நாளில் (ஒரு வேடனால்) எய்யப் பெற்றதாய், கோப்புண்டு கிடந்தது ஒரு கொலைத்தலைய கூர் வாளி - கோக்கப்பட்டுக் கிடந்த கொலைத்தொழிலைத் தன்னிடத்தேயுடைய ஒரு கூரிய வாளியானது, கால் அலைத்து அலைய வீழ்ந்து - காற்றினால் அலைக்கப்பட்டு மரம் அசைதலால் விழுந்து, உம்மைவினை உலப்ப - முன் வினைப்பயன் முடிய, ஆங்கு இருந்த வலைத்தலைய மான்நோக்கி வயிறு உருவத் தைத்தன்று - அங்கே தங்கியிருந்த வலையில் அகப்பட்ட மான்போன்ற கண்ணையுடைய பார்ப்பனியின் வயிற்றிலே ஊடுருவத் தைத்தது.

தலைய என்பன குறிப்புப் பெயரெச்சம். பழுமரம் - ஆலமரம். எய்தது, கிடந்தது என்பவற்றை முறையே வினையெச்சமும் பெயரெச்சமு மாக்குக. கொலை செய்யும் கூரிய நுதியையுடைய வாளி என்றலுமாம். அலைத்து - அலைக்கப்பட்டு; கடுங் காற்று வீசிற்றென்பது அலைத்தல் என்னும் சொல்லாற்றலாற் பெறப்படும். மரம் அலைதலால் என்க. உம்மைவினை - வாழ்நாட்கு அலகாகிய முன்வினை. உலத்தல் - முடிதல். வலைத்தலைய-வலையினிடத்துள்ள; மருட்சியைக் குறித்தற்கு 'வலைத்தலைய மான்' என்றார். தைத்தன்று - தைத்தது; அன் சாரியை. ஆல், அசை. (௮)

அவ்வாறவ் வணங்கனையா ளுயிரிழந்தா ளவ்வேலைச்
செவ்வாளி யேறிட்ட சிலையுடையா னொருவேடன்
வெவ்வாளி யேறணியான் வெயிற்கொதுங்கு நிழறேடி
அவ்வால நிழலெய்தி யயனின்ரு னிளைப்பாற.

(இ - ள்.) அவ்வாறு அவ்வணங்கு அனையாள் உயிர் இழந்தாள் - அவ்வண்ண மாக அத்தெய்வ மகளையொத்த பார்ப்பனி உயிர் துறந்தாள்; அவ்வேலை - அப்பொழுது, வெம் ஆளி ஏறு அனையான் ஒரு வேடன் - கொடிய சிங்க வேற்றினை யொத்தவனாகிய ஒரு வேடன், செவ்வாளி எறிட்ட சிலையுடையான் - தெரிந்தெடுத்த வாளியினை எறிட்ட வில்லையுடையவனாய், வெயிற்கு ஒதுங்கு நிழல்தேடி - வெயிலுக்கு ஒதுங்கி யிருக்கத்தக்க நிழலினைத்தேடி, அவ்வால நிழல் எய்தி இளைப்பு ஆற அயல் நின்றான் - அந்த ஆலமரத்தின் நிழலை யடைந்து இளைப்பாறுதற்கு அம்மரத்தின் பக்கலில் நின்றான்.

செவ்வாளி - வடிவு செவ்விதாகிய அம்பு என்றும், குருதி தோய்ந்து சிவந்த அம்பு என்றும் கூறலுமாகும்; பார்ப்பனியைக் கொன்ற கொடுமையுடையதன்று என்னுங் குறிப்புத் தோன்றக் கூறிற்றுமாம். நிழல்தேடி என்றமையால் அவ்வால் ஒன்றே அங்கே நிழல் மரமாயது என்பது பெறப்படும். பார்ப்பனியைக் கண்டவனுமல்ல னென்பார் ‘அயல் நின்றான்’ என்றார். (௯)

தண்ணீர்க்குப் போயாவி தலைப்பட்ட மறையவனும்
உண்ணீர்கைக் கொண்டுமீண் டொருங்கிருந்த குழவியொடும்
புண்ணீர்வெள் ளத்துக்கா ழாழ்ந்துயிரைப் புறங்கொடுத்த
பண்ணீர மழலைமொழிப் பார்ப்பனியைக் கண்ணுற்றான்.

(இ - ள்.) தண் நீர்க்குப் போய் ஆவி தலைப்பட்ட மறையவனும் - தண்ணிய நீரினைக் கொணர்தற் பொருட்டுச் சென்று நீரோடையை யடைந்த அவ்வந்தணனும், உண் நீர் கைக்கொண்டு மீண்டு - உண்ணும் நீரினைக் கைக்கொண்டு திரும்பி, ஒருங்கு இருந்த குழவியொடும் புண்ணீர் வெள்ளத்துக்கால் தாழ்ந்து - உடன் சேரவிருந்த குழவியோடும் குருதி வெள்ளத்தில் ஆழ்ந்து, உயிரைப் புறம் கொடுத்த - உயிரையிழந்த, பண்ணீர மழலைமொழிப் பார்ப்பனியைக் கண்ணுற்றான்-பண்போலும் இனிமைத் தன்மையையுடைய மழலைச் சொல்லையுடைய தன் மனைவியைப் பார்த்தான்.

ஆவி - பொய்கை. குழவியொடும் தாழ்ந்திருந்த பார்ப்பனி யென்றும் தன் உயிரைப் புறங்கொடுத்த பார்ப்பனி யென்றும் கொள்க. வெள்ளத்துக்கால் என்பதில், அத்து சாரியை; கால் ஏழனுருபு. புறங்கொடுத்தல் - புறம்பே போகவிடுத்தல். நீர - நீர்மையுடைய; ஈர எனப்பிரித்து, குளிர்ந்த என்றுரைத்தலு மாம். (௰)

அயில்போலுங் கணையேறுண் டவ்வழிபுண் ணீர்சோர
மயில்போல வுயிர்போகிக் கிடக்கின்றாண் மருங்கணைந்தென்
உயிர்போல்வா யுனக்கிதுவென் னுற்றதென மத்தெறிதண்
தயிர்போலக் கலங்கியறி வழிந்துமனஞ் சாம்பினான்.

(இ - ள்.) அயில்போலும் கணை ஏறுண்டு - வேல்போலுங் கூரிய கணை தைத்து, அவ்வழி புண்ணீர் சோர - அவ்வழியே குருதி யொழுக, உயிர்போகி மயில் போலக் கிடக்கின்றாள் மருங்கு அணைந்து - உயிர் நீங்கி மயில்போன்று கிடக்கின்ற மனைவியின் அருகிற் சென்று, என் உயிர்போல்வாய் - எனது உயிர் போன்றவளே, உனக்கு இது உற்றது என் என - உனக்கு இத்நிலைமை நேர்ந்தது என்னையென்று, மத்து எறி தண் தயிர்போலக் கலங்கி - மத்தினாற் கலக்கப்பட்ட தண்ணிய தயிர் போலக் கலக்கமுற்று, அறிவு அழிந்து மனம் சாம்பினான் - அறிவிழந்து மனஞ் சோர்ந்தான்.

வலியகணையென்பார் ‘அயில்போலுங் கணை’ என்றார். அவ்வழி - அவ்விடத்தில் என்றுமாம். அம்புதைத்த மயில்போல வென்க. நினக்கும் இது நேர்ந்ததோவென இரங்கினான். கலங்கி - உடைந்து; திட்பங் கெட்டு. (௧௧)

இனையதோர் பெண்பழியை யாரேற்றா ரெனத்தேர்வான்
அனையதோர் பழுமரத்தின் புறத்தொருசா ரழல்காலும்
முனையதோர் கணையோடு முடக்கியகைச் சிலையேந்தி
வினையதோர்ந் தெதிர்நின்ற விறல்வேடன் றனைக்கண்டான்.

(இ - ள்.) இனையது ஓர் பெண்பழியை ஏற்றார் யார் எனத் தேர்வான் - இங்ஙனமாகிய ஒரு பெண் பழியை ஏற்றுக் கொண்டவர் யார் என்று ஆராயப் புகுந்த அம் மறையோன், அனையது ஓர் பழுமரத்தின் புறத்து ஒரு சார் - அந்த ஆலமரத்தின் புறத்தே ஒரு பக்கத்தில், அழல் காலும் முனையது ஓர் கணையோடும் - நெருப்பினை உமிழும் முனையினையுடைய ஒரு வாளியோடும், முடக்கிய சிலை கை ஏந்தி - வளைத்த வில்லைக் கையிலேந்தி, வினையது ஓர்ந்து எதிர்நின்ற விறல்வேடன் தனைக் கண்டான் - தனக்கு வாய்க்கும் வேட்டை வினையினை ஆராய்ந்து எதிரில் நின்ற வெற்றி பொருந்திய வேடனைக் கண்டான்.

பெண்பழி - பெண்கொலை புரிந்தபழி; அதன் கொடுமையை விளக்க ‘இனையதோர் பெண்பழி’ என்றான்; இத்தகைய பழியை யேற்பாரும் உளரோ வென்று கருதினான் என்க. தேர்வான், பெயர். அனையது, சுட்டு; ஓர், அசை. முனையது; குறிப்புமுற்று எச்சமாகியது. வினையது, அது பகுதிப் பொருள் விகுதி. (௧௨)

[கலிநிலைத்துறை]

காப்பணி தாளன் வாளொடு வீக்கிய கச்சாளன்
கூர்ப்பக ழிக்கோ லேறிடு வில்லன் கொலைசெய்வான்
ஏற்பன கைக்கொண் டிவ்விடை நின்றா னிவனேயென்
பார்ப்பனி யைக்கொன் றின்னுயி ருண்டு பழிபூண்டான்.

(இ - ள்.) காப்பு அணிதாளன் - செருப்பினை யணிந்த தாளையுடையனாய், வாளொடு வீக்கிய கச்சாளன் - வாளோடு கட்டிய கச்சினையுடையனாய், கூர் பகழிக் கோல் ஏறிடு வில்லன் - கூரிய அம்பினை ஏறிட்ட வில்லை யுடையனாய், கொலை செய்வான்-கொலை செய்தற்கு, ஏற்பன கைக் கொண்டு இவ்விடை நின்றான் இவனே - ஏற்றவற்றைக் கையிற்கொண்டு இங்கு நிற்பவனாகிய இவனே, என் பார்ப்பனி

யைக் கொன்று இன் உயிர் உண்டு பழி பூண்டான் - என் மனைவியைக் கொன்று அவள் இனிய உயிரைப் பருகிப் பழிபூண்டவன்.

காப்பு - காலுக்கு அரணுயது; செருப்பு. தாளன் முதலிய குறிப்பு முற்றுக்கள் வினையெச்சமாயின. இவன் கொன்றானென்று துணிதற்குக் காரணம் கொலை செய்தற் குரியவற்றைக் கைக்கொண் டிருத்தலும் அவ்விடத்தில் நிற்றலுமாம், கொலைக் கருவிகளைக் கொண்டிருத்தலேயன்றி அவற்றைக் கொல்லுதற் கேற்ற பெற்றியமைத்துக் கொலையையே குறித்துக் கொண்டுள்ளான் என்பது தோன்ற 'கோல் எறிடு வில்லன்' என்றும், 'நின்றான்' என்றும் கூறினன். பகழிக்கோல்-இருபெயரொட்டு; கோல் என்பதும் அம்பிற்கோர் பெயர். நின்றான் ஆகலால் இவனே கொன்று பழிபூண்டான்; என்று முற்றாக்கி யுரைத்தலுமாம். ஏகாரம்தேற்றம். (௧௩)

என்ன மதித்தே யடா வேடா வென்னேழை
தன்னை வதைத்தாய் நீயே யென்னுத் தழல்கால்கண்
மின்ன லெயிற்றுக் கூற்றென வல்வாய் விட்டார்த்து
மன்னவ னாணைப் பாச மெறிந்து வலித்தேகும்.

(இ - ள்.) என்ன மதித்தே - என்று கருதி, எடா வேடா - எண்டா வேடா, நீயே என் ஏழை தன்னை வதைத்தாய் என்னு - நீயே என் மனைவியைக் கொன்றாய் என்று, தழல் கால் கண் மின்னல் எயிற்றுக் கூற்றென - தீயினை உமிழுங் கண்களையும் மின்னல்போன்ற பற்களையுமுடைய கூற்றுவனைப் போல, வல்வாய்விட்டு ஆர்த்து-வலிய வாயினைத் திறந்து முழக்கஞ் செய்து, மன்னவன் ஆணைப் பாசம் எறிந்து வலித்து ஏகும்-வேந்தனது ஆணையாகிய பாசத்தைவீசி இழுத்துச் செல்வானாயினன்.

மேற் செய்யுளிற் கூறியவற்றைச் சுட்டி 'என்ன மதித்து' என்றார். கண்டவன் இங்ஙனங் கருதியென்க. எடா என்பது இக்காலத்தில் எண்டா எனத் திரிந்துளது. ஏழை - பெண். மின்னல், அல்பெயர் விகுதி. கண்ணினையும் எயிற்றினையும் பார்ப்பனனுக்கும், ஆர்த்தலைக் கூற்றுக்கும் கொள்க. ஆணையைப் பாசமாக உருவகித்தார். 'அரசன் ஆணை' என்றுகூறி இழுத்தேகினு னென்க. இதனாற் காட்டியுள்ள வேட்டுவரும் அரசனாணை யென்ற வளவில் அடங்கி நிற்பரென்பது பெறப்படும்.
(௧௪)

மாண்டவ ளேத்தன் வெந்நிடை யிட்டான் மகவொக்கற்
றாண்டவ ணைத்தான் றாய்முலை வேட்டழு தன்சேயைக்
காண்டொறும் விம்மாக் கண்புனல் சோரக் கடிதேகா
ஆண்டகை மாறன் கூட லணைந்தா னளியன்றான்.

(இ - ள்.) அளியன் தான்-இரங்கத் தக்கவனாகிய அம்மறையோன், மாண்டவளை தன் வெந் இடை இட்டான் - இறந்துபோன தன் மனைவியைத் தனது முதுகில் இட்டு, மகவு ஒக்கல் தாண்ட அணைத்தான்-குழந்தையைப் பக்கத்திற் பொருந்த அணைத்து, தாய் முலைவேட்டு அழு தன் சேயைக் காண்தொறும் - தாயின் பாலை விரும்பி அழுகின்ற அக்குழவியைப் பார்க்குந் தோறும், கண்புனல் சோர விம்மா -

கண்களில் நீர் ஒழுக அழுது, கடிது ஏகா-விரைந்து சென்று, ஆண்தகை மாறன் கூடல் அணைந்தான் - ஆண்டன்மையையுடைய பாண்டியனது மதுரையை அடைந்தான்.

ஒக்கல் - அரையின் பக்கம். தாண்ட - தவழ. இட்டான், அணைத்தான் என்பன முற்றெச்சங்கள். அளியன் - பிறர் இரங்கத் தக்கான். (௧௫)

மட்டவிழ் தாரான் வாயின் மருங்கே வந்தெய்தா
உட்டுக ளில்லா வேடனை முன்விட் டுயிரன்னாள்
சட்டக* நேரே யிட்டெதிர் மாறன் றமர்கேட்பக்
கட்டுளி சிந்தா முறையிடு கின்றான் கையோச்சா.

(இ - ள்.) மட்டு அவிழ்தாரான் வாயில் மருங்கே வந்து எய்தா - மணத்தொடு மலர்ந்த மலர் மாலையை யணிந்த பாண்டியனது கோயில் வாயிலை வந்தடைந்து, உள் துகள் இல்லா வேடனை முன்விட்டு - மனத்திலே குற்றமில்லாத வேடனை முன்னே விட்டு, உயிர் அன்னாள் சட்டகம் நேரே இட்டு - உயிர் போன்ற மனைவியின் உடலை எதிரே கிடத்தி, மாறன் தமர் கேட்ப-பாண்டியன் தமராகிய அமைச்சர் முதலியோர் கேட்ப, எதிர் - அவர்கட்கு நேரே, கை ஓச்சா - கையை மேலே ஓச்சி, கண் துளி சிந்தா முறையிடுகின்றான் - கண்ணீரைச் சொரிந்து முறையிடா நின்றான்.

உட்டுகளில்லா வேடன் என்றது புறத்தே கொலை செய்யுங் கருவிகளையுடையனாயினும் பார்ப்பனியைக் கொல்லாமையால் அகத்தே குற்றமில்லானாகிய வேடன் என்றவாறு. சட்டகம் - வடிவு; உடம்பு. அரசனுக்குத் தமராவார் அமைச்சர் முதலாயினர். எய்தா, சிந்தா, ஓச்சா என்பன செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினை யெச்சங்கள். (௧௬)

கோமுறை கோடாக் கொற்றவ ரேறே முறையேயோ
தாமரை யாள்வாழ் தண்கடி மார்பா முறையேயோ
மாமதி வானோன் வழிவரு மைந்தா முறையேயோ
தீமைசெய் தாய்போற் செங்கை குறைத்தாய் முறையேயோ.

(இ - ள்.) கோமுறை கோடாக் கொற்றவர் ஏறே முறையேயோ - அரசியல் முறை கோணாத மன்னருள் ஆண் சிங்கம் போன்றவனே முறையோ, தாமரையாள் வாழ் தண்கடி மார்பா முறையேயோ - தாமரை மலரில் வசிக்குந் திருமகள் வாழ்கின்ற தண்ணிய விளக்கமமைந்த மார்பினை யுடையவனே முறையோ, மாமதி வானோன் வழிவரும் மைந்தா முறையேயோ - பெருமை பொருந்திய திங்கட் புத்தேளின் மரபில் வந்த மைந்தனே முறையோ, தீமை செய்தாய்போல் செங்கை குறைத்தாய் முறையேயோ - குற்றஞ் செய்தவன் போலச் சிவந்த கையைத் தறித்துக் கொண்டவனே முறையோ.

கோல் நிலை திரியாத கொற்றத்தினை யுடைய அரசரு ளெல்லாஞ் சிறந்தவனென்க. முறையேயோ என்றது நினது நாட்டிலும் இத்தகைய தீமை நிகழ்வதென்க.

(பா - ம்.) *கட்டழல்.

முறைதானோ என்றவாறு. வலியரால் நலிவுற்றோர் இங்ஙனம் முறையேயோ என்றேனும், ஓலம் என்றேனும் பலகாற்கூறி வேண்டுதல் முறையிடுதல் எனப்படும். கடி - விளக்கம். தீமை செய்தாய்போற் செங்கை குறைத்தாய் என்றது பாண்டியருள் ஒருவன் புரிந்த அருஞ் செயலைக் குறிப்பிட்டவாறு.

கைகுறைத்த வரலாறுவது: ஓர் காலத்தில் மதுரைமா நகரில்வசித்த அந்தணனொருவன் தான் காசிக்குச் செல்ல விரும்பி அதனை இரவிலே தன் மனைவியிடம் கூறிக்கொண் டிருப்பவன், அவளைத் தேற்றுதற்பொருட்டு, 'பாண்டியனது செங்கோலாட்சியில் நினக்கு எத்தகைய துன்பமும் உண்டாகாது; நான் மீண்டு வருந்துணையும் நீ அஞ்சா திருப்பாயாக' என்று கூறினன்; நகரி சோதனையின் பொருட்டு இரவில் தனித்து வந்துகொண்டிருந்த அரசன் அம்மொழிகளைச் செவியுற்று, அன்று முதல் ஒவ்வொருநா ளிரவிலும் அம்மனையைக் கண்காணித்து வந்தனன்; ஒருநா ளிரவிலே காசிக்குச்சென்ற மறையோன் மீண்டு வந்து தன் மனைவியுடன் பேசிக்கொண் டிருக்கும் அரவங்கேட்ட அரசன் வேற்றுக்குரல் கேட்பதாக நினைந்து கதவைத் தட்டவும், அம்மறையோன் 'கதவு தட்டுவோன் யார்' என உரத்த குரலுடன் வினவினன்; வந்திருந்தவன் மனைக்குரிய மறையோன் என அரசன் அறிந்து, அவ்வந்தணனுக்குப் பெரியதோர் ஐயம் நிகழுமே யென வருந்தி, ஒருபாயங் கருதி, அங்குள்ள வேதியர்மனை ஒவ்வொன்றின் கதவையும் தட்டிச்சென்றனன்; விடிந்தபின் மறையோரெல்லோரும் அரசன் திருமுன் வந்து, இரவிலே தங்கள் இல்லங்களின் கதவுதட்டப்பட்டமையை அறிவிக்க, அரசன், அக்குற்ற மிழைத்தது தன் கையே யென்று கூறி, அதனைத் துணித்தனன் என்பது. இதனை,

> "உதவா வாழ்க்கைக் கீரந்தை மனைவி
> புதவக் கதவம் புடைத்தன னொர்நாள்
> அரச வேலி யல்லது யாவதும்
> புரைதீர் வேலி யில்லென மொழிந்து
> மன்றத் திருத்திச் சென்றீ ரவ்வழி
> இன்றவ் வேலி காவா தோவெனச்
> செவிச்சூட் டாணியிற் புகையழல் பொத்தி
> நெஞ்சஞ் சுடுதலி னஞ்சிநடுக் குற்று
> வச்சிரத் தடக்கை யமரர் கோமான்
> உச்சிப் பொன்முடி யொளிவளை யுடைத்தகை
> குறைந்த செங்கோற் குறையாக் கொற்றத்து
> இறைக்குடிப் பிறந்தோர்க் கிழுக்க மின்மை"

என்று சிலப்பதிகாரமும்,

> "எனக்குத் தகவன்று லென்பதே நோக்கித்
> தனக்குக் கரியாவான் றானாய்த்—தவற்றை
> நினைத்துத்தன் கைகுறைத்தான் றென்னவனுங் காணா
> ரெனச் செய்யார் மாணா வினை"

என்று பழமொழி வெண்பாவும் கூறுதல் காண்க. பரிமேலழகரும்,

> "முட்டாமற் செலுத்தியவாறு...........
> தன்கை குறைத்தான் கண்ணும் காண்க"

என்றனர்.

தீமை செய்தாய்போல் என்றது தீமை செய்யாமையைக் காட்டுகின்றது. (௧௭)

> பிறங்குங் கோலான் மாறடு கொற்றம் பெறுவேந்தன்
> உறங்கும் போதுந் தன்னரு ளாணை யுலகெங்கும்
> அறங்குன் றாவாக் காப்பதை யென்ப வஃதியாதிம்
> மறங்குன் றாதான் செய்கொலை காவா வழியென்றான்.

(இ - ள்.) பிறங்கும் கோலால் மாறுஅடு கொற்றம் பெறுவேந்தன் - விளங்குகின்ற செங்கோலினாலே பகைவரை வெல்லும் வெற்றியையுடைய அரசன், உறங்கும் போதும் - தூங்கும்போதும், தன் அருள் ஆணை - அவன் அருளாணையானது, உலகு எங்கும் அறம் குன்றாவா காப்பது என்ப - உலக முற்றும் அறங்கள் குறையாவாகக் காப்பது என்று நூலோர் கூறுவர்; அஃது - அக்கூற்றானது, இம்மறம் குன்றாதான் செய் கொலை காவா வழி - இக் கொலைத்தொழில் குறையாத வேடன் செய்த கொலையைக் காவாவிடத்து, யாது என்றான் - என்ன பயனுடைத்து என்றான்.

அரசனது வெற்றிக்கு அவனது செங்கோல் காரணம் என்பதை,

> "வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
> கோலதூஉம் கோடா தெனின்"

என்னும் ஃ◌ாயுறைவாழ்த்தா லறிக.

> "மாண்ட, அறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்"

என்றார் பிறரும். கோலான் என்பதற்குக் கோலையுடையன் என்று பிறர் பொருள் கூறியது சிறிதும் சிறப்பின்றாதலறிக. மாறு - பகை: பகைவரை யுணர்த்திற்று. அருளாணை - அருளுடன் கூடிய ஆணை. அரசன் துயிலும் பொழுதும் அவனது தெய்வத் தன்மையாகிய ஆணையானது உலகம் புரத்தலை,

> "உறங்கு மாயினு மன்னவன் றன்னொளி
> கறங்கு தெண்டிரை வையகங் காக்குமால்"

என்று சீவக சிந்தாமணி கூறுகின்றது. ஆகவென்பது ஈறு தொக்கது. காப்பதை, ஐசாரியை. யாது - எத்தன்மைத்து. காக்கவில்லை யென்பான் 'காவாவழி' என்றான். அஃது - அவ்வாணை யெனலுமாம். அஃதியாது, குற்றியலிகரம். (௧௮)

> வாயிலு ளார்த மன்னவன் முன்போய் மன்னுநங்
> கோயிலின் மாடோர் வேதியன் மாதைக் கொலைசெய்தான்
> ஆயின னென்றோர் வேடனை முன்விட் டவிந்தாளைத்
> தாயினன் வந்நிங் கிட்டயர் கின்றான் றமியென்றார்.

(இ - ள்.) வாயில் உளார்தம் மன்னவன் முன்போய் - வாயில் காப்போர் தம் அரசன் முன் சென்று, மன்னா நம் கோயிலின் மாடு - அரசே நமது அரண்மனை வாயிலின் பக்கத்தில், ஓர் வேதியன் அவிந்தாளைத் தாயினன் வந்து இங்கு இட்டு - ஒரு மறையோன் உயிரிழந்த தன் மனைவியின் உடலை எடுத்து வந்து அங்குப் போட்டு, மாதைக் கொலை செய்தான் ஆயினன் என்று ஓர் வேடனை முன் விட்டு - அவளைக் கொலை செய்தானென்று ஒருவேடனை முன்னே விட்டு, தமி அயர்கின்றான் என்றார்- தனியே வருந்துகின்றான் என்றனர்.

செய்தான் என்பது செய்தானாயினன் என விரிந்து நின்றது. தாயினன்-தாவினன்; அணைத்தனன்; முற்றெச்சம். வேதியன் வந்து இட்டு முன் விட்டு அயர்கின்றான் என்றும், வாயிலுளார் வேதியன் அயர்கின்றான் என்றார் என்றும் கூட்டுக. (௧௯)

இறைமக னஞ்சா வென்குடை நன்றா லென்காவல்
அறமலி செங்கோ லஞ்சு பயந்தீர்த் தரசாளும்
முறைமையு நன்றான் மண்கலி மூழ்கா* முயன்றேந்தும்
பொறைமையு நன்றா லென்று புலந்து புறம்போந்தான்.

(இ - ள்.) இறைமகன் அஞ்சா - (அதனைக் கேட்டலும்) அரசன் அஞ்சி, என் குடை நன்று - (உயிர்களுக்குத் தண்ணிய நிழலைத் தரும்) எனது வெண்கொற்றக்குடை நன்றா யிருந்தது; என் காவல் அறம்மலி செங்கோல் - எனது காப்பாகிய அறம்மிக்க செங்கோலானது, அஞ்சு பயம் தீர்த்து அரசு ஆளும் முறைமையும் நன்று- (குடிகளுக்கு) ஐவகை அச்சமும் உண்டாகாமற் போக்கி ஆட்சி புரியும் முறையும் நன்றா யிருந்தது; மண்கலி மூழ்கா முயன்று எந்தும் பொறைமையும் நன்று - நிலவுலகம் கலியில் மூழ்காமல் தாளாண்மையுடன் தாங்கும் பொறையும் நன்றா யிருந்தது; என்று புலந்து புறம் போந்தான்-என்று தன்னை வெறுத்துக்கொண்டு புறத்தே வந்தான்.

செங்கோலால் அரசாளும் முறைமையும் எனவும், என்காவலும் செங்கோலும் முறைமையும் எனவும் விரித் துரைத்தலுமாம். அஞ்சு என்பதனை இரட்டுற மொழிதலாக்கி, அஞ்சுகின்ற எனவும், ஐந்து எனவும் பொருள் கொள்க. ஐந்து பயம் - அரசனாலும், அரசன் றமராலும், பகைவராலும், கள்வராலும், ஏனை உயிர்களாலும் உண்டாகும் அச்சம்;

"மாநிலங்கா வலனாவான் மன்னுயிர்காக் குங்காலை
தானதனுக் கிடையூறு தன்னாற்றன் பரிசனத்தால்
ஊனமிகு பகைத்திறத்தாற் கள்வரா லுயிர்தம்மால்
ஆனபய மைந்துந்தீர்த் தறங்காப்பா னல்லனோ"

என்று திருத்தொண்டர் புராணங் கூறுதல் காண்க. கலி - தீமை; துன்பம். மூழ்கா ஈறுகெட்ட எதிர்மறை வினையெச்சம். நன்று என்பன இகழ்ச்சிக் குறிப்பு; ஆல் அசை. (௨௰)

(பா - ம்.) *மூழ்க.

வேதிய னிற்குந் தன்மை தெரிந்தான் மெலிவுற்றான்
சாதியின் மிக்காய் வந்த துனக்கென் றளர்கின்றாய்
ஓதுதி யென்னக் காவல னைப்பார்த் துரைசான்ற
நீதியு ளாய்கே ளென்றுரை செய்வா னிகழ்செய்தி.

(இ - ள்.) வேதியன் நிற்கும் தன்மை தெரிந்தான் மெலிவுற்றான் - மறையோன் (வந்து) நிற்கும் தன்மையைக் கண்டு மெலிந்து, சாதியின் மிக்காய்-வருணத்தாற் சிறந்தவனே, தளர்கின்றாய் - நீ வருந்துகின்றனையே, உனக்கு வந்தது என் - நினக்கு நேர்ந்த துன்பம் யாது, ஓதுதி என்ன - சொல்லக் கடவாயென்று வினவ, காவலனைப் பார்த்து - அம்மறையோன் மன்னனை நோக்கி, உரைசான்ற நீதியுளாய் கேள் என்று - புகழமைந்த நீதியுடையாய் கேட்பாயாக வென்று, நிகழ்செய்தி உரை செய்வான் - நடந்த செய்தியைக் கூறுவானாயினன்.

நிற்குந் தன்மை - துன்பத்தில் ஆழ்ந்து நிற்கும் நிலைமை. தெரிந்தான், மெலிவுற்றான் என்பன முற்றெச்சங்கள். மெலிதல் - உளம் வாடுதல். ஓதுதி, ஒருமையேவல்; த் எழுத்துப் பேறு. அரசன் தெரிந்து மெலிந்து ஓதுதி யென்ன மறையோன் உரை செய்வான் என்க. (௨௧)

இன்றிவ ளைக்கொண் டோர்வட நீழ லிடையிட்டுச்*
சென்றுத ணீர்கொண் டியான்வரு முன்னிச் சிலைவேடன்
கொன்றய னின்றா னென்றுலை யூட்டுங் கொலைவேல்போல்
வன்றிறன் மாறன் செவிநுழை வித்தான் மறையோனால்.

(இ - ள்.) இன்று இவளைக் கொண்டு ஓர் வட நீழல் இடையிட்டுச் சென்று - இன்று இவளை அழைத்துக்கொண்டுவந்து ஒரு ஆலமரத்தின் நிழலின்கண் இருத்தி (நீரின் பொருட்டுச்) சென்று, தண் நீர் கொண்டு யான் வருமுன் - தண்ணீரினை முகந்து கொண்டு யான் வருதற்கு முன்னரே, இச்சிலை வேடன் - இந்த வில் வேடனானவன், கொன்று அயல் நின்றான் என்று - கொலை புரிந்து அருகே நின்று கொண்டிருந்தான் என்று (இச்சொல்லை), உலை ஊட்டும் கொலை வேல்போல் - (கொல்லன்) உலையிற் காய்ச்சிய கொலைத் தொழிலையுடைய வேல் போல, மறையோன் - அவ் வேதியன், வல்திறல் மாறன் செவி நுழைவித்தான் - மிக்க வலியினையுடைய பாண்டியனது செவியில் நுழைவித்தான்.

தணீர், ணகரம் தொக்கது. கொண்டியான், குற்றியலிகரம். வன்றிறல், ஒருபொரு ளிருசொல். வேல் நுழைந்தாற் போல் நுழையச் செய்தான் என்க; இச்சொல் செவியுறும் பொழுதே அரசன் அளவற்ற வேதனை யெய்தினான் என்றபடி. முற்று வினை முன் வந்தது. ஆல், அசை. (௨௨)

(பா - ம்.) *இடைவிட்டு.

அந்தணன் மாற்றந் தன்னையு முட்கொண் டறநோக்குஞ்
சந்தன வெற்பன் மறவனை நோக்கத் தாழ்ந்தன்னான்
எந்தை பிரானே நாயடி யேனின் றெய்ப்பாற
வந்து புகுந்தே னந்த மரத்தின் மருங்கோர்சார்.

(இ - ள்.) அறம் நோக்கும் சந்தன வெற்பன்-அறத்திற் பிழையாமையையே குறிக் கொள்ளும் பொதியின் மலையையுடைய பாண்டியன், அந்தணன் மாற்றம் தன்னையும் உட்கொண்டு - மறையோன் சொல்லையும் கேட்டு மனத்திற் கொண்டு, மறவனை நோக்க - வேடனைப் பார்க்க, அன்னான் தாழ்ந்து - அவ்வேடன் வணங்கி, எந்தை பிரானே - எம் தந்தையாகிய பெருமானே, நாய் அடியேன் - அடி நாயேனாகிய யான், இன்று எய்ப்பு ஆற - இன்று இளைப்பாறுதற் பொருட்டு, அந்த மரத்தின் மருங்கு ஓர் சார் வந்து புகுந்தேன் - அவ்வால மரத்தின் அடியில் ஒரு பக்கத்தில் வந்தடைந்தேன்.

மாற்றந் தன்னையும், தன் சாரியை; வேடன் மாற்றத்தையும் கேட்க என்னும் பொருள் குறித்தலால் உம்மை எச்சப் பொருட்டு. உட்கொள்ளல் - கேட்டலும், மனத்திற் கொள்ளலும். நோக்கும் என்னும் பெயரெச்சம் வெற்பன் என்பதன் விகுதியைக் கொள்ளும். சந்தன வெற்பு - சந்தன மரங்களையுடைய மலை; பொதியில். நோக்க-நிகழ்ந்ததைச் சொல்லுமாறு நோக்கினுற் கட்டளையிட. அறத்தை நோக்குவோனாகலின் அந்தணன் சொல்லைக்கேட்ட வளவில் வேடனை ஒறுத்தல் செய்யாது, அவன் வாய் மொழியையும் கேட்டறிய விரும்பினான் என்க. எத்துணையும் சிறுமையுடைய ஏவலாளன் என்பான் 'நாயடியேன்' என்றான். (உ௩)

ஐயே நானுங் கொன்றவ னல்லேன் கொன்றாரைக்
கையேன் வேறுங் கண்டில னென்றா னிவளாகம்
எய்யே றுண்ட வாறெவ னென்றா ரெதிர்நின்றார்
மெய்யே யையா யானறி யேனிவ் விளைவென்றான்.

(இ - ள்.) ஐயே - ஐயனே, நானும் கொன்றவன் அல்லேன் - நானும் இவளைக் கொலை செய்தவ னல்லேன்; கையேன் - கீழ் மகனாகிய யான், வேறு கொன்றாரையும் கண்டிலன் என்றான் - வேறு கொன்றவரையுங் காணேன் என்றுகூறினான்; எதிர் நின்றார் - எதிர்நின்ற அமைச்சர், இவள் ஆகத்துஎய் ஏறுண்டவாறு எவன் என்றார் - (ஆயின்) இவள் உடலிலே அம்பு தைத்துருவியது எங்ஙனம் என்றார், ஐயா இவ் விளைவு மெய்யே யான் அறியேன் என்றான் - ஐயா இந்நிகழ்ச்சியை உண்மையாகவே யான் அறியேன் என்றான்.

ஐயனே யெனற்பாலது வேட்டுவர் பேசுமுறைக்கியைய 'ஐயே' என நின்றது; ஐ என்பது விளியுரு பேற்றதுமாம்; ஐ - தலைவன்; அரசன். கை - சிறுமை. வேறு கொன்றாரையும் என உம்மையை மாறுக. அன்னான் எய்ப்பாற வந்து புகுந்தேன் கொன்றவ னல்லேன் கண்டிலன் என்றான்; என மேற் செய்யுளோடு இயைத்

துரைக்க. எய் - எய்யப்படுவது; அம்பு. ஏறுண்டவாறு எவன் - தைத்த விதம் என்னை. நின்றார், பெயர். ஐயா, பன்மையி லொருமை. (உ௪)

இக்கொலை செய்தான் யானல னென்னு துளனென்னத்
தக்கவ னேயோ தறுகண் மறவ னுரைமெய்யோ
சிக்க வொறுத்தா லல்லதை யுண்மை செப்பானென்
றொக்க வுரைத்தார் மந்திர ருள்ளார் பிறரெல்லாம்.

(இ - ள்.) (என்ற வளவில்) மந்திரர் உள்ளார் பிறர் எல்லாம் - அமைச்சருள்ளிட்ட அனைவரும், தறுகண் மறவன் - வன்கண்மையுடைய வேடனாகிய இவன், இக்கொலை செய்தான் யான் அலன் என்னுது - இந்தக் கொலையினைச் செய்தவன் யானல்லேன் என்று கூறாது, உளன் என்னத் தக்கவனேயோ - யான் செய்தேன் என்று உண்மை கூறுந் தகுதியை யுடையவனோ, உரை மெய்யோ - (இவன்கூறும்) சொல் மெய்யாகுமோ, சிக்க ஒறுத்தால் அல்லது உண்மை செப்பான் - மிகுதியாகத் தண்டித்தாலன்றி உண்மையைக் கூறமாட்டான், என்று ஒக்க உரைத்தார் - என்று ஒருசேரக் கூறினர்.

அன் விகுதி தன்மைக்கண் வந்தது. உளன் - செய்துளேன். கொடுமையை இயல்பாகவுடைய வேடனாகலின் இவன் அலனென்னுது உளனென்னத் தக்கவனோ என்க. ஏகாரம் இசைநிறை. ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருட்டு. சிக்க - யாப்புடைத்தாக; நன்கு. அல்லதை; ஐ சாரியை. அமைச்சரும் பிறருமாக உள்ளா ரெல்லாரும் சேர வுரைத்தாரென்க. (உரு)

மன்னன் றானு மற்றது செய்ம்மின் னெனமள்ளர்
பின்னந் தண்டஞ் செய்தனர் கேட்கப் பிழையில்லான்
முன்னஞ் சொன்ன சொற்பெய ரானுய் மொழியாநின்
றின்னந் தீரத் தேருமி னென்றா னென்செய்வான்.

(இ - ள்.) மன்னன் தானும் மற்றது செய்ம்மின் என - அரசனும் அதனைச் செய்யுங்கள் என்று கட்டளையிட, மள்ளர் பின்னம் தண்டம் செய்தனர் கேட்க - ஏவலாளர் பின்பு தண்டத்தினைச் செய்து கேட்க, பிழை இல்லான் - குற்றமற்ற வேடன், முன்னம் சொன்னசொல் பெயரானுய் மொழியா நின்று - முன் சொன்ன சொல்லினின்றும் மாறுபடாது கூறாநின்று, இன்னம் தீரத்தேருமின் என்றான்-இன்னும் முற்ற ஆராயுங்கள் என்று கூறினான்; என் செய்வான் - (இதையன்றி) வேறு யாதுசெய்ய வல்லன்.

தான், மற்று என்பன அசைகள். பின்னம், முன்னம், இன்னம் என்பவற்றில் அம் சாரியை; பகுதிப் பொருள் விகுதியுமாம். செய்தனர், முற்றெச்சம். தீர-முடிவுற. மொழியா நின்று என்பதனை முற்றாக்கி, பிழையில்லான் மொழியா நின்றான்; பாண்டியன் தேருமின் என்றான்; என்று பிறர் பொருள் கூறுவாராயினர். (உசு)

ஆற்ற வொறுக்குந் தண்டமு மஞ்சா னறைகின்ற
கூற்றமு மொன்றே கொன்ற குறிப்பு முகந்தோற்றான்
மாற்றவ ரேயோ மாவோ புள்ளோ வழிவந்த
கோற்றொடி யைக்கொன் றென்பெற வல்லான் கொலைசெய்வான்.

(இ - ள்.) ஆற்ற ஒறுக்கும் தண்டமும் அஞ்சான் - மிகவும் ஒறுக்கும் தண்டத்திற்கும் அஞ்சுகின்றிலன்; அறைகின்ற கூற்றமும் ஒன்றே - இவன் கூறுகின்ற மறுமொழியும் (வேறுபாடின்றி) ஒன்றேயாயுள்ளது; கொன்ற குறிப்பும் முகம் தோற்றான்-கொன்ற குறிப்பும் முகத்திலே தோன்றப் பெற்றிலன்; மாற்றவரேயோ மாவோ புள்ளோ - தனக்குப் பகைவரோ (அன்றி) விலங்கோ பறவையோ, வழிவந்த கோற்றொடியைக் கொன்று என்பெற வல்லான் - வழியில்வந்த பார்ப்பனியைக் கொல்லுதலால் என்ன பயனைப் பெறவானாய், கொலை செய்வான் - (இவன், அவளைக்) கொலை செய்தற் குரியனாவான்.

"அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங்
கடுத்தது காட்டு முகம்"

என்பவாகலின், இவன் கொன்றிருப்பானாயின் அக் குறிப்பு முகத்திலே தோன்ற வேண்டும்; அங்ஙனம் தோன்றிற் றில்லையென்பான் 'கொன்ற குறிப்பு முகந் தோற்றான்' என்றான். பகைவர், விலங்கு, புள் என்பவற்றுள் ஒன்றாயின் இவன் கொல்லுதல் பொருந்தும், அவற்றுள் ஒன்றல்லாத பார்ப்பனியைக் கொல்லுதலால் இவன் கொன்றானென்பது எங்ஙனம் என்பான் 'மாற்றவரேயோ......கொலை செய்வான்' என்றான். ஓகாரங்கள் தெரிநிலைப் பொருளன. கோற்றொடி - கோல்போற் றிரண்ட வளையினை யுடையாள்; அன்மொழித் தொகை. 'மாற்றவரேயோ மாவோபுள்ளோ' என்பதற்கு, அவளைக் கொன்றது அம் மறையோனுக்குப் பகைவராயினாரோ அன்றி விலங்கோ பறவையோ என்றும், 'கொலை செய்வான்' என்பதற்கு வேடன் என்றும் பிறர் பொருள் கூறுவாராயினர். இதுவும் வருஞ் செய்யுளும் அரசன் உட்கோள். (௨௭)

கைதவ னாமிக் கானவ னேயோ பிறரேயோ
செய்தவர் யாரே யிக்கொலை வேட்டஞ் செய்தோர்மா
எய்த விலக்கிற் றப்பிய கோறா னேறுண்டிம்
மைதவழ் கண்ணாள் மாய்ந்தன ளேயோ வறியேனால்.

(இ - ள்.) இக்கொலை செய்தவர் - இந்தக் கொலையினைப் புரிந்தவர், கைதவனாம் இக்கானவனேயோ - வஞ்சகனாகிய இவ்வேடன்றானோ, பிறரேயோ- (அன்றிப்) பிறரோ, யாரே - யாரோ, வேட்டம் செய்தோர் மா எய்த இலக்கில் தப்பிய கோல் தான் எறுண்டு-(அல்லது) வேட்டை யாடுவோர் விலங்கினை எய்த குறிப்பினின்றும் பிழைத்த கணைதான் தைத்தலால், இம் மைதவழ் கண்ணாள் மாய்ந்தனளேயோ - இந்த மைதீட்டிய கண்களை யுடையவள் இறந்தனளோ, அறியேன் - அறிந்திலேன்.

கைதவன் என்றது வேடுவனென்னும் பொதுமை குறித்தது. இவன் கொன்றிலனென்று துணிதலும் அரிதென்பான் 'கைதவனா மிக்கானவனேயோ' என்றான் ஏகாரங்கள் இசை நிறைக்க வந்தன, தான், ஆல் அசை. (௨௮)

என்னா முன்னித் தென்னவ னின்ன மிதுமுன்னூல்
தன்னா லாயத் தக்கதை யென்றான் றகவிற்றன்
அன்னா ரந்நூ லாய்ந்திது நூலா லமையாதால்
மன்னா தெய்வத் தாலே தேறும் வழியென்றார்.

(இ - ள்.) என்னா தென்னவன் முன்னி - என்று பாண்டியன் நினைத்து, இன்னம் இது முன்னூல் தன்னால் ஆயத் தக்கது என்றான் - இன்னும் இது அறநூலால் ஆராய்ந்து தெளியத் தக்கது என்றான்; தகவில் தன் அன்னார் அந்நூல் ஆய்ந்து - தகுதியில் தன்னை யொத்தவர்களாகிய அமைச்சர்கள் அவ்வற நூலை ஆராய்ந்து, மன்னா - வேந்தனே, இது நூலால் அமையாது- இது நூலா ராய்ச்சியாலே தெளியத் தக்கதன்று; தெய்வத்தாலே தேறும்வழி என்றார் - தெய்வத்தினாலே தெளியும் நெறியினை யுடையது என்றார்கள்.

முன்னூல் - தொன்மையாகிய நூல். தக்கதை, ஐசாரியை. அரசன் எவ்வளவு தகுதி யுடையனோ அவ்வளவு தகுதியுடைய ரென்பார் 'தகவிற் றன்னன்னார்' என்றார். தன்னன்னார் - புரோகிதருமாம். ஆராய்ந்து, அறியலாகாமையால், இது நூலாலமையாது தெய்வத்தாலே தேறும் வழியென்றா ரென்க. ஆல், அசை. தேறும் வழி-தெளியும் வழியினை யுடையது; தெய்வத்தின் வழியாற் றெளியற்பால தென்பது. (௨௯)

வேந்தர்கள் சிங்கம் வேதிய னைப்பார்த் திதுதீர
ஆய்ந்துன துள்ளக் கவலை யொழிப்பே னஞ்சேனின்
ஏந்திழை யீமக் கடனிறு விப்போ தென்றேவித்
தேந்துணர் வேங்கைத் தார்மற வோனைச் சிறைசெய்தான்.

(இ - ள்.) வேந்தர்கள் சிங்கம் - (அதனைக் கேட்ட) மன்னர்களுட் சிங்கம் போன்ற பாண்டியன், வேதியனைப் பார்த்து - மறையவனை நோக்கி, இது தீர ஆராய்ந்து உனது உள்ளக்கவலை ஒழிப்பேன் - இதனை நன்கு ஆராய்ந்து உன் மனக் கவலையைப் போக்குவேன்; அஞ்சேல் - நீ அஞ்சற்க; நின் ஏந்திழை ஈமக்கடன் நிறுவிப் போது என்று ஏவி - நின் மனைவியின் ஈமக்கடன்களை முடித்து வருக என்று போக்கி, தேந்துணர் வேங்கைத்தார் மறவோனைச் சிறை செய்தான் - தேன் சிந்தும் பூங்கொத்துக்களையுடைய வேங்கைமலர் மாலையை யணிந்த வேடனைச் சிறைப் படுத்தினான்.

பகை வேந்தர்களாகிய யானைகளுக்கு ஆண்சிங்கம் போன்றவன் என்றுமாம். ஏந்திழை, அன்மொழித் தொகை. போது - புகுது; வா. இப்போது என்று பிரிக்கலாமெனினும், வருகவென்று கூறல் வேண்டுமாகலின் இது சிறப்பின்று. வேங்கையின் துணர்த்தார் என்று கூட்டலுமாம். (௩௰)

மின்னனை யாடன் செய்கடன் முற்று மீண்டோனைத்
தன்னமர் கோயிற் கடைவயின் வைத்துத் தானேகிக்
கொன்னவில் வேலான் றங்கள் குடிக்கோர் குலதெய்வம்
என்ன விருந்தா ரடிகள் பணிந்தா னிதுகூறும்.

(இ - ள்.) மின் அனையாள் தன் செய்கடன் முற்று மீண்டோனை - மின்னலை யொத்த மனைவிக்கு இறுக்க வேண்டிய கடன்களைச் செய்து முடித்துத் திரும்பிவந்த மறையோனை, தன் அமர்கோயில் கடைவயின் வைத்து - தன்னால் விரும்பப்பட்ட அரண்மனை வாயிலில் வைத்துவிட்டு, கொல்நவில் வேலான் தான் ஏகி - கொலைத் தொழில் பயின்ற வேற்படை யேந்திய பாண்டியன் தான் சென்று, தங்கள் குடிக்கு ஓர் குலதெய்வம் என்ன இருந்தார் - தமது குடிக்கு ஒரு குலதெய்வமாக எழுந்தருளி யுள்ள சோமசுந்தரக் கடவுளின், அடிகள் பணிந்தான் இது கூறும் - திருவடிகளை வணங்கி இதனைக் கூறுகின்றான்.

தவிராது இறுக்கத் தக்கது என்பார் 'செய்கடன்' என்றார். தன் அமர் கோயில் - தன்னால் விரும்பப்பட்ட கோயில்; தனது விருப்பம் பொருந்திய கோயில் என விரித்தலுமாம். அமர்தல் - உளம் மேவுதல். குலதெய்வமென்று உலகங்கூற என்றுமாம். பணிந்தான், முற்றெச்சம். இது வென்றது பின் வருவதனை. (௯௧)

[கொச்சகக் கலிப்பா]

மன்றாடு மணியேயிம் மறவன்றான் பார்ப்பனியைக்
கொன்றானோ பிறர்பிறிதாற் கொன்றதோ விதுவறநூல்
ஒன்றாலு மளப்பரிதாக் கிடந்ததா லுன்னருளால்
என்றாழ்வு கெடத் தேற்றா யென்றிரந்தா னவ்வேலை.

(இ - ள்.) மன்று ஆடும் மணியே-வெள்ளியம்பலத்தில் ஆடியருளும் மாணிக்கமே, இம்மறவன் தான் பார்ப்பனியைக் கொன்றானோ - இவ்வேடன் தான் அப்பார்ப்பனியைக் கொன்றானோ (அன்றி), பிறர் பிறிதால் கொன்றதோ - பிறர் பிற காரணத்தாற் கொன்றதோ, இது அறநூல் ஒன்றாலும் அளப்பரிதாக் கிடந்தது - இந்நிகழ்ச்சி அறநூல் முதலிய ஒன்றாலும் அளந்தறிதற் கரியதாகக் கிடக்கின்றது; உன் அருளால் என் தாழ்வு கெடத்தேற்றாய் என்று இரந்தான் - உனது திருவருளால் எனது குறைவு தீரத் தெளிவிப்பாயாக என்று குறையிரந்தான்; அவ்வேலை - அப்பொழுது.

கொன்றதோ இக்கொலை யென்க. அறநூலாலும் வேறொன்றாலும்; அறநூல்களுள் ஒன்றாலும் என்னலுமாம். அரிதாக என்பது ஈறுதொக்கது. ஆல், அசை. என் தாழ்வு - எனக்கு உண்டாகும் பழி. (௯௨)

திருநகரின் புறம்பொருசார் குலவணிகத் தெருவின்கண்
ஒருமனையின் மணமுளதங் கந்தணனோ டொருங்குநீ
வருதியுன துளந்தேறா மாற்றமெலாந் தேற்றுதுமென்
றிருவிசும்பி னகடுகிழித் தெழுந்ததா லொருவாக்கு.

(இ - ள்.) திருநகரின் புறம்பு ஒருசார் வணிகர் குலத் தெருவின்கண் - இத்திருநகரத்தின் புறம்பே ஒரு பக்கத்தில் வணிகர்குலத் தெருவிலுள்ள, ஒரு மனையில் மணம் உளது - ஒரு வீட்டில் மணவினை நிகழ்வதுளது; அங்கு அந்தணனோடு ஒருங்கு நீ வருதி - அவ்வில்லிற்கு அம்மறையவனோடு நீ ஒருசேர வருவாயாக; உனது உளம் தேறா மாற்றம் எலாம் தேற்றுதும் என்று - உன் உள்ளந் தெளியாத மாறுபாட்டினையெல்லாம் தெளிவிப்போமென்று, இருவிசும்பின் அகடு கிழித்து ஒருவாக்கு எழுந்தது - பெரிய வானினது வயிற்றைக் கீண்டுகொண்டு ஒரு அசரீரிவாக்கு எழுந்தது.

திருநகர் - கோயில் எனலும் பொருந்தும். குலம் - சிறப்புமாம். மாற்றம் - செய்தி யென்றுமாம். விசும்பினின்றும தோன்றியதனை 'விசும்பினகடு கிழித்தெழுந்தது' என்றார். ஆல், அசை. அவ்வேலை ஒருவாக்கு எழுந்தது என்க. (௯௩)

திருவாக்குச் செவிமடுத்துச் செழியன்றன் புறங்கடையிற்
பெருவாக்கு மறையவனோ டொருங்கெய்திப் பெரும்பகல்போய்க்
கருவாக்கு மருண்மாலைக் கங்குல்வாய்த் தன்னைவேற்
றுருவாக்கிக் கடிமனைபோ யொருசிறைபுக் கினிதிருந்தான்.

(இ - ள்.) திருவாக்குச் செவிமடுத்து - அத் திருவாக்கினைக் கேட்டு, செழியன் - பாண்டியன், தன் புறங்கடையில் பெருவாக்கு மறையவனோடு ஒருங்கு எய்தி - தனது கடைவாயிலுள்ள மறைகளை யுணர்ந்த அந்தணனோடும் ஒருங்குகூடி, பெரும் பகல் போய் - பெரிய பகற்பொழுது கழிந்து, கரு ஆக்கும் மருள்மாலை கங்குல்வாய் - கருமையை உண்டாக்கும் மயங்கிய மாலைப்பொழுதின் இருளில், தன்னைவேறு உரு வாக்கி - தன்னை வேற்றுருவ மாக்கிக் கொண்டு, கடிமனை போய் ஒரு சிறைபுக்கு இனிது இருந்தான் - மணவீடு சென்று ஒரு பக்கத்திற் புகுந்து இனிதே இருந்தனன்.

செவி நிரம்பக் கேட்டான் என்பார் 'செவி மடுத்து' என்றார். புறங்கடை இலக்கணப் போலி. பெருவாக்கு - பெருமையுடைய வாக்கு; மறை. கரு - கருமை. மருள்மாலை - பகலும் இரவும் மயங்கிய மாலை; மயக்கத்தைச செய்யும் மாலை. வேற்றுரு வாக்கல் - அரச கோலமின்றி வேறு கோலங் கொள்ளல். பிறரால் அறியப்படாமல் இடையூறின்றி யிருந்தான் என்பார் 'இனிதிருந்தான்' என்றார். (௯௪)

அன்றிறைவ னருளாலங் கவர்கேட்க வம்மனையின்
மன்றல்மகன் றனக்களந்த நாளுலப்ப மறலியிருட்
குன்றமிரண் டெனவிடுத்த கொடும்பாசக் கையினர்வாய்
மென்றுவருஞ் சினத்தவரி லொருவனிது விளம்புமால்.*

(இ - ள்.) அன்று இறைவன் அருளால் - அப்பொழுது சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவருளால், அங்கு அவர் கேட்க-அங்கே பாண்டியனும் மறையோனும் கேட்குமாறு, அம்மனையில் - அம்மண வீட்டின்கண், மன்றல் மகன் தனக்கு அளந்த நாள் உலப்ப - மணமகனுக்கு வரையறுத்த வாழ்நாள் முடிதலால், மறலி - கூற்றுவன்,

(பா - ம்.) *வினவுமால்.

இரண்டு இருட்குன்றமென விடுத்த - இரண்டு கரியமலைபோல விடுத்த, கொடும் பாசக்கையினர் - கொடிய பாசத்தைக்கையிற் கொண்டவராய், வாய்மென்று வரும் சினத்தவரில் - வாயை மென்றவருஞ் சினத்தையுடைய காலபடர் இருவருள், ஒருவன் இது விளம்பும் - ஒருவன் இதனைக் கூறுவான்.

அளந்த - வரையறுத்த;

"அளந்தன போக மவரவ ராற்றல்"

என்பது காண்க. விடுத்த என்னும் பெயரெச்சம் சினத்தவர் என்பதன் விகுதி கொண்டு முடியும். நாளுலத்தலால் மறலிவிடுத்த சினத்தவரில் ஒருவன் இறைவனருளால் அது கேட்க இது விளம்பும் என முடிக்க. ஆல், அசை. (௫௫)

இன்றேயிங் கிவனுயிரைத் தருதிரெனு மிரும்பகட்டுக்
குன்றேறுங் கோனுரையாற் கொள்வதெவன் பிணியுடம்பின்
ஒன்றேனு மிலனொருகா ரணமின்றி யுயிர்கொள்வ
தன்றேயென் செய்துமென மற்றவனீ தறைகிற்பான்.

(இ - ள்.) இன்றே இங்கு இவன் உயிரைத் தருதிர் எனும் - இப்பொழுதே இங்கு இம்மணமகன் உயிரைக்கொண்டு வருவீராக என்று கூறிய, இரும்பகட்டுக் குன்று ஏறும்கோன் உரையால் - பெரிய எருமைக்கடாவாகிய மலையிலேறும் நம் தலைவனது ஆணையால், கொள்வது எவன் - இவனுயிரைக் கவர்வது எங்ஙனம்; உடம்பில் பிணி ஒன்றேனும் இலன் - உடலின்கண் ஒருபிணியும் இல்லாதவனுயுளன், ஒருகாரணம் இன்றி உயிர்கொள்வது அன்றே - ஒருகாரணமு மில்லாமல் ஒருயிரைக் கொள்வது இயல்வதன்றே, என்செய்தும் என - என்ன செய்வோம் என்று வினவ, மற்றவன் ஈது அறைகிற்பான் - மற்றொருவன் இதனைக் கூறுவான்.

இரும்பகடு - கரிய கடாவுமாம். தருதிரென்பது கோன் உரையாகும்; காரணமின்றி உயிர் கொள்வதன்றே : பிணி ஒன்றேனு மிலன்; ஆகலின் அவனுரை யாற் கொள்வது எவன் ; என்செய்தும் ; என்றிங்ஙனம் உரைத்துக் கொள்க. மற்றவன் - மற்றையான். (௫௬)

ஆற்றாலே றுண்டகனை யருகொதுங்கும் பார்ப்பனியைக்
காற்றால்வீழ்த் தெவ்வாறு கவர்ந்தேமப் படியிந்தச்
சாற்றா வாரத்திற் ரும்பறுத்துப் புறநின்ற
ஈற்றாவை வெருளவிடுத் திவனாவி கவர் கென்றான்.

(இ - ள்.) ஆற்று ஆல் அருகு ஒதுங்கும் பார்ப்பனியை - வழியிலுள்ள ஆலமரத்து நிழலினருகு ஒதுங்கிய பார்ப்பனியின் உயிரை, ஏறுண்ட கணைகாற்றால் வீழ்த்து எவ்வாறு கவர்ந்தேம் - (அம் மரத்தின்கண் முன்னரே) சிக்கிக் கிடந்த கணையைக் காற்றினால் வீழ்த்தி எங்ஙனம் கவர்ந்தோமோ, அப்படி - அவ்வாறே, புறம் நின்ற ஈற்று ஆவை - புறத்தே நின்ற புனிற்றுப் பசுவினை, இந்தச் சாற்று ஆர

வாரத்தில் தாம்பு அறுத்து வெருள விடுத்து - இந்த மணவிழாவின் ஆரவாரத்தினாலே கயிற்றை யறுத்து வெருண்டோடச் செய்து, இவன் ஆவி கவர்க என்றான் - இவனுயிரை வௌவுவேமாக என்றான்.

சாறு - விழா. ஈற்றா - கன்றினை யீன்ற அணிமையை யுடைய பசு; புனிற்றா, கவர்கவென வியங்கோள் தன்மைக்கண் வந்தது; அகரந் தொகுத்தல்; கவர்கும் என்னும் தன்மைப் பன்மை விகார மாயிற்றுமாம். பார்ப்பனி உயிரை எங்ஙனம் கவர்ந்தேமோ அங்ஙனம் இவனாவியைக் கவர்வேம் என்றானென்க. (௫௭)

அந்தமொழி கேட்டாச னருமறையோய் கேட்டனையோ
இந்தமொழி யெனப்பனவ னிவனிவ்வா றிறந்தாலென்
பைந்தொடியா ளிறந்ததுமப் படியேயென் மனக்கவலை
சிந்தவிது காண்பேனென் றொருங்கிருந்தான் றென்னனொடும்.

(இ - ள்.) அந்தமொழி அரசன் கேட்டு - அவ் வார்த்தையை மன்னவன் கேட்டு, அரு மறையோய் - அரிய வேதங்களையுணரும் அந்தணனே, இந்த மொழி கேட்டனையோ என - இவ் வார்த்தையைக் கேட்டாயோ என வினவ, பனவன் - அப் பார்ப்பனன், இவன் இவ்வாறு இறந்தால் - இம் மணமகன் இங்குக் கூறியவாறே இறந்து படுவானாயின், என் பைந்தொடியாள் இறந்ததும் அப்படியே - என் மனைவி இறந்ததும் அங்ஙனமே தான், என் மனக்கவலை சிந்த இது காண்பேன் என்று - எனது மனத் துன்பங்கெட இந் நிகழ்ச்சியைக் காண்பேனென்று கூறி, தென்னனொடும் ஒருங்கு இருந்தான் - பாண்டியனோடும் ஒருசேர இருந்தனன்.

அப்படியே - அங்ஙனமே யென்பது உண்மை யாகும். (௫௮)

ஒட்டியபல் கிளைதுவன்றி யொல்லொலிமங் கலந்தொடங்கக்
கொட்டியபல் லியமுழங்கக் குழுமியவோ சையின் வெருண்டு
கட்டியதாம் பிறப்புனிற்றுக் கற்றாவொன் *றதிர்ந்தோடி
முட்டியதான் மணமகனை முடிந்ததா லவனாவி.

(இ - ள்.) ஒட்டிய பல் கிளை துவன்றி ஒல்லொலி மங்கலம் தொடங்க - நெருங்கிய பல சுற்றத்தாரும் சேர்ந்து ஒல்லென்னும் ஒலியுடன் மணவினையைத் தொடங்கவும், கொட்டிய பல் இயம் முழங்க - அடிக்கப்பட்ட பல இயங்களும் ஒலிக்கவும், குழுமிய ஓசையின் - இவை ஒருங்கு தொக்க பேரொலியால், கட்டிய தாம்பு இற - கட்டப்பட்ட கயிறு அறுமாறு, புனிற்றுக் கன்று ஆ ஒன்று - இளங் கன்றினையுடைய பசு ஒன்று, வெருண்டு அதிர்ந்து ஓடி மணமகனை முட்டியது - அஞ்சி அலறி ஓடி மணமகனை முட்டியது; அவன் ஆவி முடிந்தது - அவன் உயிர் முடிந்தது.

ஒட்டிய - அணுகிய. மங்கலந் தொடங்க - கடிசூத்திரம் அணியத் தொடங்குகையில் என்றுமாம். கொட்டப்பட்டனவாகி முழங்கவென்று கொள்க. புனிற்றுக்

(பா - ம்) *எதிர்ந்தோடி.

கற்ரு - ஈன்றணிய கன்றினையுடைய பசு. கன்று என்பது வலித்தது. ஆல் இரண்டும் அசை. (சுகூ)

மணமகனே பிணமகனுய் மணப்பறையே பிணப்பறையாய்
அணியிழையார் வாழ்த்தொலி* போ யழுகையொலி யாய்க்கழியக்†
கணமதனிற் பிறந்திறுமிக் காயத்தின் வரும்பயனை
உணர்வுடையார் பெறுவருணர் வொன்றுமிலார்க் கொன்றுமிலை.

(இ - ள்.) மணமகனே பிண மகனுய் - மணப் பிள்ளையே உயிர் கழிந்த பிணமாகவும், மணப்பறையே பிணப் பறையாய் - மண வாத்தியமே சாப்பறை யாகவும், அணி இழையார் வாழ்த்து ஒலி அழுகை ஒலியாய் போய்க் கழிய - அணியப்பட்ட கலன்களை யுடைய மங்கல மகளிரின் வாழ்த் தொலியே அழுகை யொலியாகவும் மாறிமுடிய, கணம் அதனில் பிறந்து இறும் இக் காயத்தின் வரும் பயனை - கணப் பொழுதிற் ரோன்றி மறையும் இவ் வுடலினுலாய பயனை, உணர்வு உடையார் பெறுவர் - அறிவுடையவர் அடைவர்; உணர்வு ஒன்றும் இலார்க்கு ஒன்றும் இலை - அறிவு சிறிதும் இல்லாதவர்க்கு அப்பயனெய்துதல் சிறிதும் இல்லை.

உயிர் நீங்கிய உடம்பைப் பிணமகன் என்ருர்;

"படுமகன் கிடக்கை காணூஉ"

என்பது புறப்பாட்டு. போய்க்கழிய எனக் கூட்டி, மாறி முடிய வென்றுரைக்க. இந் நிகழ்ச்சியை எடுத்துக் காட்டாகக் கொண்டு, இங்ஙனம் கணத்திற் பிறந்தழியும் காயம் என்ருர். இக் காயம் - இத்துணை நிலையாமை யுடைய உடம்பு. காயத்தின் வரும் பயனுவது பிறவாமைக் கேதுவாகிய அறத்தினைச் செய்து கோடல்; நில்லாத வுடம்பு நிற்கும் பொழுதே நிலையாய அறத்தைச் செய்யவேண்டு மென்றவாறு. ஒன்றும் என்பது சிறிது மென்னும் பொருட்டு.

"மன்றங் கறங்க மணப்பறை யாயின
அன்றவர்க் காங்கே பிணப்பறையாய்ப்—பின்றை
ஒலித்தலு முண்டாமென் றுய்ந்துபோ மாறே
வலிக்குமா மாண்டார் மனம்"

என்னும் நாலடியார்ச் செய்யுளின் பொருள் இதில் விளக்கமுற அமைந்திருத்தல் காண்க. (எ௰)

கண்டானந் தணனென்ன காரியஞ்செய் தேனெனத்தன்
வண்டார்பூங் குழன்மனைவி மாட்சியினுங் கழிதுன்பங்
கொண்டான்மற் றவனெடுந்தன் கோயில்புகுந் தலர்வேப்பந்
தண்டாரா னமைச்சர்க்கும் பிறர்க்குமிது சாற்றினுன்.

(பா - ம்.) *வாழ்த்தொலியே. †கழிந்த.

(இ - ள்.) அந்தணன் கண்டான் - மறையோன் அதனைக் கண்டு, என்ன காரியம் செய்தேன் என்று - யாது காரியம் செய்து விட்டேனென்று இரங்கி, தன் வண்டு ஆர் பூங்குழல் மனைவி மாட்சியினும் கழிதுன்பம் கொண்டான் - தன் வண்டு மொய்க்கும் பூவை யணிந்த கூந்தலையுடைய மனைவியினது இறப்பினும் மிக்க துன்பத்தைக் கொண்டான்; அலர் வேப்பம் தண் தாரான் - மலர்ந்த வேப்பம் பூவாலாகிய தண்ணிய மாலையை யணிந்த பாண்டியன், அவனெடும் தன் கோயில் புகுந்து - அவ் வேதியனுடன் தனது மாளிகையை அடைந்து, அமைச்சர்க்கும் பிறர்க்கும் இது சாற்றினுன் - அமைச்சர்களுக்கும் ஏனையோர்க்கும் இதனைக் கூறினுன்.

என்ன காரியஞ் செய்தேன் என்றது குற்றமில்லாத வேடன்மேல் இவ்வடாத பழியைச் சுமத்தி அவனை யொறுக்குமாறு செய்தேனே என்று கழிந்ததற் கிரங்கியபடி. மாட்சி - இறப்பு; மாள் பகுதி. மாண்ட துன்பத்தினும் மிக்க துன்பமென்க. மற்று, அசை. வேம்பு என்பது அம் சாரியை பெற்று வலித்தது. (எக)

மறையவனை யின்னுமொரு மணமுடித்துக் கோடியென
நிறையவரும் பொருளீந்து நீபோதி யெனவிடுத்துச்
சிறையழுவத் திடைக்கிடந்த செடித்தலைய விடிக்குரல
கறையுடல்வே டனைத்தொடுத்த கால்யாப்புக் கழல்வித்து.

(இ - ள்.) மறையவனை நீ இன்னும் ஒரு மணம் முடித்துக் கோடி என - அந்தணனை (நோக்கி) நீ இன்னும் ஒரு மணஞ்செய்து கொள்வாயாக என்று, அரும்பொருள் நிறைய ஈந்து - அரிய பொருளை நிறையக் கொடுத்து, போதி எனவிடுத்து - செல்க என்று விடைகொடுத்தனுப்பி, சிறை அழுவத்து இடைக் கிடந்த - சிறைச் சாலையின்கண் (மனக்கவலையொடுங்) கிடந்த, செடித்தலைய இடிக்குரல கறை உடல் வேடனை - முடைநாற்றம் பொருந்திய தலையினையும் இடி போன்ற குரலினையும் கரிய உடம்பினையுமுடைய வேடனை, தொடுத்தகால் யாப்புக் கழல்வித்து - பூட்டிய கால் விலங்கினைக் கழற்றச் செய்து.

கோடி - கொள்ளுதி; பகுதி முதனீண்டது; த் எழுத்துப் பேறு; போதி என்பதிலும் த் எழுத்துப் பேறே. அழுவம் - பரப்பு, அரண். தலைய, குரல என்பவற்றில் அ அசை; குறிப்புப் பெயரெச்சமாகக் கொண்டு தனித்தனி கூட்டுவாருமுளர். கறை - கருமை; அழுக்குமாம். கால்யாப்பு - விலங்கு. (எஉ)

தெளியாதே யாமிழைத்த தீத்தண்டம் பொறுத்தியென
விளியாவின் னருள்சுரந்து வேண்டுவன நனிநல்கி
அளியானு மனத்தரச னவனையவ னிடைச்செலுத்திக்
களியானை விழவெய்த கௌரியனைப்* போய்ப் பணிவான்.

(இ - ள்.) அளி ஆனு மனத்து அரசன் - தண்ணளி நீங்காத மனத்தையேயுடைய மன்னன், அவனை விளியா - அவனைத் தன் னருகிலழைத்து, தெளியாதே

(பா - ம்.) *எய்த காவலனை.

யாம் இழைத்த தீத்தண்டம் பொறுத்தி என - உண்மை அறியாமல் யாஞ்செய்த கொடிய தண்டத்தைப் பொறுக்கக்கடவை என்று கூறி, இன் அருள் சுரந்து-இனிய கருணை சுரந்து, வேண்டுவன நனி நல்கி - அவன் விரும்பிய பொருள்களை மிகவும் அளித்து, அவன் இடைச் செலுத்தி - அவனிடத்திற்குப் போக விடுத்து, களியானை விழ எய்த கௌரியனைப் போய்ப் பணிவான் - (சமணர்கள் ஏவிய) களிப்பினை யுடைய யானை விழும்படி அம்பெய்த சோமசுந்தரக் கடவுளைச் சென்று வணங்குவா னயினான்.

அவனை விளியா எனக் கூட்டுக; விளியா - விளித்து; பெயரெச்சமாக்கி, கெடாத இனிய அருள் என்றுரைத்தலுமாம். வேண்டுவன - வரிசைகளுமாம். கௌரியன் - பாண்டியன்; இறைவன் சுந்தர பாண்டியனாக விருந்து அரசு புரிந்தன னாகலின் 'கௌரியன்' என்றார். (சங)

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

ஆதரம் பெருகப் பாவியேன் பொருட்டெம் மடிகணீ ரரும்பழி யஞ்சு
நாதரா யிருந்தீ ரெந்தையார்க் குண்டோ* நான்செயத் தக்கதொன் றென்னுக்
காதலிற் புகழ்ந்து பன்முறை பழிச்சிக் கரையின்மா பூசனை சிறப்பித்
தேதம தகற்றி யுலகினுக் குயிரா யிருந்தன னிறைகுலோத் துங்கன்.

(இ - ள்.) ஆதரம் பெருக - அன்பு மேலோங்கத் (திருமுன் நின்று), எம் அடிகள் - எம்மிறைவரே, பாவியேன் பொருட்டு நீர் அரும்பழி அஞ்சும் நாதராய் இருந்தீர் - பாவியேன் பொருட்டாகத் தேவரீர் அரிய பழியினை அஞ்சுகின்ற நாதரா யிருந்தீர்; எந்தையார்க்கு நான் செயத்தக்கது ஒன்று உண்டோ என்னு - (அங்ஙன மிருந்த) எம் தந்தையாகிய உமக்கு நான் செய்யத் தக்க கைம்மாறு ஒன்று உண்டோ என்று, காதலில் புகழ்ந்து - அன்பினாற் புகழ்ந்து, பல் முறை பழிச்சி - பல முறை துதித்து, கரை இல் மா பூசனை சிறப்பித்து - அளவில்லாத பெரிய பூசைகளைச் செய்வித்து, இறை குலோத்துங்கன் - அரசனாகிய குலோத்துங்க பாண்டியன், ஏதம் அகற்றி - துன்ப முண்டாகாமற் போக்கி, உலகினுக்கு உயிராய் இருந்தனன் - உலகத்திற்கு ஓர் உயிராகி வீற்றிருந்தான்.

ஆதரம் பெருகத் திருமுன் நின்று கூறிப் புகழ்ந்து என்க. பாவியேனுக்கு வரக்கிடந்த பழிக்கு அஞ்சினமையால், பழியஞ்சுநாதர் என்பதொரு பெயருடைய ராயினீர் என்பான் 'பழியஞ்சுநாதரா யிருந்தீர்' என்றான். எளியேனாற் செய்யத்தக்க தொரு கைம்மாறும் உண்டோ வென்க. மா பூசனை - விழா முதலியன. ஏதம் - உலகிற்கு ஐவகையால் வருந் துன்பம். அது, பகுதிப் பொருள் விகுதி. "மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்" என்பவாகலின் 'உலகினுக் குயிரா யிருந்தனன்' என்றார். (சச)

ஆகச் செய்யுள்—கருஙங.

(பா - ம்.) *உண்டே.

கூ.ப 119

மாபாதகந்தீர்த்தது.

இருபத்தாருவது

மாபாதகந்தீர்த்தபடலம்

[கலிவிருத்தம்]

வேத நாயகன் வெம்பழி யஞ்சிய
நாத ஞன நலனிது நல்கிய
தாதை யைக்கொலை செய்த தனயன்மா
பாத கந்தனைத் தீர்த்தமை பாடுவாம்.

(இ - ள்.) வேத நாயகன் - வேதங்கட்கு இறைவனுகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், வெம்பழி அஞ்சிய நாதன் ஆன நலன் இது - கொடிய பழியினை அஞ்சியநாதனுகிய திருவிளையாடல் இதுவாகும்; நல்கிய தாதையைக் கொலைசெய்த தனயன் மாபாதகம் தனைத் தீர்த்தமை பாடுவாம் - (இனி அக்கடவுள்) பெற்ற தந்தையைக் கொலைபுரிந்த புதல்வனது மாபாதகத்தை நீக்கிய திருவிளையாடலைக் கூறுவாம்.

நலன் - நன்மையாகிய திருவிளையாடல். தந்தையாக எண்ணப்படுவோர் பிறருமுளராகலின் 'நல்கியதாதை' என்ருர். (க)

விரைசெய் மாலைக் குலோத்துங்க மீனவன்
திரைசெய் நீர்நிலஞ் செங்கோல் செலத்தனி
அரசு செய்யுமந் நாளி லவந்தியென்
றுரைசெய் மாநக ராெனாரு பூசுரன்.

(இ - ள்.) விரைசெய் மாலைக் குலோத்துங்க மீனவன் - மணம் வீசும் மாலையை யணிந்த குலோத்துங்க பாண்டியன், திரைசெய் நீர்நிலம் செங்கோல் செல - அலைகள் வீசும் கடல் சூழ்ந்த புவிமுழுதும் தனது செங்கோல் செல்ல, தனி அரசு செய்யும் அந்நாளில் - பொதுக் கடிந்து ஆட்சி புரியும் அக்காலத்தில், ஒரு பூசுரன் அவந்தி என்று உரைசெய்மா நகரான் - ஒருவேதியன் அவந்தி என்று கூறப்படும் பெரிய நகரத்தில் இருந்தனன்.

மீனவன் - மீனக்கொடியை யுடையவன்; பாண்டியன். உலகமுழுதும் இனிதாகச் செங்கோல் நடக்க என்பார் 'திரைசெய் நீர் நிலஞ் செங்கோல் செல' என்ருர். நகரான் என்பதனை நகரத்திருப்பானுயினன் என விரிக்க. (உ)

வெருவுங் காய்சின மாறிய வேதியன்
மருவுங் காதன் மனையெனும் பேரினள்
திருவுங் காமனற்* றேவியு மண்புனை
உருவுங் காமுறு மொப்பில் வனப்பினள்.

(பா - ம்.) *காமன்றன் றேவியும்.

(இ - ள்.) வெருவும் காய் சினம் மாறிய வேதியன் - யாவரும் அஞ்சத்தக்க சுடுகின்ற சினம் நீங்கிய அம் மறையோனுக்கு, காதல் மருவும் மனை எனும் பேரினாள் - விருப்பம் பொருந்திய மனைவி என்ற பெயரினை யுடையவள், திருவும் காமன் நல் தேவியும் - திருமகளும் மதவேளின் நல்ல மனைவியாகிய இரதியும், மண்டனை உருவும் - சுதையாற் செய்த பாவையும், காமுறும் - விரும்பத்தக்க, ஒப்பு இல் வனப்பினாள் - ஒப்பற்ற அழகினை யுடையாள்.

சினம் மாறிய - வெகுளி தன்கண் உண்டாகப் பெறாத. வேதியன் மனையெனக் கூட்டுக. மனை - மனையாள். மனைக்குரிய மாண்பு சிறிதுமில ளென்பார். 'மனையெனும் பேரினாள்' என்றார். திருவும் தேவியும் உருவும் என்னும் உம்மைகள் எண்ணுப் பொருளோடு சிறப்புக் குறித்தன. மண் - சுதை;

"மண்மாண் புனைபாவை"

என்பது திருக்குறள். (ங)

படியி லோவியப் பாவையொப் பாகிய
வடிவி னாளவள் பான்மக னென்றொரு
கொடிய பாவி பிறந்து கொலைமுதற்
கடிய பாவக் கலன்போல்* வளருநாள்.

(இ - ள்.) படி இல் ஓவியப் பாவை ஒப்பு ஆகிய வடிவினாள் அவள்பால் - ஒப்பில்லாத சித்திரப் பாவையை நிகர்த்த அழகினையுடைய அவளிடத்து, மகன் என்று ஒரு கொடிய பாவி பிறந்து - மகன் என்று ஓர் கொடும்பாவி தோன்றி, கொலை முதல் கடிய பாவக் கலன்போல் வளருநாள் - கொலை முதலிய கொடிய பாவங்களாகிய சரக்குகளை ஏற்றிய கப்பல்போல வளரு நாளில்.

படி - ஒப்பு. படியில் என்பதற்குப் புவியில் என்றுரைத்தலுமாம். வடிவினாளாகிய அவளென்க. நன்மக்கட்குரிய பண்பு சிறிதுமில்லா னென்பார் 'மகனென்று' என்றார். வளராநின்றான் அங்ஙனம் வளரும் நாளில் என விரிக்க. (ச)

கோடி கோடி யடுஞ்சிலை கோட்டியே
கோடி கோடி கொடுங்கணை பூட்டியே
கோடி கோடி விகாரமுங் கூட்டியே
கோடி கோடி 'யனங்கரெய் தார்கொலோ.

(இ - ள்.) கோடி கோடி அனங்கர்-அநேகங்கோடி காமர்கள், கோடி கோடி அடுஞ்சிலை கோட்டியே - பலகோடி கொல்லுதற் றொழிலையுடைய விற்களை வளைத்து, கோடி கோடி கொடுங்கணை பூட்டியே - பலகோடி கொடிய அம்புகளைப் பூட்டி, கோடி கோடி விகாரமும் கூட்டி - பல கோடி விகாரங்களைக் கூட்டி, எய்தார் கொலோ - எய்தார்களோ (யாம் அறியேம்).

(பா - ம்.) *கனல்போல்.

கோடி கோடி என்பன எண்ணிறந்தன வென்னும் பொருளன. பின் கூறப் போகிற தீக் காமத்திற்குக் காரணமாக 'எய்தார் கொலோ' என்றார்; அங்ஙனமில்லையேல் இவன் தன்னை யீன்றாளை விரும்பியது என்னையென அதன் கொடுமை விளக்கியபடி. விகாரமாவன,

"வேட்கை யொருதலை யுள்ளுதல் மெலிதல்
ஆக்கஞ் செப்பல் நாணுவரை யிறத்தல்
நோக்குவ வெல்லாம் அவையே போறல்
மறத்தல் மயக்கம் சாக்காடு"

என்று தொல்காப்பியத்திற் கூறப்பட்டவை; சுப்பிரயோகம், விப்பிரயோகம் சோகம், மோகம், மரணம் என்றும் உரைப்ப. அனங்கர் - உருவ மில்லாதவர். கொல், அசை. (ரு)

இளமைச் செவ்விய யாக்கையன் மையல்கூர்
வளமைக் காமமும் வல்வினை யுந்நிறைத்
தளைவிட்* டீர்த்தலிற் றன்னை வயிற்றிடை
விளைவித் தீன்றவ டன்னை விரும்பினான்.

(இ - ள்.) இளமைச் செவ்விய யாக்கையன் - இளமைப் பருவமுடைய உடலை யுடையனாகிய அவன், மையல்கூர் வளமைக் காமமும் வல்வினையும் - மயக்கம் மிக்க குன்றாத காமமும் வலிய தீவினையும், நிறைத்தளை விட்டு ஈர்த்தலில் - நிறையாகிய கட்டினை விடுவித்து இழுத்தலால், தன்னை வயிற்று இடை விளைவித்து ஈன்றவள் தன்னை விரும்பினான் - தன்னைத் தனது வயிற்றின்கண் தோற்றுவித்துப் பெற்ற தாயை விரும்பினான்.

இளமைச் செவ்வி - இளமைக்குரிய அழகுமாம். வளமை - கொழுமை; மிகுதி. நிறை - ஆடூஉக் குணங்களி லொன்று; மனதை நிறுத்தல். நிறையாகிய தளையைநீக்கி யென்க. ஈன்றவடன்னை, தன் சாரியை. (சு)

அன்னை யென்னு மழிதகை யாளகத்
தின்னுயிர்த் துணை யும்மனக் காவலாய்
மன்னு நாண மடமுத னால்வருந்
தன்னை நீங்கலிற் றுனுமொத் தாளரோ.

(இ - ள்.) அன்னை என்னும் அழிதகையாள் - தாய் என்று சொல்லப்படும் அக் கற்பழிந்தவள், அகத்து இன் உயிர்த்துணையும் - உள்ளத்தில் இனிய உயிர்த் துணையாகவும், மனக்காவலாய் - மனத்துக்குக் காவலாகவும், மன்னும்-பொருந்திய, நாணம் மடம் முதல் நால்வரும் தன்னை நீங்கலில் - நாணமும் மடமும் அச்சமும்

(பா - ம்.) *தளையிட்டு.

பயிர்ப்புமாகிய நால்வரும் தன்னைவிட்டு நீங்கினமையால், தானும் ஒத்தாள் - தானும் அதற்குடன்பட்டாள்.

அழிதகையாள் - கறபழிந்தவள்; தீநெறிப் பட்டவள்; ஆண்பாலில் அழிதகன் என்று வரும். துணையாகவும் காவலாகவும் மன்னும் என விரிக்க. நாற்குணமும் நான்கு காவலர் போலுதலின் 'நால்வர்' என உயர்திணையாற் கூறினர்;

"நாற்குணமும் நாற்படையா"

என்பர் புகழேந்தியாரும். தானும் என்பதில் உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்சம். அரோ, அசை. (எ)

இன்ப மோசிறி தாகு மிதில்வருந்
துன்ப மோகரை யில்லாத் தொடுகடல்
என்ப தாரு மிவனு லறியவிவ்
வன்ப தான வினையால் வருந்துவான்.

(இ - ள்.) இன்பமோ சிறிது ஆகும் - (காமத்தால் வரும்) இன்பமோ அற்பமாகும், இதில் வரும் துன்பமோ கரையில்லாத் தொடுகடல் - இதனால் விளையுந் துன்பமோ கரையில்லாத கடலாகும், என்பது - என்னும் உண்மையை, ஆரும் இவனுல் அறிய - யாவரும் இப்பாவியினால் அறிந்துகொள்ள, இவ்வன்பது ஆன வினையால் வருந்துவான் - இக் கொடுமையான தீவினையால் வருந்துவானாயினன்.

கணத்துள் அழிவது என்பார் 'சிறிது' என்றும், அளவிறந்த காலம் நிற்பது என்பார் 'கரையில்லாத் தொடுகடல்' என்றும் கூறினர். தொடு - தோண்டப்பட்ட; கடலுக்கு அடை. வன்பது, அது பகுதிப் பொருள் விகுதி. (அ)

மைய னாக மதியை விழுங்கவக்
கைய னாயைக் கலந்தொழு குஞ்செயல்
ஐயன் றன்குறிப் பாற்கண் டயற்செவிக்
குய்ய லாவண்ண முள்ளத் தடக்கினான்.

(இ - ள்.) மையல் நாகம் மதியை விழுங்க - காம மயக்கமாகிய இராகுவானது அறிவாகிய மதியை விழுங்கலால், அக் கையன் ஆயைக் கலந்து ஒழுகும் செயல் - அந்தக் கீழ்மகன் தாயைக்கூடி யொழுகுஞ் செயலினை, ஐயன் குறிப்பால் கண்டு - அவன் தந்தையானவன் குறிப்பாலறிந்து, அயல் செவிக்கு உய்யலா வண்ணம் உள்ளத்து அடக்கினான் - பிறர் செவிக்குச் செல்லாவாறு அதனை மனத்தின் கண் அடக்கி யொழுகினான்.

மதி என்பது இரட்டுற மொழிதலாய் அறிவையும் திங்களையும் குறித்தது; காம மயக்கத்தால் அறிவு முழுதையும் இழந்தானென்க. கையன் - சிறுமையுடையன்; கீழோன். ஆய் - தாய். ஐயன் - தந்தை. உய்யலா - செல்லாத; ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்; அல் எதிர்மறை இடைநிலை. உய் என்னும் பகுதி தன்வினை குறித்து நின்றது. வேறு யாரும் அறியா வண்ணம் என்பார் 'அயற் செவிக்கு' என்றார். (௯)

வேற்றோர் வைகல் வெளிப்படக் கண்டறஞ்
சாற்று நாவினன் வேறொன்றுஞ் சாற்றிலன்
சீற்ற மேல்கொடு செல்வன்கொல் வேனென
வேற்றெ ழுந்தன னீன்றாள் விலக்குவாள்.

(இ - ள்.) வேறு ஓர் வைகல் - மற்றொரு நாளில், வெளிப்படக் கண்டு - புலப்படக் கண்டு, அறம் சாற்றும் நாவினன் - அறநெறியைக் கூறும் நாவினையுடையனாய், வேறு ஒன்றும் சாற்றிலன் - பிறிதொன்றும் கூறானாயினன்; (அங்ஙனமாகவும்), செல்வன் - அவன் புதல்வன், சீற்றம் மேல்கொடு - சினத்தை மேற்கொண்டு, கொல்வேன் என ஏற்று எழுந்தனன் - அவனைக் கொல்வேனென்று எதிர்ந்து எழுந்தான்; ஈன்றாள் விலக்குவாள் - பெற்றவள் விலக்குவாளாய்.

அறங் கூறியதன்றி அவனை இகழ்ந் துரைத்திலனென்க. செல்வன் என்றது இகழ்ச்சி தோன்றக் கூறியது. நாவினன், விலக்குவாள் என்னும் முற்றுக்கள் எச்சமாயின. (௰)

தாயி லின்ப நுகர்ந்தனை தந்தையைக்
காயி லென்பெறு வாயெனக் காமுகர்க்
காயி லன்னையி லப்பனி லென்பயன்
ஏயி லின்னரு ளென்னற மென்னென்றான்.

(இ - ள்.) தாயில் இன்பம் நுகர்ந்தனை - தாயினிடத்துக் காம வின்பத்தினை நுகர்ந்தாய், தந்தையைக் காயில் என்பெறுவாய் என - (இன்னும்) தந்தையைக் கொன்றனை யாயின் என்ன பயனை அடைவாய் என்றுகூற, காமுகர்க்கு - காமுகர்களுக்கு, ஆயில் - ஆராய்ந்து பார்க்கில், அன்னையில் அப்பனில் என் பயன் - தாயாலும் தந்தையாலும் என்ன பயன், இன் அருள் ஏயில் என் அறம் (ஏயில்) என் என்றான் - இனிய அருளைப் பொருந்தி லென்னபயன் அறத்தைப் பொருந்தி லென்ன பயன் என்றனன்.

தாயில், இல் ஏழனுருபு. தாயிலின்பம் நுகர்ந்ததே கொடு நிரயத் துன்ப முழத்தற்கு ஏதுவாகும்; அதனோடமையாது தந்தையைக் கொல்லுதலுஞ் செய்யின் நீ யெய்தும் துன்பத்திற்கு அளவில்லை யாகும் என்பாள் 'தாயில்...... என்பெறுவாய்' என்றாள். காய்தல் - சினத்தல்; கோறலை யுணர்த்திற்று. தாய் தந்தை யென்னும் முறைமையாலும், அருள் அறம் என்பவற்றாலும் என்ன பயனென்றான். ஏயில் என்பதனை அறம் என்பதனோடுங் கூட்டுக. நேயில் எனப் பிறர் பிரித்தது பொருந்தாமை யோர்க. விலக்குவாள் என அவன் என்னென்றான் எனக் கூட்டி யுரைக்க. (கக)

மண்டொ டுங்கரு விப்படை வன்கையிற்
கொண்டு தாதை குரவனென் றோர்கிலான்
துண்ட மாகத் துணித்தானுய் வாய்முகந்
துண்ட காம நறவா லுணர்விலான்.

எய்யுங் கோலொடு வில்ல ரிடிக்குநேர்
செய்யுஞ் சொல்லினர் செல்லலை நில்லெனக்
கையி லுள்ளவுங் கைக்கொண்டு காரிகைத்
தைய றன்னையுங் தாங்கொடு போயினர்.

(இ - ள்.) எய்யும் கோல் தொடுவில்லர் - எய்யப்பெறும் வாளியை எறிட்ட வில்லினை யுடையவராய், இடிக்கு நேர் செய்யும் சொல்லினர் - இடியை யொக்குஞ் சொல்லினை யுடையராய், செல்லலை நில் என - செல்லாதே நில் என்று (நிறுத்தி); கையில் உள்ளவும் தாம் கைக்கொண்டு - கையிலுள்ள பொருளையும் தாம் பறித்துக் கொண்டு, காரிகை தையல் தன்னையும் கொடுபோயினர் - அழகிய அம்மாதையுங் கைக்கொண்டு சென்றார்கள்.

செல்லலை, அல் எதிர்மறை யிடைநிலை; ஐ முன்னிலை விகுதி காரிகை - அழகு. (கச)

சென்று சேணிடைச் சிக்கற வாழலாம்
என்ற வெண்ணமொன் றெய்திய வண்ணமொன்
றொன்று நாமெண்ணத் தெய்வமொன் றெண்ணிய
தென்ற வார்த்தை யிவனிடைப் பட்டதால்.

(இ - ள்.) சேண் இடைச் சென்று சிக்கு அற வாழலாம் என்ற எண்ணம் ஒன்று - தூரதேயத்திற் சென்று இடையூறின்றி வாழலாம் என அவன் கருதிய எண்ணம் ஒன்று; எய்திய வண்ணம் ஒன்று - நிகழ்ந்த செய்தி மற்றொன்று; நாம் ஒன்று எண்ணத் தெய்வம் ஒன்று எண்ணியது என்ற வார்த்தை - 'நாமொன்று நினைக்கத் தெய்வமொன்று நினைத்தது' என்ற பழமொழி, இவன் இடைப்பட்டது - இந்த மாபாதகனிடத்திற் புலப்பட்டது.

சிக்கற வாழலாம் - தடையின்றாக இன்பந் துய்த்து வாழலாம். ஆகலான் வார்த்தை இவனிடைப்பட்டதென்க. பட்டது - வெளிப்பட்டது. ஆல், அசை. ()

தாதை தன்றனை யற்கினி யார்துணை
மாதர் யாயை மறவர்கைக் கொள்ளவிப்
போது தான்றுணை யென்பவன் போன்றுமா
பாத கத்துரு வாய்வந் தப்பற்றினான்.

(இ - ள்.) தாதை - வெட்டுண்டிறந்த தந்தையானவன், மாதர் யாயை மறவர் கைக்கொள்ள - அழகிய தாயை வேடர் கவர்ந்து கொண்டமையால், தன் தனயற்கு துணை இனியார் - தன் புதல்வனுக்குத் துணையாவார் இனி யாவர் (என்று வருந்தி), இப்போது - துணை இழந்த இப்பொழுது, தான் துணை என்பவன் போன்று - யானே துணையாவேன் என்று தொடர்பவனைப்போல, மாபாதகத்து உருவாய் வந்து பற்றினான் - மாபாதக வடிவாய் வந்து அவனைப் பிடித்தான்.

யாய் - தாய். தந்தையைக் கொன்ற கொலைப்பாவம் வந்து பற்றியதனைத் தந்தை பாதகத்துருவாய் வந்து பற்றினுன் என்ருர். இது தந்துறிப்பேற்ற வணி. ()

ஆவ வென்னு மழுஞ்சிவ தாவெனும்
பாவம் பாவம் பழியிது வோவைய
கோவெ னுங்கை குலைத்தெறி யுந்நிழற்
பாவை போல விடாதுபின் பற்றுமால்.

(இ - ள்.) ஆவ என்னும் - (அங்ஙனம் பற்றிய கொலைப் பாவமானது) ஐயோ என்று அலறும்; அழும் - அழாநிற்கும்; சிவதா எனும் - சிவதா என்று முறையிடும்; பழி இதுவோ பாவம் பாவம் - கொலைப்பழி இத்தன்மையதோ பாவம் பாவம், ஐயகோ எனும் - ஐயகோ என்று புலம்பும்; கைகுலைத்து எறியும் - கையை அசைத்து நிலத்தில் மோதும்; நிழல் பாவைபோல விடாது பின்பற்றும் - உடம்பின் சாயையாகிய நிழல்போல விடாது பின்பற்றிச் செல்லும்.

சிவதா என்பது சிவபெருமானை நோக்கி முறையிடுஞ் சொல்; திருத்தொண்டர் புராணத்திலே,

“களியா னையினீ ருரியாய் சிவதா
எளியார் வலியா மிறைவா சிவதா
அளியா ரடியா ரறிவே சிவதா
தெளிவா ரமுதே சிவதா சிவதா.”

என வருதல் காண்க. பாவம் பாவம் பழியிதுவோ என்பதனை ஆசிரியர் இரங்கிக் கூறியதாகக் கொள்க. பாவத்தாற் பற்றப்பட்டவனிடத்து நிகழ்வனவற்றிற்கு அதனையே வினை முதலாகக் கூறினர். ஆல், அசை. (கஎ)

[வேறு]

நல்லதீர்த் தஞ்சிவ தலநலோர் பக்கமுஞ்
செல்லவொட் டாதரன் சீர்த்திநா மஞ்செவிப்
புல்லவொட் டாதுளம் புகுதவொட் டாதுநாச்
சொல்லவொட் டாதுகண் டுயிலவொட் டாதரோ.

(இ - ள்.) நல்ல தீர்த்தம் சிவதலம் நல்லோர் பக்கமும் செல்ல ஒட்டாது - நல்ல தீர்த்தத்தினருகிலும் சிவதலத்தினருகிலும் நல்லவர்களருகிலும் போகவிடாது; அரன் சீர்த்தி நாமம் செவி புல்ல ஒட்டாது - இறைவனது புகழும் அவன் திருப்பெயரும் செவியிற்பட விடாது; உளம் புகுத ஒட்டாது - (ஒருக்காற்படினும்) உள்ளத்திற் புகவிடாது; நாச்சொல்ல ஒட்டாது - (அவற்றை) நாவினுற் சொல்லவிடாது; கண் துயில ஒட்டாது - கண்ணுறங்க விடாது.

ஒட்டாது - இசையாது; தடுக்கும்;

“ஒட்டே னரசோ டொழிப்பேன்”,

என்பது சிலப்பதிகாரம். அப் பாவத்தை யொழிக்க வேண்டித் தீர்த்தம் முதலியவற்றை அடைதல் முதலியன செய்யக் கருதின் அவற்றைச் செய்யவிடாது தடுக்குமென்க. அரோ, அசை. (கஅ)

சுற்றுமுன் பின்புறச் சூழ்ந்துதன் கொடுக்கினிற்*
பற்றிநின் றீர்க்குமா பாதகத் தாலலைந்
தெற்றினிச் செய்வதென் றாற்றலா திடருழந்
துற்றுவே† றுலகெலா மச்சமுற் றுழலுமால்.

(இ - ள்.) முன் பின்பு உறச் சுற்றும் - முன்னும் பின்னும் பொருந்தச் சூழும்; சூழ்ந்து தன் கொடுக்கினில் பற்றி நின்று ஈர்க்கும் - (அங்ஙனஞ்) சூழ்ந்து தன் கொய்சகத்தைப் பிடித்து நின்று இழுக்கா நின்ற, மாபாதகத்தால் அலைந்து - மாபாதகத்தினுலலைந்து, எற்று இனிசெய்வது என்று ஆற்றலாது இடர் உழந்து - இனியாது செய்வதென்று கருதிப் பொறுக்கலாற்ருது துன்பமுற்று, வேறு உலகு எலாம் உற்று அச்சம் உற்று உழலும் - தனியே உலகமெல்லாஞ் சென்று திரிந்து அஞ்சி வருந்துவானுயினன்.

கொடுக்கு - கொய்சகம்; ஆடையை மடித்து முன்புறந் தொங்கவிட்டிருப்பது. பாதகத்தால் அவன் அலைந்து உழலுவான் என்க. வேறு - தனி. ஆல், அசை. (கக)

உறுகணோ யாற்றநா ளுற்றுழன் றுலகெலாம்
மறுகவே திரியுமா பாதகன் வலியெலாஞ்
சிறுகுவான் சிவனருட் செயலினிற்‡ பாதகங்
குறுகுநாள் குறுகுநாள் கூடலைக் குறுகினுன்.

(இ - ள்.) ஆற்ற நாள் உறுகண் நோய் உற்று உழன்று - (இங்ஙனம்) பன்னெடுநாள் துன்ப நோயடைந்து வருந்தி, உலகு எலாம் மறுகவே திரியும் மாபாதகன் - உலகின்கண் கண்டோரனைவரும் வருந்துமாறு திரியாநின்ற மாபாதகன், வலி எலாம் சிறுகுவான் - தனது வலிமுழுதுங் குறைந்தவனுய், சிவன் அருள் செயலினில் - சிவபெருமானது திருவருட் செயலினுல், பாதகம் குறுகுநாள் குறுகுநாள் கூடலைக் குறுகினுன் - அக் கொலைப் பாவமானது குறுகி ஒழியுநாள் வருநாளில் மதுரைப் பதியை அடைந்தான்.

உலகு என்பது உயிரை யுணர்த்திற்று; உலக முழுதும் சுழன்று திரியும் என்னலுமாம். சிறுகுவான், இறந்தகால எச்சமாயிற்று. செயலினிப் பாதகம் என்னும் பாடத்திற்கு, செயலால் இப்பாதகம் என்று பொருள் கூறிக்கொள்க. பாதகங் குறுகுதல் - பாவங் குறைதல். பின்னுள்ள குறுகுதல் அணுகுதல் என்னும் பொருட்டு. குறுகுநாள் குறுகுநாள் என்றும், கூடலைக் குறுகினுன் என்றும் கூறிய ஈற்றடியின் நயம் போற்றற்பாலது; முற்று மோனையாதலுங் காண்க. (உ0)

(பா - ம்.) *கொடுக்கிறப். †உற்றவே. ‡செயலினிப்.

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

அழிதகன் குறுகு வான்முன் னங்கயற் கண்ணி தந்தக்
குழையிரு காதுங் கோத்துக் கொலைகெழு* புலிப்பற் றாலி
நுழைமயிர் நெடுநாண் பின்ன னேன்பிட ரலைப்பப் பூண்டோர்
பழிதகை யாத வேடப் பாவையாய்ப் படிவங் கொள்ள.

(இ - ள்.) அழிதகன் குறுகுவான் முன் அத் தீநெறிப்பட்ட பாதகன் அங்கு வருதற்கு முன், அங்கயற்கண்ணி - அங்கயற்கண் அம்மையார், தந்தக்குழை இரு காதும் கோத்து - தந்தத்தாலாகிய குண்டலங்களை இருசெவியிலும் நுழைவித்து, கொலைசெழு புலிப்பல் தாலி நுழை - கொலை பொருந்திய புலியின் பல்லாகிய தாலி கோத்த, மயிர் பின்னல் நெடுநாண் - மயிராற் பின்னிய நீண்ட மங்கல நாணினை, நோன்பிடர் அலைப்பப் பூண்டு - பெருமை பொருந்திய பிடரில் அசைந் தலையத் தரித்து, பழிதகையாத ஓர் வேடப் பாவையாய் படிவம் கொள்ள - பழிக்குந் தன்மை யில்லாத ஒரு வேடமகளாய்த் திருவுருவங் கொள்ள.

குறுகுவான், எச்சமாயிற்று. நுழை-கோத்தவெனப் பிறவினைப் பொருட்டு. பழிதகை - பழிக்குந் தன்மை. தகையில்லாத என்பது தகையாத என நின்றது. (உக)

கொலையிரும்* பழிக்கன் றஞ்சுங் கூடலெம் பெருமான் கொன்றை
மிலையிருங் குஞ்சி வேங்கை மெல்லிணர்க் கண்ணி வேய்ந்து
கலையிரு மருப்பிற் கோடிக் காதள வோடுந் தாடிச்
சிலையிருந் தடக்கை வேடத் திருவுருக் கொண்டு தோன்றி.

(இ - ள்.) கொலை இரும் பழிக்கு அன்று அஞ்சும் கூடல் எம்பெருமான் - கொலையாலாம் பெரிய பழிக்கு அன்று அஞ்சிய மதுரையி லெழுந்தருளிய எம்பெருமானாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், கொன்றைமிலை இருங் குஞ்சி வேங்கை மெல் இணர்க்கண்ணி வேய்ந்து - கொன்றைமாலை யணிந்த நீண்ட சிகையின்கண் வேங்கையின் மெல்லிய பூங்கொத்துக்களாலாகிய மாலையை யணிந்து, கலை இரு மருப்பில் கோடி காது அளவும் ஓடும் தாடி - கலைமானின் இருகொம்பைப்போல் வளைந்து காது மட்டுஞ் சென்ற மீசையையும், சிலை இருந்தடக்கை - வில்லை யேந்திய நீண்ட பெரிய கையையு முடைய, வேடத்திரு உருக்கொண்டு தோன்றி - வேடத் திருவுருவங்கொண்டு தோன்றி யருளி.

அன்று பழிக்கஞ்சியவர் இன்று பாதகத்திற் கஞ்சினு ரென்பது தோன்றக் கூறினர். முறுக்குடன் வளைந்து இருபுறமும் மேலே சென்றிருப்பதற்குக் கலை மருப்பு உவமை. தாடியும் தடக்கையும் உடையவென விரிக்க. (உஉ)

கொண்டல்கண் படுக்கு மாடக் கோபுர மருங்கிற் போந்தின்
கண்டகக் கருக்கு வாய குரைக்குநாய் கதுவிக் காப்பப்
புண்டலை வாளி வில்லோர் புறங்கிடந் திமைப்பத் திங்கட்
டுண்டவா ணுதலா ளோடுஞ் சூதுபோ ராடல் செய்வான்.

(பா - ம்.) *கொலையெழு.

(இ - ள்.) கொண்டல் கண் படுக்கும் மாடக்கோபுரம் மருங்கில் - முகில்கள் துஞ்சும் மாடங்களை யுடைய கோபுரத்தின் பக்கத்தில், போந்தின் கண்டகக் கருக்கு வாய குரைக்கும் நாய் கதுவிக் காப்ப - பனையினது முட்களையுடைய கருக்குப் போன்ற வாயையுடைய குலைக்கின்ற நாய்கள் சிறிதும் நீங்காது காக்கவும், புண் தலை வாளி வில் ஓர் புறம் கிடந்து இமைப்ப-தசை பொருந்திய நுதியையுடைய கணையும் வில்லும் ஒரு புறத்திற் கிடந்து விளங்கவும், திங்கள் துண்டம் வாள் நுதலாளோடும் சூது போர் ஆடல் செய்வான் - திங்களின் ஒரு பாதியை ஒத்த ஒள்ளிய நெற்றியை யுடைய பிராட்டியோடும் சூதாடலாகிய போர்த் தொழிலைச் செய்வானாயினன்.

கருக்கு - மட்டையின் விளிம்பு. வாய, குறிப்புப் பெயரெச்சம். (உங)

வெருவரு வேழ முண்ட வெள்ளில்போல் வறிய னாகிப்
பருவர லுடனங் கெய்தும் பாதகன் வரவு நோக்கி
ஒருவரு முள்ளத் தாலு முன்னருங் கொடிய பாவி
வருவது காண்டி யென்னு மாதரை நோக்கிக் கூறும்.

(இ - ள்.) வெருவு அரு வேழம் உண்ட வெள்ளில் போல் வறியனாகி - அச்ச மில்லாத யானையா லுண்ணப்பட்ட விளாங்கனிபோல உள்ளீ டில்லாதவனாய், பருவரலுடன் ஆங்கு எய்தும் பாதகன் வரவு நோக்கி - துன்பத்துடன் அங்கு வருகின்ற மாபாதகனது வருகையை நோக்கி, ஒருவரும் உள்ளத்தாலும் உன் அரும் கொடிய பாவி வருவது - ஒருவரும் மனத்தாலும் நினைத்தற்கரிய கொடிய பாவத்தை யுடையவன் வருவதை, காண்டி என்னு - காண்பாயாக என்று, மாதரை நோக்கிக் கூறும்- இறைவியை நோக்கிக் கூறுவான்.

வெருவரு - அஞ்சத் தக்க என்றுமாம். வேழம் வெள்ளிலுக்கு வருவதோர் நோய் என்பர் நச்சினர்க்கினியர்;

"தூம்புடை நெடுங்கை வேழந் துற்றிய வெள்ளில்"

என்னும் சிந்தாமணி யடியின் உரையை நோக்குக; ஓர் கொதுகு என்பாரு முளர். வறியன் - ஆடூஉக் குணமொன்று மில்லாதவன். காண்டி - காண்பாய் ட் எழுத்துப் பேறு. (உச)

அணங்குநோ யெவர்க்குஞ் செய்யு மனங்கனு லலைப்புண் டாவி
உணங்கின ருள்ளஞ் செல்லு மிடனறிந் தோடிச் செல்லா
குணங்குல னொழுக்கங் குன்றல் கொலைபழி பாவம் பாரா
இணங்குமின் னுயிர்க்கு மாங்கே யிறுதி வந்துறுவ தெண்ணு.

(இ - ள்.) எவர்க்கும் அணங்கு நோய் செய்யும் அனங்கனுல் அலைப்புண்டு - யாவர்க்குங் காமநோயைச் செய்கின்ற மாரனுலே அலைக்கப்பட்டு, ஆவி உணங்கினர் உள்ளம் - உயிர் சோர்ந்தவர்களின் உள்ளங்கள், செல்லும் இடன் அறிந்து ஓடிச் செல்லா - செல்லுதற்குரிய இடத்தினை அறிந்து சென்று சேரா ; குணம் குலன் ஒழுக்கம் குன்றல்-குணமும் குலமும் ஒழுக்கமும் குறைதலையும், கொலை பழி பாவம்-

(இ - ள்.) காமமே கொலைகட்கு எல்லாம் காரணம்-காமமே கொலைகளுக்கு எல்லாம் காரணமாயுள்ளது; கண்ணோடாத காமமே களவுக்கு எல்லாம் காரணம்-கண்ணோட்ட மில்லாத காமமே களவு அனைத்திற்குங் காரணமாகும்; கூற்றம் அஞ்சும் காமமே கள் உண்டற்குங் காரணம் - கூற்றுவனும் அஞ்சுதற்குரிய காமமே கள்ளினை நுகர்வதற்குங் காரணமாகும்; ஆதலாலே காமமே நரகபூமி காணியாக் கொடுப்பது என்றான் - ஆதலினாலே காம மொன்றே (அவை யனைத்தாலு நேரும்) நரக பூமியைக் காணியாட்சியாகக் கொடுக்க வல்லது என்றுகூறி யருளினான்.

காமமே என்பவற்றி னேகாரங்கள் தேற்றமும் பிரிநிலையுமாம். கண்ணோடாத காமம் - தன்னை யுடையாரைக் கண்ணோட்ட மின்றி வருத்தும் காமம். ஐம்பெரும்பாதகங்களுள் கொலை களவு கள் என்பவற்றை எடுத்தோதினமையின் இனம் பற்றிப் பொய்யையுங் கொள்க. காணியா - உரிமையாக; ஈறு தொக்கது. (உஎ)

கொலைப்பழி கோட்பட் டாங்கே குறுகியான் முகங்கண் டேட
அலைப்பட ருழந்து சாம்பி யழிவதென் பார்ப்பா னென்னக்
கலைப்படு திங்கள் வேணிக் கானவ னருட்க ணோக்கந்
தலைப்படச் சிறிது பாவந் தணிந்துதன் னறிவு தோன்ற.

(இ - ள்.) கொலைப்பழி கோட்பட்டு ஆங்கே குறுகியான் முகம் கண்டு - கொலைப் பாவத்தால் விழுங்கப்பட்டு அவ்விடத்தை யடைந்தவனது முகத்தை நோக்கி, ஏட பார்ப்பான் - ஏடா பார்ப்பானே, அலைப்படர் உழந்து சாம்பி அழிவது என் என்ன - அலைத்தலையுடைய துன்பத்தால் வருந்தி வாடி வருந்துவது என்னை என்று வினவியருள, கலைப்படு திங்கள் வேணிக் கானவன் அருள் கண் நோக்கம் சிறிது தலைப்பட - ஒரு கலையினைப் பொருந்திய பிறையை யணிந்த சடையையுடைய வேடனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவருட்பார்வை சிறிது தலைப்படுதலால், பாவம் தணிந்து தன் அறிவு தோன்ற - பாவங் குறைந்து தனது முன்னை யுணர்வு தோன்றா நிற்க.

பழி கோட்பட்டு, தும்மினாகிய தொழிற்சொல் வர வலியியல்பாயிற்று. அலை, முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; "அலைமேற் கொண்டு" என்புழிப்போல. வேணிக்கானவன் - வேணியையுடைய வேடன், வேணியாகிய காட்டையுடையன் என இரு பொருள் தோன்ற நின்றது. பாவம் முழுது மொழிதல் பின் கூறப்படுதலின் ஈண்டுச் சிறிது தணிந்தென்றலுமாம். (உஅ)

முற்பக லிழைத்த பாவ முதிர்ச்சியாற்* பிறந்து தந்தை
தற்பக† னான வாறுந் தாதையை வதைத்த வாறும்
பிற்பக லந்தப் பாவம் பிடித்தலைத் தெங்குந் தீரா
திப்பதி புகுந்த வாறு மெடுத்துரைத் திரங்கி நின்றான்.

(பா - ம்.) *பாவமுயற்சியால். †தற்பகை.

(இ - ள்.) முன் பகல் இழைத்த பாவ முதிர்ச்சியால் பிறந்து - முற்பிறப்பிற் செய்த பாவ முதிர்ச்சியாலே பிறந்து, தந்தை தற்பகன் ஆனவாறும் - தந்தையின் மனைவியை அடைந்த தன்மையும், தாதையை வதைத்தவாறும்-(அது காரணமாகத்) தந்தையைக் கொன்ற தன்மையும், பின் பகல் அந்தப் பாவம் பிடித்து அலைத்து - பின்னாளில் அந்தக் கொலைப்பாவம் பிடித்து வருத்த, எங்கும் தீராது-எங்குந் திரிந்து அது நீங்கப் பெறாமல், இப்பதி புகுந்தவாறும் - இப்பதியை அடைந்த தன்மையும், எடுத்து உரைத்து இரங்கி நின்றான் - எடுத்துக்கூறிக் கவன்று நின்றான்.

தற்பகன் - தந்தையின் படுக்கையைப் பெற்றவன் என்பர்; தற்பகை என்னும் பாடத்திற்கு, தனக்குப் பகையென்பது பொருள். அலைத்து-அலைக்க; எச்சத்திரிபு. ()

மறப்பெரும் படிவங் கொண்டு மனத்தருள் சுரந்து நின்ற
அறப்பெருங் கருணை மூர்த்தி யழிதகை யவனைப் பார்த்தித்
திறப்பழி யாங்குச் சென்று மீங்கன்றித் தீரா தென்றக்
கறைப்பழி தீரும் வண்ணங் கருதியோ ருறுதி கூறும்.

(இ - ள்.) மறம் பெரு படிவம் கொண்டு - (புறத்தில்) மறத்தொழிலையுடைய பெரிய வேட்டுவ வடிவங் கொண்டு, மனத்து அருள் சுரந்து நின்ற அறப் பெருங் கருணை மூர்த்தி - அகத்தின்கண் அருள் ஊறி நின்ற அறவுருவாகிய பேரருட் பெருமான், அழிதகையவனைப் பார்த்து - அந்த அழிதகைமை யுடையவனை நோக்கி, இத் திறப்பழி - இக்கொடிய பழியானது, யாங்குச் சென்றும் ஈங்கு அன்றித் தீராது என்று - எங்கே செல்லினும் இப்பதியி லன்றி நீங்காது என்று கூறி, அக்கறைப் பழி தீரும் வண்ணம் கருதி ஓர் உறுதி கூறும்-அவ்வடுவாகிய பழிதீரும் வகையைக் கருதி ஒரு உபாயம் கூறி யருளுவான்.

இறைவன் கொள்ளுங் கோலங்களில் மறத்தன்மை யுடையனபோல்வனவும் அருளுருவங்களே என்பது தோன்றக் கூறியவாறு;

"வேகியா னாற்போற்செய்த வினையினை வீட்ட லோரார்"

எனச் சிவஞானசித்தி கூறுவது காண்க. திறப்பழி - ஏனைப் பழிகள் போல்வதன்றி வேறாகிய கொடும்பழி. ஈங்கன்றி யாங்குச் சென்றும் தீராது எனக் கூட்டுக. கறை- நீங்காது நிற்கும் மறு. (௩௰)

வருதிநின் னாமஞ் சொன்னோர் வருக்கமு நரகில் வீழக்
கருதிநீ செய்த பாவங் கழிப்பவ ரெவர்யா நோக்கந்
தருதலா லெளிதிற் றீரச் சாற்றுது மையங் கையேற்
றொருபொழு துண்டி யீச னுறுதவ* ரேவல் செய்தி.

(இ - ள்.) வருதி - வருவாய், நின் நாமம் சொன்னோர் வருக்கமும் நரகில் வீழ - உனது பெயரைக் கூறினவரின் மரபிலுள்ளோரும் நரகில் வீழுமாறு, நீ கருதி

(பா - ம்.) *ஈசனுற்றவர்.

செய்த பாவம் கழிப்பவர் எவர்-நீ அறிந்து செய்த பாவத்தைப் போக்குவார் யாவர், யாம் நோக்கம் தருதலால் எளிதில் தீரச் சாற்றுதும் - நாம் திருவருணோக்கஞ் செய்தமையால் எளிதினில் நீங்குமாறு கூறுகின்றோம்; ஐயம் கை ஏற்று ஒருபொழுது உண்டி - கையிலே பிச்சையேற்று ஒரு பொழுது உண்பாய், ஈசன் உறுதவர் ஏவல் செய்தி - சிவபெருமானுக்கு அடியார்களாகிய மிக்க தவத்தினை யுடையாரின் ஏவலைச் செய்வாய்.

வருக்கமும் நரகில் வீழ்தல் கூறவே சொன்னோர் வீழ்தலும், நாமஞ் சொன்னோர் வீழ்வர் எனவே இணங்கினோர் முதலானவர் வீழ்தலும் கூறவேண்டாவாயின. அறியாமற் செய்த பாவ மன்றென்பார் 'கருதி நீ செய்த பாவம்' என்றார். எவராலுங் கழித்தற் கரிதாயினும் எமது திருநோக்கிற் கிலக்கானமையின் தீரச் சாற்றுதும் என்றாரென்க. உண்டி - உண்ணுதி. உண்டி, செய்தி என்பவற்றில் த் எழுத்துப் பேறு; இ எதிர்கால விகுதி. (௩௧)

செங்கதிர்க் கடவுள் வானந் தீண்டுமுன் னெழுந்து தீந்தண்
பைங்கதி ரருகு கொய்து பசுக்களை யருத்தி யார்வம்
பொங்கமுப் போதுங் கோயிற் புறத்தொட்டித் தீர்த்த மாடிச்
சங்கரன் றனைநூற் றெட்டு மெய்வலஞ் சாரச் செய்தி.

(இ - ள்.) செங்கதிர்க் கடவுள் வானம் தீண்டுமுன் எழுந்து-சிவந்த கிரணங்களையுடைய சூரியன் தோன்றி வானைத் தொடுவதற்கு முன்னமே எழுந்து, தீந்தண் பைங்கதிர் அருகு கொய்து - இனிய தண்ணிய பசிய ஒளியையுடைய அறுகம் புல்லைக் கொய்து, பசுக்களை அருத்தி - பசுக்களை உண்பிப்பாய்; ஆர்வம் பொங்க முப்போதும் கோயில் புறத்தொட்டித் தீர்த்தம் ஆடி - அன்பு மேலோங்க மூன்று காலமும் திருக்கோயிலின் புறத்திலுள்ள தொட்டித் தீர்த்தத்தின்கண் நீராடி, சங்கரன் தனை நூற்றெட்டு மெய்சார வலம் செய்தி - சிவபெருமானை நூற்றெட்டு முறை உடம்பாலே பொருந்த வலஞ் செய்வாய்.

நல்ல நிலத்திலே செழுமையாக விருக்கும் அறுகென்க. அருத்துதி எனற்பாலது அருத்தி என நின்றது. முப்போது - காலை நண்பகல் மாலை. கோயிற் புறத்தொட்டி - அபிடேக நீர் வந்துவிழும் புறத்திலுள்ள தொட்டி. சங்கரன்றனை என்பதற்குச் சிவபெருமான் திருக்கோயிலை யென்பது கருத்தாகக் கொள்க. மெய்வலம் - அங்கப் பிரதக்கணம். (௩௨)

இத்தவ நெறியி னின்று லிப்பழி கழியு மென்னாச்
சித்தவன் புடைய வேடத் திருவுருக் கொண்ட கொன்றைக்
கொத்தவ னுரைத்தான் கேட்டுக் கொடிச்சியா யிருந்த வம்மை
மத்தவன் கரித்தோல் போர்த்த மறவனை வினவு கின்றாள்.

(இ - ள்.) இத் தவநெறியில் நின்றால் இப்பழி கழியும் என்னா - இந்தத் தவ ஒழுக்கங்களி னின்றால் இந்தக் கொலைப்பழி நீங்கும் என்று, சித்தம் அன்பு உடைய

வேடத் திருவுருக்கொண்ட கொன்றைக் கொத்தவன் உரைத்தான் - உள்ளத்தில் அன்புடைய வேடத் திருவுருவங் கொண்ட கொன்றைப் பூங்கொத்தினை யணிந்த சோமசுந்தரக் கடவுள் கூறியருளினன்; கேட்டுக் கொடிச்சியாய் இருந்த அம்மை - இதனைக் கேட்டு வேட்டுவிச்சியாய் இருந்த உமையம்மையார், மத்தம் வன் கரித் தோல் போர்த்த மறவனை வினவுகின்றாள்-மத மயக்கத்தையுடைய வலிய யானையின் தோலைப் போர்த்தருளிய வேடனை வினவுகின்றார்.

இத்தவநெறி - மேல் இருசெய்யுளிலும் உண்டி, எவல் செய்தி, அருத்தி, செய்தி எனக் கூறியவை. உடைய, கொண்ட என்னும் பெயரெச்சங்களைக் கொத்த வன் என்பதன் விகுதியோடு தனித்தனி கூட்டுக. கொடிச்சி-குறிஞ்சித் தலைமகள்; வேட்டுவனுக்குப் பெண்பால். (௩௩)

ஐயவிக் கொடியோன் செய்த பாவத்துக் களவில் காலம்
வெய்யநா லேழு கோடி நரகிடை வீழ்ந்தா னேனும்
உய்வகை யிலாத பாவி யிவனுக்கென் னுய்யுந் தேற்றஞ்
செய்வகை யென்று கேட்பச் செங்கண்மால் விடையோன் செப்பும்.

(இ - ள்.) ஐய - ஐயனே, இக்கொடியோன் - இத்தியவன், செய்த பாவத்துக்கு - தான் செய்த பாவத்திற்கு, அளவு இல் காலம்-அளவிறந்த காலம் வரையும், வெய்ய நாலேழு கோடி நரகு இடை வீழ்ந்தானேனும் - கொடிய இருபத்தெட்டுக் கோடி நரகின் கண்ணும் வீழ்ந்தானுபினும், உய்வகை இலாத பாவி - பிழைக்கும் வழி இல்லாத பாவியாவான்; இவனுக்கு உய்யும் தேற்றம் செய்வகை என் என்று கேட்ப - இவனுக்கு உய்யும் தெளிவினைச் செய்யும் வகை என்னை என்று கேட்க, செங்கண்மால் விடையோன் செப்பும் - சிவந்த கண்களையுடைய திருமாலாகிய இடப வூர்தியையுடைய பெருமான் கூறியருளுவான்.

கொடியோன் பாவியாவான் இவனுக்குச் செய்வகை என்னென்று கேட்பச் செப்பும் எனமுடிக்க. உய்யுந் தேற்றம்-பிழைக்கும் துணிவு; கடைத் தேற்றம். (௩௪)

அடுபழி யஞ்சா நீச ராயினு நினைக்கி னச்சம்
படுபழி யஞ்சான் செய்த பாதகத் தொடக்குண் டெங்கும்
விடுவகை* யின்றி வேறு களைகணு மின்றி வீயக்
கடவனைக் காப்ப தன்றோ காப்பென்றான் கருணை மூர்த்தி.

(இ - ள்.) கருணை மூர்த்தி - அருளேயுருவாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், அடுபழி அஞ்சா நீசர் ஆயினும்-கொல்லும் பழிக்கு அஞ்சாத புலையராயினும் (அவரும்), நினைக்கின் அச்சம் படுபழி அஞ்சான் செய்த-நினைத்தால் அச்சமுண்டாகும் கொடும் பழியை அஞ்சாது செய்த, பாதகத் தொடக்குண்டு - மாபாதகத்தாற் கட்டப்பட்டு, எங்கும் விடுவகை இன்றி - எவ்விடத்தும் தீரும் வகையில்லாமல், வேறு களைகணும்

(பா - ம்.) *விடுவதை.

இன்றி - வேறு பற்றுக் கோடுமில்லாது, வீயக்கடவனைக் காப்பது அன்றோ காப்பு என்றான் - அழியக் கடவோனைக் காப்பதல்லவா பாதுகாப்பாகும் என்று கூறி யருளினான்.

நீசர் நினைக்கினும் அவருக்கும் அச்ச முண்டாகும் பழி. அஞ்சான், முற்றெச் ம். காப்பன்றோ கருணையாற் காக்கும் காப்பென்று சொல்லப்படுவ தென்க. (௩௫)

நெய்தற்போ தனைய வுண்க ணேரிழை நீயா தொன்று
செய்தற்குஞ் செய்யா மைக்கும் வேறொன்று செயற்கு மாற்றல்
மெய்தக்க கருணை வள்ளல் வேண்டினெவ் வினைஞ ரேனும்
உய்தக்கோ ராதல் செய்கை யுன்னருள் விளையாட் டன்றோ.

(இ - ள்.) நெய்தல்போது அனைய உண்கண் நேரிழை-கருங்குவளை மலரை ஒத்த மையுண்ட கண்களையுடைய உமையம்மையார், நீ யாதொன்று செய்தற்கும் செய்யாமைக்கும் வேறு ஒன்று செயற்கும் மெய் ஆற்றல் தக்க கருணை வள்ளல் - நீ எதுவும் ஒன்றனைச் செய்தற்கும் செய்யாமைக்கும் மற்றொன்று செய்தற்கும் உண்மை வலியுடைய அருள் வள்ளலாவை; எவ்வினைஞரேனும் வேண்டின் உய்தக்கோர் ஆதல் செய்கை - எத்தகைய கொடுந்தொழிவினையுடையரேனும் விரும்பினால் அவர் உய்தி பெறுவாராகச் செய்தல், உன் அருள் விளையாட்டு அன்றோ-நினது திருவருள் விளை யாட்டல்லவா.

நேரிழை, அன்மொழித்தொகை. செய்தல், செய்யாமை, வேறொன்று செய் தல் என்பன முறையே கர்த்திருத்துவம் அகர்த்திருத்துவம் அன்னியதாகர்த்திருத் துவம் என்று கூறப்படும். மெய் ஆற்றல் தக்க கருணை வள்ளல் நீ யென்க. உய்தக் கோராதல் செய்கை - உய்யத்தக்கோராகச் செய்வது. (௩௬)

என்றக மகிழ்ச்சி பொங்க வியம்பினா ளியம்ப லோடுங்
குன்றக நாட்ட வேடக் குழகனு மறைந்து வெள்ளி
மன்றக நிறைந்தான் மேக மறைந்திட மறைந்து செல்லும்
மின்றக விடாது பின்போம் விளங்கிழை மடந்தை யோடும்.

(இ - ள்.) என்று அகம் மகிழ்ச்சி பொங்க இயம்பினாள்-என்று மனக் களிப்பு மீக்கூரக் கூறியருளினார், இயம்ப லோடும் - அங்ஙனம் கூறிய வளவில், குன்றகம் நாட்ட வேடக் குழகனும் - மலை நாட்டையுடைய வேடனாகிய சோமசுந்தரக் கடவு ளும், மறைந்து - திருவுருக்கரந்து, மேகம் மறைந்திட மறைந்து செல்லும் மின்தக- முகில் மறைய உடன் மறைந்து செல்லும் மின்போல, விடாது பின் போம் விளங்கு இழை மடந்தையோடும் - விடாது பின் செல்லும் விளங்கிய அணிகளையுடைய உமைப்பிராட்டியோடும், வெள்ளி மன்று அகம் நிறைந்தான் - வெள்ளியம்பலத்தில் நிறைந்தருளினான்.

நேரிழை, கருணை வள்ளல் நீ செய்கை உன் அருள் விளையாட்டன்றோ என்று இயம்பினாள் என்க. குன்றக நாடு - மலையின் கண்ணுள்ள நாடு. நாட்ட, குறிப்புப் பெயரெச்சம். குழகன்-சுந்தரன். கரிய வேட்டுருக்கொண்டு வந்தமையின் மேகத்தை

உவமை கூறினர். மின்தக - மின்னலை யொக்க. இறைவனுடன் இறைவி திருவுருக் கரந்தமைக்குக் கூறிய இவ்வுவமை மிகப் பாராட்டற்குரியது. (ஙஎ)

ஆததா யியுங்கண்* டானு வற்புத மடைந்து கூடல்
நாதனர் நவின்ற வாற்று னன்னெறி விரதச் செய்கை
மாதவ வொழுக்கந் தாங்கி வருமுறை மதிய மூன்றிற்
பாதகங் கழிந்து தெய்வப் பார்ப்பன வடிவ மானன்.

(இ - ள்.) ஆததாயியும் கண்டு ஆனுத அற்புதம் அடைந்து - மாபாதகனும் அதனைப் பார்த்து நீங்காத வியப்பினை எய்தி, கூடல் நாதனர் நவின்ற வாற்றால் - மதுரை நாயகன் கூறியருளிய நெறியே, நல் நெறி விரதச் செய்கை மாதவ ஒழுக்கம் தாங்கி வருமுறை - நல்வழிக் சேதுவாகிய விரதச் செயலையும் பெரிய தவவொழுக்கத்தையும் மேற்கொண்டு செய்து வருமுறைமையால், மதியம் மூன்றில் பாதகம் கழிந்து தெய்வப் பார்ப்பன வடிவமானன் - மூன்று மாதங்களிலே பாதகமுற்றுந் தொலைந்து தெய்வத்தன்மை பொருந்திய பார்ப்பன வடிவமாயினன்.

ஆததாயி - கொடியோன்; நஞ்சிடுவார், தீக்கொளுவுவார் கருவியாற் கொல்வார் முதலாயினோரை வடநூலார் ஆததாயிகள் என்ப; "கொலையிற் கொடியாரை வேந் தொறுத்தல்" என்னுங் குறளுரையிற் பரிமேலழகர் எழுதியிருப்பது நோக்குக. ஆதனுங்கது கண்டு என்பது பாடமாயின் அறிவில்லான் அதனைக் கண்டு என்பது பொருளாகும். முன்னுள்ள நிலைமையினும் உயர்ந்த நிலைமை யெய்தின னென்பார் 'தெய்வப் பார்ப்பன வடிவ மானன்' என்றார். (ஙஅ)

சொற்பதங் கடந்த வெந்தை சுந்தர நாதன் றாளிற்
பற்பல வடசொன் மாலை பத்தியிற் றொடுத்துச் சாத்தித்
தற்பர வறிவா னந்தத் தனியுரு வுடைய சோதி
பொற்பத மருங்கிற் புக்கான் புண்ணிய மறையோ னம்மா.

(இ - ள்.) புண்ணிய மறையோன் - அங்ஙனம் புண்ணிய வடிவாகிய அந்தணன், சொல் பதம் கடந்த எந்தை சுந்தரநாதன் தாளில் - சொல்லி னெல்லையைக் கடந்த எம் தந்தையாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் திருவடியில், பற்பல வடசொல்மாலை பத்தியில் தொடுத்துச் சாத்தி - பற்பல வடமொழியா லாகிய பாமாலைகளைப் பத்தியுடன் தொடுத்து அணிந்து, தற்பர அறிவு ஆனந்தம் தனி உருவு உடைய சோதி - உண்மை யறிவானந்த மென்னும் ஒப்பற்ற திருவுருவையுடைய பரஞ்சுடராகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின், பொன் பதம் மருங்கில் புக்கான் - அழகிய திருவடியின் கண்ணே கலந்தனன்.

இறைவன் சொற்பதங் கடந்தா னதலை,
"சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன்"
என்று திருவாசகங் கூறுதல் காண்க. வடநாட்டினனாகலின் வடசொன்மாலை தொடுத்துச் சாத்தின னென்க. பத்தி - அன்பு, வரிசை. தற்பரம் - உண்மை யென்னும் பொருட்டு. அம்மா, வியப்பிடைச் சொல். (ஙக)

(பா - ம்.) *ஆதனுங்கது கண்டு.

அன்னையைப் புணர்ந்து தாதை குரவனு மந்த ணாளன்
றன்னையுங் கொன்ற பாவந் தணித்துவீ டளித்த தென்றாற்
பின்னைநீ ரிழிநோய் குட்டம் பெருவயி றீளை வெப்பென்
றின்னநோய் தீர்க்குந் தீர்த்த மென்பதோ விதற்கு மேன்மை.

(இ - ள்) அன்னையைப் புணர்ந்து - தாயைப் புணர்ந்து, தாதை குரவன் ஆம் அந்தணாளன் தன்னையும் கொன்ற பாவம் - தந்தையும் குரவனுமாகிய அந்தணனையும் கொன்ற மாபாதகத்தையும், தணித்து வீடு அளித்தது என்றால் - போக்கி வீடுபேற்றை அளித்ததாயின், பின்னை - பின், நீர் இழி நோய் குட்டம் பெருவயிறு ஈளை வெப்பு என்று இன்ன நோய் - நீரிழிவும் குட்டமும் பெருவயிறும் ஈளையும் வெப்புமாகிய இந்த நோய்களை, தீர்க்கும் தீர்த்தம் என்பதோ இதற்கு மேன்மை - போக்குகின்ற தீர்த்தமென்று சொல்லுவதோ இதற்கு மேன்மையாகும்.

தந்தையும் குரவனும் அந்தணனு மாகியவனைக் கொன்றான் என்றார்;

"பாதக மென்றும் பழியென்றும் பாராதே
தாதையை வேதியனைத் தாளிரண்டும் —சேதிப்ப"

என்னும் திருக்களிற்றுப்படியாரில் தாதை யென்றும் வேதிய னென்றும் பிரிததோதினமையுங் காண்க. ஈளை - இருமல்; கபநோய். அவன் புரிந்த தவச்செயல்களுள் கோயிலின் புறத்தொட்டி நீரில் முழுகியதைச் சிறந்தெடுத்து, இஃது அளித்ததென்றால் என்பதோ இதற்கு மேன்மை யென்றார். (சய)

[எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

அழிந்தவே தியன்மா பாதகந் தீர்த்த தறிந்துவேந் தமைச்சரூ ருள்ளார்
ஒழிந்தபா ருள்ளார் வானுளார் வியப்ப முற்றுநல் லுரையுணர் வெல்லாங்
கழிந்தபே ரருளிக் கயவன்மேல் வைத்த காரணம் யாதெனக் கண்ணீர்
வழிந்துநான் மாடக் கூடனா யகனை வழுத்தினர் மகிழ்ச்சியுட் டிளைத்தார்.

(இ - ள்.) வேந்து அமைச்சர் ஊர் உள்ளார் ஒழிந்த பார் உள்ளார் வான் உள்ளார் - மன்னனும் மந்திரிகளும் ஊரிலுள்ளவர்களும் ஏனைய நாட்டிலுள்ளவர்களும் தேவர்களுமாகிய அனைவரும், அழிந்த வேதியன் மாபாதகம் தீர்த்தது அறிந்து - நிலையழிந்த வேதியனது மாபாதகத்தைப் போக்கியதை அறிந்து, வியப்பம் உற்று - வியப்பெய்தி, நல் உரை உணர்வு எல்லாம் கழிந்த பேர் அருள் - நல்ல உரையையும் உணர்வையுங் கடந்த பெரிய திருவருளை, இக்கயவன்மேல் வைத்த காரணம் யாது என - இந்தக் கீழ்மகன்மீது வைத்ததற்குக் காரணம் யாதோ என்று, கண் நீர் வழிந்து - கண்களினின்றும் ஆனந்தவருவி பொழிய, நான்மாடக் கூடல் நாயகனை வழுத்தினர் மகிழ்ச்சியுள் திளைத்தார் - மதுரை நாயகனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளைத் துதித்து உவகைக் கடலில் அழுந்தினார்கள்.

வியப்பு என்பது வியப்பம் என்றாயது. திருவருளையுன்னிக் கண்ணீர் வழியத் திளைத்தார்களென்க. வழிந்து - வழிய; எச்சத்திரிபு. வழுத்தினர், முற்றெச்சம். ()

ஆகச்செய்யுள் - கடுளசு.

இருபத்தேழாவது
அங்கம்வெட்டின படலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

வேதகந் தாத்து* முக்கண் வேதியன் மறையோன் செய்த
பாதகந் தவிர்த்த வாறு பகர்ந்தனம் விஞ்சை யீந்த
போதகன் மனைக்குத் தீங்கு† புந்திமுன் னாகச் செய்த
சாதகன் றனைப்போ ராற்றித் தண்டித்த தண்டஞ் சொல்வாம்.

(இ - ள்.) வேத கந்தாத்து முக்கண் வேதியன்-வேதம் பாடுந் திருமிடற்றினை யுடைய மூன்று கண்களையுடைய மறையோனாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள், மறையோன் செய்த பாதகம் தவிர்த்தவாறு பகர்ந்தனம் - பார்ப்பனன் புரிந்த மாபாதகத்தினை நீக்கியருளிய திருவிளையாடலைக் கூறினோம்; விஞ்சை ஈந்த போதகன் மனைக்கு - (இனி) வாள் வித்தை கற்பித்த ஆசிரியன் மனைவிக்கு, புந்தி முன்னாகத் தீங்கு செய்த சாதகன்தனை - அறிவு சான்றாகத் தீங்கு புரிந்த மாணவனை, போர் ஆற்றித் தண்டித்த தண்டம் சொல்வாம்-போர் புரிந்து தண்டித்த திருவிளையாடலைக் கூறுவோம்.

வேதகந் தரித்த என்னும் பாடத்திற்கு இரத குளிகை போன்று வேதித் தலைக்கொண்ட என்றும், பிரமன் தலையைத் தாங்கிய என்றும் பொருள் கூறலாகும். போதகன் - ஆசிரியன். சாதகன் - மாணாக்கன். புந்தி முன்னாக என்பது மனப் பூர்வமாக என்று வடமொழியிற் கூறப்படும். (க)

கூர்த்தவெண் கோட்டி யானைக் குலோத்துங்க வழுதி ஞாலங்
காத்தர சளிக்கு நாளிற் கடிமதி லுடுத்த கூடல்
மாத்தனி நகருள் வந்து மறுபுலத் தவனா யாக்கை
மூத்தவ னொருவன் வைகி முனையவாள் பயிற்றி வாழ்வான்.

(இ - ள்.) கூர்த்த வெண் கோட்டு யானைக் குலோத்துங்கவழுதி - கூரிய வெள்ளிய கொம்புகளையுடைய யானைப் படையினையுடைய குலோத்துங்க பாண்டியன், ஞாலம் காத்து அரசு அளிக்கு நாளில் - புவியினைப் பாதுகாத்து ஆட்சி புரியுங் காலத்தில், மறுபுலத்தவனாய் யாக்கை மூத்தவன் ஒருவன் - அயல் நாட்டினனாய் மூப்பினால் உடம்பு முதிர்ந்த விஞ்சையனொருவன், கடி மதில் உடுத்த கூடல் மாத் தனி நகருள் வந்து வைகி - காவலையுடைய மதில் சூழ்ந்த கூடல் என்னும் பெரிய

(பா - ம்.) *வேதகந்தரித்த. †போதகன்றனக்கு.

இருபத்தேழாவது

அங்கம்வெட்டின படலம்

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்]

[illegible]

கூ.ப 138

அங்கம்வெட்டினது

ஒப்பற்ற நகரின் கண்வந்து தங்கி, முனையவாள் பயிற்றி வாழ்வான் - கூர்மையுடைய வாட்போர் விஞ்சையினைக் கற்பித்து வாழா நின்றான்.

கூர்த்த, முனைய என்பன குறிப்புப் பெயரெச்சம். (௨)

வாள்வினைக் குரவ னன்னான் வல்லமண் விடுத்த வேழந்
தோள்வினை வலியா லட்ட சுந்தர விடங்கன் றன்னை
ஆள்வினை யன்புந் தானும் வைகலு மடைந்து தாழ்ந்து
மூள்வினை வலியை வெல்லு மூதறி வுடைய னம்மா.

(இ - ள்.) வாள்வினைக் குரவன் அன்னான் - வாட்டொழில் பயிற்றுங் குரவனாகிய அம் முதியோன், வல் அமண் விடுத்த வேழம் - வலிய சமணர்கள் ஏவிய யானையை, தோள்வினை வலியால் அட்ட சுந்தர விடங்கன் தன்னை - தமது திருத்தோளின் போர்த்தொழில் வன்மையாற் கொன்றருளிய அழகனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளை, வைகலும்-நாள்தோறும், ஆள்வினை அன்பும் தானும் அடைந்து தாழ்ந்து-இடையறாத அன்பும் தானுமாகச் சென்று வணங்குதலால், மூள்வினை வலியை வெல்லும் மூதறிவு உடையன் - மூண்டெழுகின்ற வினையின் வலியை வெல்லும் பேரறிவுடையனாகும்.

அமண், குழூஉப் பெயர். ஆள்வினை - முயற்சி; இடையறாமையை உணர்த்திற்று; அடிமைத் தொழில். அம்மா, இடைச் சொல். (௩)

கைவினை மறவாள் விஞ்சைக் காவல னவனைத் தாழ்ந்து
தெவ்வினை வெல்வான் கற்குஞ் சிங்கவே றனையார் தம்முள்
உய்வினை யுணராப் பாவி சித்தனென் றொருவ னுள்ளான்
அவ்வினை நிரம்பக் கற்றா னாகலூழ் வலியா லன்னான்.

(இ - ள்.) மறம் வாள் கைவினை விஞ்சைக் காவலன் அவனைத் தாழ்ந்து - கொலைத் தொழிலையுடைய வாளினைக் கையிற் கொண்டு பொரும் வித்தையில் வல்லனாகிய அம்முதியோனை வணங்கி, தெவ்வினை வெல்வான் கற்கும் சிங்க ஏறு அனையார் தம்முள் - பகையை வெல்லுமாறு வாள் வித்தை பயிலும் சிங்கவேற்றினை ஒத்த மாணவர் பலருள், உய்வினை உணராப் பாவி சித்தன் என்று ஒருவன் உள்ளான்- உய்யு நெறியை அறியாத பாவியாகிய சித்தனென்று ஒருவனுளன்; அன்னான் ஆகலூழ் வலியால் அவ்வினை நிரம்பக் கற்றான் - அவன் ஆகூழின் வலியினால் அத் தொழிலைக் குறைவின்றிக் கற்றான்.

தெவ் - பகை; பகைவரை யுணர்த்திற்று. வெல்வான், வினை யெச்சம். உய்வு - தீ வினையினின்றும் பிழைத்தல். ஆகலூழ் - அவ்விஞ்சை பெருகுதற்குக் காரணமாகிய ஊழ்; "ஆகலூ ழுற்றக் கடை" என்பது திருக்குறள். (௪)

மானவாள் விஞ்சை யாலே தனைநன்கு மதிக்கத் தக்க
தானதோர் செருக்கி னாற்றன் னாசிரி யற்கு மாறாய்த்
தானுமோர் விஞ்சைக் கூடஞ் சமைத்துவாள் பலருங் கற்க
ஊனுலாம் படைவல் லானி னூதிய மிதப்பக் கொள்வான்.

என்று - சமயமுண்டோ சமயமுண்டோ என்று, என்றும் அடுத்து அடுத்து அஞ்சாது கேட்டுக் கேட்டு அகல்வானாக - நாள்தோறும் அடுத்தடுத்துச் சிறிதும் அஞ்சாது கேட்டுக் கேட்டு நீங்க, நடைத்தொழில் பாவை அன்ன நங்கை வாளா இருந்தாள் - நடக்குந் தொழிலையுடைய பாவை போன்ற அம்மாதராள் ஒன்றும் பேசாது சும்மா இருந்தாள்.

அடுக்குகள் பன்மைப் பொருளில் வந்தன. தோண்டுந் தோறும் பொறுக்கும் நிலம் போலும் பொறுமை யென்னுங் கருத்தினை,

"அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை"

என்னுந் திருக்குறளிற் காண்க. இடன் - சமயம். ஏகாரம் வினா. நடைத்தொழிற் பாவையன்னாள் என்றது இல் பொருளுவமம். (எ)

பின்னொரு பகற்போய்ச் செங்கை பிடித்தனன் வலிப்பத் தள்ளி
வன்னிலைக் கதவ நூக்கித் தாழக்கோல் வலித்து மாண்ட
தன்னிலைக் காப்புச் செய்தா டனிமனக் காவல் பூண்டாள்
அந்நிலை பிழைத்த தீயோ னனங்கத்தீ வெதுப்பப் போனான்.

(இ - ள்.) பின் ஒரு பகல் போய் செங்கை பிடித்தனன் வலிப்ப - பின்பு ஒருநாட் சென்று அவள் சிவந்த கையைப் பிடித்து இழுக்க, தனிமனக்காவல் பூண்டாள் - ஒப்பில்லாத மனமாகிய காவலையுடைய அந்நங்கை, தள்ளிவல் நிலைக்கதவம் நூக்கித் தாழக்கோல் வலித்து - அவனைப் புறம்பே தள்ளி வலிய நிலையையுடைய கதவினைச் சாத்தித் தாழிட்டு, மாண்ட தன் நிலை காப்புச் செய்தாள் - மாட்சிமைப்பட்ட தனது கற்பு நிலையைக் காத்துக் கொண்டனள்; அந்நிலை பிழைத்த தீயோன் அனங்கத்தீ வெதுப்பப் போனான் - அப்பொழுது தன் எண்ணம் தப்பிய அக்கொடியோன் காமத் தீயானது சுடச்சென்றான்.

பிடித்தனன் வலிப்ப - வலிதிற் பற்றி யிழுக்க. தாழக்கோல்; தாழாகிய கோல்; அக்குச்சாரியை யென்று தொல்காப்பியரும், அகரம் சாரியை யென்று நன்னூலாரும் கூறுவர்;

"தாழென் கிளவி கோலொடு புணரின்
அக்கிடை வருத லுரித்து மாகும்"

என்பது தொல்காப்பியம். மனக்காவல் - மனத்தைக் கற்பு நெறியில் நிறுத்துங் காவல்; இது நிறை யெனப்படும்;

"சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை"

என்பது திருக்குறள். பிழைத்த - தவறு செய்த என்றுமாம். (அ)

கோளுடைக் குரவ னேபோற் சித்தனைக் குறுகிச் சித்தா
காளையா நீயுஞ் சாலக் கழியமூப் படைந்த யாமும்
வாளம ராடி நந்தம் வலிகளு மளந்து காண்டும்
நாளைவா வருது நாமு நகர்ப்புறத் தொருசா ரென்றான்.

(இ - ள்.) கோள் உடைக் குரவனே போல் சித்தனைக் குறுகி - வலியமைந்த அவ் வாளாசிரியனைப்போலத் திருவுருக் கொண்டு சித்தனை அடைந்து, சித்தா - சித்தனே, காளை ஆம் நீயும் - காளைப் பருவத்தினை யுடைய நீயும், சாலக் கழிய மூப்பு அடைந்த யாமும் - மிக்க மூப்பினையுற்ற யாமும், வாள் அமர் ஆடி - வாட்போர் புரிந்து, நம் தம் வலிகளும் அளந்து காண்டும் - நம் ஆற்றல்களையும் வரை செய்து காண்போம்; நகர்ப்புறத்து ஒருசார் நாளைவா நாமும் வருதும் என்றான் - நகரின் புறத்தே ஒருபக்கத்தில் நாளை நீ வருவாயாக நாமும் வருவோம் என்று கூறியருளினன்.

கோள் - வலிமை. சாலக்கழிய, ஒருபொருட் பன்மொழி; அளவின்றி மூத்த என்றபடி. 'காளையாநீயும் சாலக்கழிய மூப்படைந்தயாமும்' என்றது போரின் கண் அவனுக்கு ஊக்கத்தையும் மானத்தையும் எழுப்ப வேண்டி யென்க. குமரன் வலியையும் விருத்தன் வலியையும் காண்போ மென்றான். காண்டும், வருதும் என்பன தன்மைப் பன்மை யெதிர்கால முற்றுக்கள். (கக)

நாதனுங் குரவன் கூற நன்றென வுவந்து நாலாம்
பாதக னதற்கு நேர்ந்தான் படைக்கலக் குரவன் மீண்டு
போதரு மளவில் வையம் புதையிருள் வெள்ளத் தாழ
ஆதவன் வைய முந்நீர் வெள்ளத்து ளாழ்ந்த தம்மா.

(இ - ள்.) நாதன் ஆம் குரவன் கூற - இறைவனாகிய வாளாசிரியன் கூற, நாலாம் பாதகன் - நாலாவது பாதகமாகிய காமத்தை மேற்கொண்ட சித்தன், நன்று என உவந்து அதற்கு நேர்ந்தான் - நல்லது என்று மகிழ்ந்து அதனுக்கு உடன்பட்டான்; படைக்கலக் குரவன் மீண்டு போதரும் அளவில் - வாளாசிரியன் மீண்டு போகும்போது, வையம் புதை இருள் வெள்ளத்து ஆழ-புவியானது நிறைந்த இருள் வெள்ளத்தில் முழுகும்படி, ஆதவன் வையம்-சூரியன் தேரானது, முந்நீர் வெள்ளத்துள் ஆழ்ந்தது - கடல்வெள்ளத்தில் முழுகியது.

ஐம்பெரும் பாவங்களை யெண்ணுமிடத்துக் காமம் நான்காம் எண்ணு முறைக்கண் நிறுத்தப்படுதலின் 'நாலாம் பாதகன்' என்றார். வையம் - புவி, தேர். அம்மா, அசை. (கஉ)

ஆசிரியன் குரவற் கின்று வாழ்த்தினேன் பாவம் போல
மாசிருடிணிந்த* கங்குல் வலிகெட வடிவாள் விஞ்சைத்
தேசிக னொருவ னன்றன் றிணியுடல் சிதைப்பத் தீட்டுங்
காய்சின வாள்போற் கிழைக் கல்லிடை முளைத்தான் வெய்யோன்.

(பா - ம்.) மாசிருடணிந்த.

(இ - ள்.) ஆசு இல் நன்குரவற்கு இன்னு ஆற்றினேன் பாவம்போல - குற்ற மில்லாத நல்ல குரவனுக்குத் துன்பஞ் செய்த சித்தனது பாவச் செறிவுபோல, மாசு இருள் திணிந்த கங்குல் வலிகெட - கரிய இருள் நிறைந்த இரவின் வன்மை கெடு மாறு, வடிவாள் விஞ்சைத் தேசிகன் ஒருவன் - கூரிய வாள்வித்தை கற்பிக்கும் குரவனாகிய ஒப்பற்ற இறைவன், அன்னான் திணி உடல் சிதைப்பத் தீட்டும் காய்சின வாள்போல் - அச்சித்தனது வலிய உடலைச் சேதிப்பதற்குத் தீட்டுகின்ற காயும் சினத்தினையுடைய வாட்படைபோல, வெய்யோன் கிழைக்கடலிடை முளைத்தான் - ஆதித்தன் கிழக்கு மலையிலே தோன்றினான்.

இருள் நிறைந்தது பின் அவ்விருளின் வலிகெட வெய்யோன் முளைத்தான் என்றுரைத்துக் கொள்க. தேசிகன் வடிவு கொண்டு வந்த ஒப்பற்றவன். (கரு)

நன்றியைக் கொன்று தின்றோ னுயக னாணைக் கஞ்சும்
வன்றிற லரிமா னூர்தித் தெய்வதம் வழிபட் டேத்தி
வென்றிவாள் பரவிக் கச்சு வீக்கிவாள் பலகை யேந்திச்
சென்றுவா ளுழவன் சொன்ன செருக்களங் குறுகி னானே.

(இ - ள்.) நன்றியைக் கொன்று தின்றோன்-குரவன் செய்த உதவியை முற் றுங் கெடுத்தவனாகிய சித்தன், நாயகன் ஆணைக்கு அஞ்சும்-சிவபெருமான் ஆணைக்கு அஞ்சும், வன்திறல் அரிமான் ஊர்தித் தெய்வதம் வழிபட்டு ஏத்தி - மிக்கவலியினை யுடைய சிங்கவூர்தியையுடைய துர்க்கையை வணங்கித் துதித்து, வென்றிவாள் பரவி - வெற்றி பொருந்திய வாட்படையைத் துதித்து, கச்சு வீக்கி வாள் பலகை ஏந்திச் சென்று - கச்சினைக் கட்டி வாளையும் கேடகத்தையுங் கையிலேந்திச் சென்று, வாள் உழவன் சொன்ன செருக்களம் குறுகினன்-வாளாசிரியன் சொன்ன போர்க் களத்தை அடைந்தான்.

ஆசிரியன் செய்த நன்றியை மறந்து அவனுக்குப் பெருந்தீங்கியற்றலானன் ஆகலின் 'நன்றியைக் கொன்று தின்றோன்' என்றார். நன்றிகோறல் உய்தியில்லாத பாவமென்பது,

"எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு"

என்னுந் திருக்குறளாற் பெறப்படும். கொற்றந்தரும் தெய்வமாயினும் இறைவனு ணைக் கஞ்சுமதனை வழிபட்டு இறைவனை வெல்லுமா றெங்ஙனம் என்பார் 'நாயகனு ணைக் கஞ்சும்......... தெய்வதம் வழிபட்டு' என்றார். வன்றிறல், ஒரு பொருட் பன்மொழி. வாளுழவன் - வாளாகிய ஏரால் உழுதுண்போன்; வாளாசிரியன்; "வில் லேருழவர்" என்பது திருக்குறள். (கசு)

மதுகைவா ளமர்க்கு நென்னல் வந்தறை கூவிப் போன
முதுகடும் புலியே றன்ன முடங்குடற் குரவன் றானும்
அதிர்கழல் வீக்கிக் கச்சு மசைத்துவெண் ணீறுஞ் சாத்திக்
கதிர்கொள்வாள் பலகை தாங்கிக் கயவனுக் கெதிரே வந்தான்.

(இ - ள்.) நென்னல் வந்து மதுகைவாள் அமர்க்கு அறை கூவிப்போன - நேற்றுவந்து வலியவாட்போருக்கு அறை கூவிச்சென்ற, முதுகடும்புலி ஏறு அன்ன - முதிய கடிய புலியேற்றினை ஒத்த, முடங்கு உடல் குரவன் தானும் - வளைந்த உடலை யுடைய (இறைவனாகிய) ஆசிரியனும், அதிர் கழல் வீக்கி - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலை யணிந்து, கச்சும் அசைத்து - கச்சினையுங் கட்டி, வெள் நீறும் சாத்தி - வெள்ளிய திருநீற்றினையுந் தரித்து, கதிர் கொள்வாள் பலகை தாங்கிக் கயவனுக்கு எதிரே வந்தான் - ஒளியினைக் கொண்ட வாளையும் கேடகத்தையும் கையிற்றாங்கி அக்கீழ் மகனுக்கு எதிரே வந்தனன்.

அறை கூவல் - போருக் கழைத்தல். உடம்பு முதிர்ந்தோனாயினும் ஆண் மையிற் குன்றானென்பார் 'முதுகடும் புலியேறன்ன' என்றார். (கரு)

மடங்கலே றொன்றும் பைங்க ணரியொன்று மலைந்தா லென்ன
முடங்கல்வான் றிங்க ளொன்று முக்கணு நான்கு தோளும்
விடங்கலுழ் மிடறுந் தோற்று வென்றிவாள் விஞ்சை வேந்தும்
அடங்கலன் றானு நேரிட் டாடம ராடல் செய்வார்.

(இ - ள்.) மடங்கல் ஏறு ஒன்றும் பைங்கண் நரி ஒன்றும் மலைந்தால் என்ன - சிங்க ஏறு ஒன்றும் பசிய கண்ணையுடைய நரி ஒன்றும் எதிர்த்துப் போர் புரிந்தாற் போல, முடங்கல் வான் திங்கள் ஒன்றும் முக்கணும் நான்கு தோளும் விடம் கலுழ் மிடறும் தோற்று - வளைந்த வெள்ளிய பிறையும் மூன்று கண்களும் நான்கு திருத் தோளும் நஞ்சக்கறை விளங்குந் திருமிடறுமாகிய இவைகளைத் தோன்றாதுமறைத்த, வென்றி வாள் விஞ்சை வேந்தும்-வெற்றி பொருந்திய வாள் வித்தைக் கிறைவனும், அடங்கலன் தானும் நேரிட்டு ஆடு அமர் ஆடல் செய்வார்-பகைவனாகிய சித்தனும் எதிர்ந்து வெல்லும் போரினைச் செய்யத் தொடங்கினர்.

மலைந்தா லென்ன விஞ்சை வேந்தும் அடங்கலனும் ஆடல் செய்வாரென்க; மடங்க லேறுபோல் விஞ்சை வேந்தும், நரிபோல் அடங்கலனும் என நிரனிறை. ()

எதிர்ப்பர்பின் பறிவர் நேர்போ யெழுந்துவா னேறு போல
அதிர்ப்பர்கே டகத்துட் டாழ்வுற் றடங்குவர் முளைப்பர் வாளை
விதிர்ப்பர்சா ரிகைபோய் வீசி வெட்டுவர் விலக்கி மீள்வர்
கொதிப்பர் போய் நகைப்ப ராண்மை கூறுவர் மாறி நேர்வர்.

(இ - ள்.) எதிர்ப்பர் - ஒருவரை யொருவர் எதிர்ப்பர்; பின்பறிவர் - பின் வாங்குவர், நேர்போய் எழுந்துவான் ஏறுபோல அதிர்ப்பர் - (மீளவும்) முன்சென்று மேலெழுந்து இடியேறுபோல முழங்குவர்; கேடகத்துள் தாழ்வுற்று அடங்குவர் - கேடகத்தினுள்ளே பதுங்கி மறைவர்; முளைப்பர் - மீண்டு வெளிப்படுவர்; வாளை விதிர்ப்பர் - ஏந்திய வாளை அசைப்பர், சாரிகைபோய் வீசி வெட்டுவர் - இடசாரி வலசாரியாகச் சென்று வாளை வீசி வெட்டுவர், விலக்கி மீள்வர் - அவ்வெட்டினை விலக்கித் திரும்புவர்; கொதிப்பர் - வெகுள்வர்; போய் நகைப்பர் - சென்று சிரிப்

பர்; ஆண்மை கூறுவர் - நெடு மொழி கூறுவர் - மாறி நேர்வர் - சாரிகை மாறி எதிர்ப்பர்.

பின்பறிதல் - பெயர்தல்; பின் வாங்குதல். வீரரின் தொழிலியற்கையைக் கூறுதலால் இது தொழிற்றன்மையணி. (௧௭)

வெந்நிடு வார்போற் போவர் வட்டித்து விளித்து மீள்வர்
கொன்னிடு வாண்மார் பேற்பர் குறிவழி பிழைத்து நிற்பர்
இந்நிலை நாலைங் கன்ன லெல்லைநின் றாடல் செய்தார்
அந்நிலை யடுபோர் காண்பா ரனைவருங் கேட்க வையன்.

(இ - ள்.) வெந்நிடுவார் போல் போவர் - புறங்காட்டிச் செல்வார் போலப் போவர்; வட்டித்து விளித்து மீள்வர் - சுழன்று போருக் கழைத்துத் திரும்புவர், கொன் இடுவாள் மார்பு எற்பர் - அச்சத்தைத் தருகின்ற வாள் வெட்டினைத் தமது மார்பின்கண் எற்பர்; குறிவழி பிழைத்து நிற்பர் - தாம் கொண்ட இலக்கின் நெறி தவற நிற்பர்; இந்நிலை நாலைங் கன்னல் எல்லை நின்று ஆடல் செய்தார் - இங்ஙனம் இருபது நாழிகை வரையும் நின்று போர் புரிந்தனர்; அந்நிலை - அப்பொழுது, அடு போர் காண்பார் அனைவரும் கேட்க - கொல்லுதலை யுடைய போரினைக் காண்போரனைவரும் கேட்குமாறு, ஐயன் - இறைவன்.

வட்டித்தல் - சுழலல். கொன் - அச்சம். பிழைத்து - தப்ப; எச்சத்திரிபு; பகைவர் செய்யுங் குறி தப்ப வென்க. கன்னல் - நாழிகை. முதியோனாகி வந்ததற்கேற்ப இருபது நாழிகைவரை போர் செய்வதாக நடித்தான் என்க. (௧௮)

குராத்தியை நினைத்த நெஞ்சைக் குறித்துரை நாவைத் தொட்ட
கரத்தினைப் பார்த்த கண்ணைக் காத்தனை கோடி யென்றென்
றுரைத்துரைத் தவற்றுக் கெல்லா முறுமுறை தண்டஞ் செய்து
சிரத்தினைத் தடிந்து வீட்டித் திருவுரு மறைந்து நின்றான்.

(இ - ள்.) குராத்தியை நினைத்த நெஞ்சை - குருபத்தினியை விரும்பிக் கருதிய உள்ளத்தையும், குறித்து உரை நாவை - அவளை நோக்கித் தகாத மொழிகளைக் கூறிய நாவினையும், தொட்ட கரத்தினை - பிடித்த கையையும், பார்த்த கண்ணை - விரும்பிப் பார்த்த கண்களையும், காத்தனை கோடி என்று என்று உரைத்து உரைத்து - காத்துக் கொள்வாய் காத்துக் கொள்வாய் என்று சொல்லிச் சொல்லி, அவற்றுக்கு எல்லாம் உறுமுறை தண்டம் செய்து - அவ் வுறுப்புக்களுக்கெல்லாம் பொருந்துமாற்றால் ஒறுத்தலைச் செய்து, சிரத்தினைத் தடிந்து வீட்டி-பின்பு தலையையறுத்துக் கீழே தள்ளி, திரு உரு மறைந்து நின்றான் - திருவுருவம் மறைந்தருளினான்.

குராத்தி - குரவனுக்குப் பெண்பால். காத்தனை, முற்றெச்சம். இப்பொழுது முறையே அவற்றைப் பிளத்தலும் அறுத்தலும் தடிதலும் சூலுதலும் செய்யாநின்

றேம் வல்லையேல் காத்துக் கொள்ளுதி என்றவாறு. நெஞ்சு - உளத்திற்கு நிலைக்களமாகிய மார்பு. ஒவ்வொன்றையும் ஒறுக்குங்கால் இங்ஙனம் சொல்லிச் சொல்லியொறுத்தென்க. வீட்டி, வீழ்த்தி யென்பதன் மரூஉ. (௧௯)

போர்கெழு களங்கண் டாருட் பொருபடைக் கேள்விச் செல்வர்
வார்கெழு கழற்கா லானைக் கண்டிலர் மனையிற் றேடி
ஏர்கெழு கற்பி னாளை யெங்குற்றான் குரவ னென்னக்
கூர்கெழு வடிவேற் கண்ணாள் போயினர் கோயிற் கென்றாள்.

(இ - ள்.) போர் கெழு களம் கண்டாருள் - போர் புரிதலைப் பொருந்திய களத்தின்கண் நின்று (அப் போரினைப்) பார்த்தவர்களுள்ளே, பொருபடைக் கேள்விச் செல்வர் - பொருதற்குரிய வாள் வித்தை பயிலும் மாணாக்கர்கள், வார் கெழு கழல் காலானைக் கண்டிலர் - நெடிய வீரக்கழ லணிந்த காலையுடைய குரவனைக் காணாது, மனையில் தேடி - இல்லின்கண் தேடிச் சென்று, ஏர் கெழு கற்பினாளை குரவன் எங்குற்றான் என்ன - அழகு பொருந்திய கற்பினையுடைய குராத்தியை நோக்கி ஆசிரியன் எங்குச் சென்றான் என்று வினவ, கூர்கெழு வடிவேல் கண்ணாள்-கூர்மை வாய்ந்த வடித்த வேல்போன்ற கண்களையுடைய அந் நங்கை, கோயிற்குப் போயினர் என்றாள் - திருக்கோயிலுக்குச் சென்றனர் என்று கூறினாள்.

களங்கண்டார்-களப்போரின் விநோதங்கண்டு நின்றவர். கேள்விச் செல்வர்-கேள்வியாகிய செல்வத்தை யுடையவர்; மாணாக்கர். வாரிற் கோத்தகழல் என்றுங் கூறுவர். கண்டிலர், முற்றெச்சம். தேடிச் சென்று, கற்பினாளை நோக்கி என ஏற்ற சொற்கள் வருவித் துரைக்க. (௨௰)

என்றவப் போதே கோயிற் கேகினான் மீண்டான் றேடிச்
சென்றவர் சித்தன் றன்னைச் செருக்களத் தடுபோர் செய்து
வென்றனை யேபின் னந்த வெங்களத் தெங்குந் தேடி
நின்றனைக் காணா திங்கு நேர்ந்தனம் யாங்க ளென்றார்.

(இ - ள்.) என்ற அப்போதே கோயிற்கு ஏகினான் மீண்டான்-என்று கூறிய அப்பொழுதே கோயிலுக்குச் சென்ற குரவன் திரும்பி வந்தனன்; தேடிச் சென்றவர் - அவனைத் தேடிச்சென்ற மாணவர்கள், சித்தன் தன்னை செருக்களத்து அடுபோர் செய்து வென்றனையே - (குரவனை நோக்கி) சித்தனைப் போர்க்களத்திலே கொல்லும் போரினைப் புரிந்து வெற்றி பெற்றாயே, பின் யாங்கள் நின்றனை அந்த வெங்களத்து எங்கும் தேடிக் காணாது இங்கு நேர்ந்தனம் என்றார் - பின்பு யாங்கள் உன்னை அப் போர்க்கள முழுதும் தேடிக் காணாமல் இங்கு வந்தோம் என்றார்கள்.

ஏகினான், வினையாலணையும் பெயர். வென்றனையே பின் எங்ஙன் போந்தாயோ என விரித்துரைத்துக் கொள்க. நின்றனை, தன் சாரியை. (௨௧)

விரைசெய்தா ரவன்யா னங்கம் வெட்டினே னல்லே னீங்கள்
உரைசெய்வ தெவன்யா ரென்போற் சித்தனை யுடன்று மாய்த்து
வரைசெய்தோள் விந்தைக் கீந்தார் மற்றிது சுற்றும் வையைத்
திரைசெய்நீர்க் கூட லெந்தை திருவுளச் செயல்கொ லென்றான்.

(இ - ள்.) விரை செய் தாரவன் - (அதனைக்கேட்ட) மணம் வீசும் மாலையை யணிந்த குரவன், யான் அங்கம் வெட்டினேன் அல்லேன் - யான் சித்தனுடைய உடலை வெட்டினேனல்லேன்; நீங்கள் உரை செய்வது எவன் - நீங்கள் இங்ஙனம் கூறுவது என்னை, என்போல் உடன்று சித்தனை மாய்த்து - என்போல் வந்து போர் புரிந்து சித்தனைக் கொன்று, வரை செய்தோள் விந்தைக்கு ஈந்தார் யார் - மலை போலும் தம் தோள்களைக் கொற்றவைக்கு அளித்தார் யாவரோ, இது-இந்நிகழ்ச்சி, சுற்றும் திரை செய் நீர் வையை கூடல் எந்தை திருவுளச் செயல் கொல் என்றான் - சூழ்ந்திராநின்ற அலைகளை வீசும் நீரினையுடைய வையை யாற்றினையுடைய நான் மாடக் கூடலில் எழுந்தருளிய எம் தந்தையாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளின் திருவுளச் செயலோ என்று கூறினான்.

வெட்டிலேன் என்பது வெட்டினேனல்லேன் என விரிந்து நின்றது. வரை செய், செய் உவமவுருபு. தோள்களை விந்தை குடியிருக்க அளித்தவர். அவன் தோளைத் தறித்துத் துர்க்கைக்குக் கொடுத்தவர் என்று பிறர் கூறுவர்; அது சிற வாமை காண்க. சுற்றும் வையை - மதுரையைச் சூழ்ந்திருக்கும் வையை. கொல், ஐயப் பொருட்டு. (உஉ)

மட்டித்த கலவைக் கொங்கை மனைவியுஞ் சித்தன் றன்னைக்
கிட்டிப்பல் காலும் வந்து கேட்டது நெருநல் வாய்வந்
தொட்டித்தன் கையைப் பற்றி யீர்த்தது முள்ளம் வெந்து
தட்டிப்போய்க் கதவந் தாழிட் டிருந்ததுஞ் சாற்றி னாளே.

(இ - ள்.) கலவை மட்டித்த கொங்கை மனைவியும் - கலவை பூசிய கொங்கையையுடைய குரவன் பன்னியும், சித்தன் தன்னைக் கிட்டி பல்காலும் வந்து கேட்டதும் - சித்தனானவன் தன்னை நெருங்கி வந்து பல முறையும் (இடனுண்டா என்று) கேட்டதும், நெருநல் வாய் ஒட்டி வந்து தன் கையைப்பற்றி ஈர்த்ததும் - நேற்றைப் பொழுது நெருங்கி வந்து தனது கையைப் பிடித்து இழுத்ததும், உள்ளம் வெந்து தட்டிப் போய்க் கதவம் தாழிட்டு இருந்ததும் - மனம் நொந்து அவனை விலக்கிப் போய்க் கதவைத் தாழிட்டுக் கொண்டு இருந்ததும், சாற்றினாள்-கூறினாள்.

தட்டி - அகப்படாது தள்ளி. அம் கதவம், பகுதிப் பொருள் விகுதி. (உங)

அம்மனை யருளிச் சொன்ன படியெலா மருளிச் செய்து
தெம்முனை யடுவாள் வீரர் சித்தனை மாய்த்தா ரீது
மெய்ம்மையா மென்று கண்ட மைந்தரும் விளம்பக் கேட்டான்
எம்மையா ளுடைய கூட லிறைவிளை யாட்டே யென்றான்.

(இ - ள்.) அம்மனை அருளிச் சொன்னபடி எலாம் - எம் அன்னையாகிய இவர் கூறியருளினபடியெல்லாம், தெவ் முனை அடுவாள் வீரர் அருளிச் செய்து சித்தனை மாய்த்தார் - பகைவர் முனையை மாய்க்கும் வாள் வீரர் கூறியருளிச் சித்தனை வதைத்தனர்; ஈது மெய்ம்மை ஆம் என்று கண்ட மைந்தரும் விளம்பக் கேட்டான் - இஃது உண்மையாம் என்று பார்த்த மாணவர்களுஞ் சொல்லக் கேட்டான் (ஆசிரியன்); எம்மை ஆள்உடைய கூடல் இறை விளையாட்டே என்றான் - (இஃது) எம்மை ஆளுதலையுடைய கூடல் நாயகனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவிளையாடலே என்றான்.

குரவனுவான் தந்தையாகலின் குரவன் பன்னியைத் தாய் என்றும், மாணாக்கரை மைந்தர் என்றும் கூறினர். அருளிச் சொன்ன என்பதைச் சொல்லி யருளின என்று விகுதி பிரித்துக் கூட்டுக. தெம் முனை - போர் முனையில் என்றுமாம். முன் எந்தை திருவுளச் செயல் கொல் என்று ஐயுற்றவன் இப்பொழுது துணிந்தான் என்பார் விளையாட்டே எனத் தேற்றேகாரங் கொடுத்தார். (உச)

கொடியையே ரிடையா ளோடுங் கொற்றவா ளிளைஞ ரோடுங்
கடியநான் மாடக் கூடற் கண்ணுத லடிக்கீழ்த் தாழ்ந்து
நெடியனுன் முகனுந் தேறு நெறியது சிறிய வேழை
அடியனே னளவிற் றேநின் னருள்விளை யாட லென்றான்.

(இ - ள்.) கொடியை நேர் இடையாளோடும் - கொடியை ஒத்த இடையினையுடைய தன் மனைவியோடும், கொற்றவாள் இளைஞரோடும் - வெற்றி பொருந்திய வாள் விஞ்சை பயிலும் மாணவர்களோடும் (சென்று), கடிய நான்மாடக் கூடல் கண்ணுதல் அடிக் கீழ்த் தாழ்ந்து - காவலையுடைய நான்மாடக் கூடலில் எழுந்தருளிய நெற்றிக் கண்ணையுடைய இறைவனது திருவடியின்கீழ் வணங்கி, நெடியன்நான் முகனும் தேறு நெறியது நின் அருள் விளையாடல் - திருமாலும் பிரமனும் தெளியாத நெறியதாகிய உனது அருள் விளையாட்டு, சிறிய ஏழை அடியனேன் அளவிற்றே என்றான் - ஒன்றுக்கும் பற்றாத அறிவிலியாகிய அடியேன் அளவினதோ என்று துதித்தான்.

சென்று என ஒரு சொல் வருவிக்க. கடிய - காவலையுடைய; குறிப்புப் பெயரெச்சம். நெடியனும் என உம்மை விரிக்க. யாவர்க்கு மேலாம் இறைவன் எத்துணையும் சிறிய தமக்கு எளிவந்த பேரருளை நினைந்து 'அடியனேனளவிற்றே' என ஆராமை மேலிட்டுக் கூறியவாறு; 'ஏழை யேங்களுக் காவதோ எந்தை நின் கருணை' என முன் கூறினமையுங் காண்க. (உரு)

தண்மதி வழிவந் தோனு நகருளார் தாமும் பாதி
விண்மதி மிலைந்த வேணி விடையவ னடி ளேக்கிக்
கண்மலர் வெள்ளத் தாழ்ந்து கனைகழ லடியிற் றாழ்ந்து
பண்மலர் கீதம் பாடி யாடினார் பழிச்சி நின்றார்.

(இ - ள்.) நிலைநிலையாப் பொருள் உணர்ந்து - நிலையுள்ள பொருளையும் நிலையில்லாத பொருளையும் உணர்ந்து, பற்று இகந்து கரணம் ஒரு நெறியே செல்ல - இருவகைப் பற்றினின்றும் நீங்கி அந்தக் கரணம் ஒரு வழிச் செல்ல, புலன் நெறி நீத்து அருள் வழி போய் - ஐம்புலன்களின் நெறியினின்றும் நீங்கித் திருவருள் நெறிச் சென்று, போதம் ஆம் தன் வலியைப் பொத்தி நின்ற மலவலி விட்டு அகல - போதமாகிய தனது வலியினை மறைத்து நின்ற ஆணவ மலவலி கழன்றொழிய, அரா உமிழ்ந்த மதிபோல் விளங்கி-இராகு வென்னும் பாம்பால் உமிழப்பட்ட சந்திரனைப் போல விளங்கி, மாறி ஆடும் தலைவன் அடிநிழல் பிரியாப் பேர் இன்பக் கதி - கால் மாறி ஆடிய சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவடி நிழலைப் பிரியாத பேரின்ப வீட்டினை, தமிழர் கோமான் அடைந்தான் - தமிழர் பெருமானாகிய குலோத்துங்க பாண்டியன் அடைந்தான்.

நிலைநிலையாப் பொருளுணர்ச்சி - நித்தியாநித்திய வத்து விவேகம் என்று கூறப்படும். நிலைப் பொருள் - என்றும் ஒரு பெற்றியே நிற்கும் மெய்ப் பொருள். நிலையாப் பொருள் - மாறி யொழியும் பொய்ப் பொருள். இவற்றை யுணர்ந்த வழி நிலையாப் பொருளின் மேலுள்ள பற்று ஒழியும்; பின்பு மனம் ஒருவழிப்படும்; அதன் பின் உயிர் அருள் வழிச் செல்லும்; அதனால் மலவலி கெடும்; ஆகலின் அம்முறையே கூறினார். ஆன்மாவின் அறிவு வலியை யென்க. ஆணவ மலத்தாற் கட்டுண்டு நீங்கிய ஆன்மாவிற்குப் பாம்பால் விழுங்கப்பட்டு அதினின்றும் நீங்கிய மதியை உவமை கூறியது மிகவும் பொருத்த முடைத்து. பிரியாமை யாகிய கதி யென்க. (உஅ)

ஆகச்செய்யுள் - தகூஉ.

ந்திடை வாளெடுத்
ழ் மாறன்மேற்
முனைத்ததோர்
விளம்புவாம்.

சிவந்த கண்களையுடைய
ழகராகிய சோமசுந்தரக்
ளத்தின்கண் வாட்படை
னம் - அங்கம் வெட்டிய
க இட்டு - (இனி) தமிழ்
சர் ஆற்றிய - சமணராகிய
ன் வாள் அரவை-கொடிய
களையுடைய கொடிய பாம்
செய்து கொன்றருளிய திரு

. சங்கை - பகை யென்
விளிந்த வென்பதன் பிற
ம். (க)

கை மீனவன்
டு கண்டிவெண்
மை பூண்டுதன்
லை யாயினன்.

இல்லாத குணத்தினையுடைய,
என்னும் பெயரினையுடைய
உருவம் ஆகிய ஐந்து எழுத்
வுளின் திருவுருவாகிய திரு
உருத்திராக்கமும் வெள்ளிய
ந்திமை பூண்டு - மெய்ப்பொரு
யே முதல் ஆய மன்னவர் தம்
ஆயினன் - சிறந்தவனானான்.

இருபத்தெட்டாவது

நாகமெய்த்த படலம்

கூ.ப.152 நாகமெய்த்து

திருவைந்தெழுத்துச் சிவபெருமானுக்கு உருவமாதலைச் சிவஞானசித்தியார் முதற்சூத்திரத்தா லறிக; இது முன்னுங் காட்டப்பெற்றது. சாதனமே பொருளாவது எனப் பிரித்துக் கூட்டுக. தலை - முதல்; முதல்வன். (உ)

அத்த கைச்*சிவ சாதனந் தனி லன்பு மிக்கவ னொழுகலால்
அத்தன் மெய்த்திரு வைந்தெ ழுத்தொலி யாலு நீற்றொளி யாலுமுட்
பைத்த வல்லிரு ளும்பு றத்திரு ளுஞ்சி தைந்து பராபரன்
வித்த கத்திரு வேட மானது† மீன வன்றிரு நாடெலாம்.

(இ - ள்.) அத்தகைச் சிவசாதனம் தனில் - அத்தன்மையுடைய சிவசாதனத்தின்கண், அன்பு மிக்கு அவன் ஒழுகலால் - அன்புமிகுந்து அப் பாண்டியன் ஒழுகி வருதலால், மீனவன் திருநாடு எலாம் - அவன் திருநாடு முழுதும், அத்தன் மெய்த் திரு ஐந்து எழுத்து ஒலியாலும் - இறைவன் திருவுருவமாகிய திருவைந்தெழுத்தின் ஒலியாலும், நீற்று ஒளியாலும் - திருநீற்றினது ஒளியாலும் (முறையே), உள்வைத்த வல் இருளும் - உள்ளே பரந்த வலிய மலவிருளும், புறத்து இருளும் சிதைந்து - புறவிருளும் கெட்டு, பராபரன் வித்தகத் திருவேடம் ஆனது - சிவபெருமானது மேன்மையுடைய திருவேடமாகப் பொலிந்தது.

'மன்ன னெவ்வழி மன்னுயி ரவ்வழி' என்பவாகலின் அரசன் சிவசாதனத்தில் அன்பு மிக்கானாகவே நாட்டிலுள்ளாரும் அங்ஙனமாயின ரென்க. திருவைந்தெழுத்தொலியால் அக விருளும் திருநீற்றினொளியால் அகவிருளுடன் புறவிருளும் சிதைந்து என்றுமாம். புறத்திருள் - பூதவிருள். பைத்த - பரந்த. பராபரன் - பரமும் அபரமும் ஆனவன். (௩)

நாயி னுங்கடை யான மாசுட னள்ளி ருட்புரை நெஞ்சரெண்
ணாயி ரஞ்சமண் வேட ரன்ன தறிந்து கொண்டு வெகுண்டழற்
றோயி ரும்பென மான வெங்கனல் சுட்டி டத்தரி யார்களாய்
மாயி ருந்தமிழ் மாற னைத்தெற வஞ்ச வேள்வி யியற்றுவார்.

(இ - ள்.) நாயினும் கடை ஆன மாசு உடல் - நாயினுங் கடைப்பட்ட அழுக்குடம்பினையுடைய, நள் இருள் புரை நெஞ்சர் எண்ணாயிரம் சமண் வேடர் - நடு இரவின் இருளையொத்த நெஞ்சினை யுடையவராகிய சமணகுரவர் எண்ணாயிரவரும், அன்னது அறிந்துகொண்டு வெகுண்டு - அதனை அறிந்து சினந்து, அழல் தோய் இரும்பு என - நெருப்பிற் காய்ச்சிய இரும்புபோல, மான வெங்கனல் சுட்டிட - மானமாகிய கொடிய நெருப்புச் சுடாநிற்க, தரியார்களாய் - பொறார்களாகி, மா இருந்தமிழ் மாறனைத் தெற - பெரிய தமிழை வளர்க்கும் பாண்டியனைக் கொல்லுதற்கு, வஞ்ச வேள்வி இயற்றுவார் - வஞ்ச வேள்வி ஒன்றினைச் செய்வாராயினர்.

உடலையுடைய நெஞ்சராகிய என விரித்து வேடரென்பதனுடன் தனித்தனி கூட்டுக. தங்கள் சமயத்திற்குரிய ஒழுக்கமுடையரல்ல ரென்பார் 'சமண்

(பா - ம்.) *இத்தகை. †வேடமாயின.

வேடர்' என்றார். கொண்டு - உளங்கொண்டு என்றுமாம். மா இரு, ஒருபொருளிருசொல். வஞ்சவேள்வி - ஆபிசாரயாகம். (ச)

எல்லை காத மளந்து சாலை யெடுத்த ழற்படு குண்டமுங்
கல்லி யாழ லிட்டெ ழும்புகை கௌவி யெண்டிசை களுமுறச்
செல்ல வான வுடுக்க ளும்பொரி யிற்பொ ரிந்தன சிதறநீண்
டொல்லை தாவி விசும்பு தைவர வோட்டி* வெங்கனன் மூட்டினர்.

(இ - ள்.) காத எல்லை அளந்து சாலை எடுத்து - ஒரு காத அளவு அளந்து வேள்விச்சாலை கோலி, அழல்படு குண்டமும் கல்லி - தீவளர்க்கும் வேள்விக்குண்டமும் தோண்டி, ஆர் அழல் இட்டு - நிறைந்த தீயினை அதிலிட்டு, எழும் புகை எண் திசைகளும் கௌவி உறச் செல்ல - எழுகின்ற புகையானது எட்டுத் திசைகளையும் தன்னுட்படுத்தி மிகச் செல்லவும், வான உடுக்களும் பொரிந்தன பொரியில் சிதற - வானின்கண் உள்ள உடுக்கூட்டங்களும் பொரிந்து பொரிபோற் சிந்தவும், நீண்டு ஒல்லைதாவி விசும்பு தைவர-ஓங்கி விரைந்துதாவி வானுலகத்தைத் தடவவும், வெங்கனல் ஓட்டி மூட்டினர் - கொடிய நெருப்பினை எழுப்பி மூட்டினர்கள்.

பொரிந்தன, முற்றெச்சம். அழலிட்டு மூட்டினரென்க. (ரு)

அத்த ழன்றெரி குண்ட நின்று மகன்பி லத்தெழு வானெனப்
பைத்த துஞ்சிருள் வாயும் வாயிரு பாலும் வாலிய பகிர்மதிக்
கொத்து நஞ்சின† மொழுகு பற்களு மூழி யாழல் விழிகளும்
வைத்த சைந்தொரு வெற்பு வந்தென வந்து ளானொரு தானவன்.

(இ - ள்.) அத் தழன்று எரிகுண்டம் நின்றும் - அந்தக் கொதித்து எரிகின்ற வேள்விக் குண்டத்தி னின்றும், அகன்பிலத்து எழுவான் என - அகன்ற பிலத்தினின்றும் எழுகின்றவனைப்போல (எழுந்து), பைத்த இருள் துஞ்சு வாயும் - பரந்த இருள் தங்கிய வாயினையும், வாய் இருபாலும் - வாயின் இரண்டு பக்கங்களிலும், வாலிய பகிர்மதிக்கு ஒத்து - வெள்ளிய அரைச்சந்திரனைப் போன்று, நஞ்சு இனம் ஒழுகு பற்களும் - நஞ்சின் பெருக்கு ஒழுகுகின்ற பற்களையும், ஊழி ஆர் அழல் விழிகளும் வைத்து - ஊழிக்காலத்தின் நிறைந்த தீயை உமிழும் கண்களையுங் கொண்டு, ஒரு வெற்பு அசைந்து வந்தென - ஒரு மலை அசைந்து வந்தாற்போல, ஒரு தானவன் வந்துளான் - ஒரு அவுணன் வந்தான்.

அக் குண்டத்தினின்றும் வாயும் பற்களும் விழிகளும் கொண்டு ஒரு தானவன் வந்தான் என்க. துஞ்சுதல் - தங்குதல். மதிக்கு ஒத்து - மதியையொத்து; வேற்றுமை மயக்கம். வைத்து - கொண்டு என்னும் பொருட்டு. இஃது இல்பொருளுவமையணி. (சு)

(பா - ம்.) *ஒட்டி. †கொத்தடுஞ்சினம்.

உதித்த செங்க ணரக்க வஞ்ச னுருத்தெ ழுந்தெரி வடவையிற்
கொதித்த டும்பசி தாக முங்கொடி தாலெ னக்கொடி யோரைநீர்
விதித்தி டும்பணி யாதெ னக்கென மீன வன்றனை மதுரையோ
டெதிர்த் தெடுத்துவி ழுங்கி வாவென வேவி னுருட னேகினன்.

(இ - ள்.) உதித்த செங்கண் அரக்க வஞ்சன் - (அங்ஙனம்) தோன்றிய சிவந்த கண்களையுடைய அவுணனாகிய கொடியோன், உருத்து எழுந்து - வெகுண்டெழுந்து, எரி வடவையில் - எரிகின்ற வடவைத் தீயைப்போல, கொதித்து அடும்பசி தாகமும் கொடிது என - பொங்கி வருத்துகின்ற பசியும் நீர்வேட்கையும் கொடியவென்று, கொடியோரை நீர் விதித்திடும் பணி எனக்கு யாது என - அக் கொடிய சமணர்களை (நோக்கி) நீவிர் எனக்கு விதிக்கும் ஏவல் யாது என்று வினவ, மீனவன் தனை மதுரையோடு எதிர்த்து விழுங்கிவா என ஏவினர் - பாண்டியனை மதுரையோடும் எதிர்த்து எடுத்து விழுங்கிவருவாயாக என்று விடுத்தனர்; உடன் ஏகினன் - அவனும் விரைந்து சென்றான்.

பசியும் என உம்மை விரிக்க. கொடிது, பன்மையிலொருமை. ஆல், அசை.

[அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.]

பாயுடை யவர்விட விடநாகப் படிவுகொ ணிசிசர னிலனண்டந்
தோயுட லினனுடல் விடமூறிச் சொரிதுளை யெயிறினன் வடவைச்செந்
தீயுடை யனவென வெரிகண்ணன் றிணியிருள் வரைமுழை யெனவிண்ட
வாயுடை யவனெடு நெறிமுன்னி மழைநுழை வரையென வருகின்றான்.

(இ - ள்.) பாய் உடையவர் விட - பாயினை உடையாகவுடைய சமணர்கள் ஏவ, விடநாகப் படிவுகொள் நிசிசரன் - நஞ்சினையுடைய பாம்பின் வடிவினைக் கொண்ட அவுணன், நிலன் அண்டம் தோய் உடலினன் - நிலவுலகினின்றும் அண்டத்தை அளாவும் உடலையுடையவனாய், உடல்விடம் ஊறிச் சொரிதுளை எயிறினன் - வருத்துகின்ற நஞ்சு சுரந்து பொழியுந் துளையினையுடைய பற்களையுடையவனாய், வடவைச்செந்தீ உடையன என எரி கண்ணன் - வடவைச் செந்தீயை உடையன என்று சொல்ல எரிகின்ற கண்களையுடையவனாய், திணி இருள் வரை முழை என விண்ட வாய் உடையவன் - இருள் செறிந்த மலையின் குகைபோலத் திறந்த வாயினையுடையவனாய், நெடுநெறி முன்னி - நீண்ட வழியில் முற்பட்டு, மழை நுழை வரை என வருகின்றான் - முகில் தவழும் மலைபோல வாராநின்றான்.

நிசிசரன் - இரவிற் சரிப்போன்; அரக்கன். எயிற்றினன் எனற்பாலது விகாரமாயிற்று. உடலினன், எயிறினன், கண்ணன், வாயுடையவன் என்னும் குறிப்பு முற்றுக்கள் எச்சமாயின. (அ)

. நிலம்விள்ள*
ி விளிவெய்தப்
ரை பொரிபொங்கர்
ள் படவீழ.

ுதைபடுதலாலே, அரவு
ய அனந்தன் உறையும்
பிளக்கவும், விழி வரு
நப்பு எழ உயிர்க்கின்ற
சலிக்கின்ற காற்றினது
விழி எதிர்படு பைங்கூழ்
எதிர்ப்பட்ட பயிர்கள்
- - காடுகளும் பொருக்
முதுசினை இறைகொள்
ில் வசிக்கும் பறவைக்

ழ உயிர்கால்' என்றார்.
ற கொள்ளும் - தங்கும்.
(கூ)

வெயில்காலும்
ுற வகறிக்கின்
நசெங்கண்
ருமெல்லை.

லகம் அஞ்சவும், நிலன்
அரவரசன் அச்சமெய்த
ம் சூரியனும் சந்திரனும்
ற்றை விழுங்கும் இராகு
மலை வெருவுற - அகன்ற
ற யானைகள் அஞ்சவும்,
ினை எந்திய கூற்றுவன்
ன்ற சிவந்த கண்களையும்
அவுணன், மாடம் நகர்
ரப்பதியின் நேரே மேற்

பகல் - ஞாயிறு. வெயில்காலும் என்பது பகலுக்கு அடை; ஒளிப்பொது வாக்கி, மதிக்கும் ஏற்றலுமாம். புகர்மலை, யானைக்கு வெளிப்படை. எயிறவன், ஒற்றிரட்டாது நின்றது. (ம)

கண்டவர் கடிநகர் கடிதோடிக் கௌரிய னடிதொழு தடிகேணங்
கொண்டல்கண் வளர்மதில் வளைகூடற் குடவயி னொருபெரு விடநாகம்
அண்டமு மகிலமு மொருவாயிட் டயிறர வருவதை யெனநீள்வாய்
விண்டுகொண் டணைவதை யெனலோடும் வெருவலன் மதிகுல மறவீரன்.

(இ - ள்.) கண்டவர் கடிநகர் கடிது ஓடி - (அதனைப்) பார்த்தவர்கள் காவலையுடைய நகர்க்கண் விரைந்து ஓடி, கௌரியன் அடி தொழுது - பாண்டியன் அடிகளை வணங்கி, அடிகேள் - அடிகளே, நம் கொண்டல் கண்வளர் மதில்வளை - நமது முகில் உறங்கும் மதில் சூழ்ந்த, கூடல் குடவயின் - மதுரைப்பதியின் மேற்றிசையில், ஒரு பெருவிடநாகம் - ஒரு பெரிய நஞ்சினையுடைய பாம்பானது, அண்டமும் அகிலமும் ஒருவாய் இட்டு அயில்தர வருவது என - அண்டங்களையும் மற்றெல்லாவற்றையும் ஒரு வாயிற் போட்டு உண்ணுதற்கு வருவதுபோல, நீள் வாய் விண்டுகொண்டு அணைவது என லோடும் - பெரிய வாயைத் திறந்துகொண்டு வருகின்றது என்று கூறவும், மதிகுல மறவீரன் வெருவலன் - திங்கள் மரபில்வந்த வெற்றியையுடைய வீரனாகிய அனந்தகுணபாண்டியன் அதுகேட்டு அஞ்சானாயினன்.

அடிகேள் - பெருமானீர் - நம் கூடற்குடவயின் என்க. அயிலவருவது போல அணைவது என்றனர் என்னவும் எனவிரிக்க. வருவதை, அணைவதை என்பவற்றில் ஐ சாரியை. (கக)

மற்றிது முனமத கரிவிட்டோர் வரவிட வருவதை யெனவெண்ணம்
உற்றிது தனையும் விளித்தற்கெம் முடையவர் விடையவர் விடநாகஞ்
சுற்றிய சடையின ருளரென்றுஞ் சுரருல கிழிசுட ரெனநிற்குங்
கற்றளி யிடையுறை யிறைமுன்போய்க் கனைகழ லடிதொழு தறைகிற்பான்.

(இ - ள்.) இது முனம் மதகரி விட்டோர் வரவிட வருவது என - இப்பாம்பானது முன்னர் மதயானையை விடுத்த சமணர்கள் ஏவுதலால் வருவதாகும் என்று, எண்ணம் உற்று - கருதி, இதனையும் விளித்தற்கு - இதனையும் கொல்லுதற்கு, எம் உடையவர் விடையவர் - எம்மை உடையவரும் இடபவூர்தியினை உடையவரும், விடநாகம் சுற்றிய சடையினர் உளர் என்று - நஞ்சினையுடைய பாம்பினை அணிந்த சடையினை யுடையவருமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் இருக்கின்றாரென்று, சுரர் உலகு இழிசுடர் என நிற்கும் கற்றளி இடை உறை இறை முன்போய் - தேவருலகினின்றும் இறங்கிய சூரியனைப்போல நிற்கும் மாணிக்க விமானத்தில் எழுந்தருளிய இறைவன் திருமுன் சென்று, கனைகழல் அடிதொழுது அறைகிற்பான் - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த திருவடியை வணங்கிக் கூறுகின்றான்.